

Ronald Dunn

የጸሎት ንግል

የምልጃ ጸሎት አስደናቂ ንግል

ተርጓሚ

ዳውሎስ ፈቃዱ

“Don’t just Stand there, Pray Something”
ከተሰኘው የሮናልድ ደን መጽሐፍ የተተረጎመ።

የካቲት ፳፻፭ ዓ.ም የመጀመሪያ እትም

ተርጓሚና አሳታሚ ጳውሎስ ፈቃዱ

ይህንን መጽሐፍ በከፊልም ይሁን በሙሉ በማንኛውም ዐይነት መንገድ ለማባዛት በቅድሚያ ከተርጓሚው ፈቃድ ማግኘት ያስፈልጋል።

Copyright© 2013 Paulos Fekadu

በዚህ መጽሐፍ ከሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች፡-

ኢ.መ.ት የሚለው በ1993 ዓ.ም ከታተመው አዲሱ መደበኛ ትርጉም፤
የ1997 ትርጉም የሚለው በ1997 ዓ.ም ተሻሽሎ ከታተመው አዲስ ትርጉም፤
ሕያው ቃል የሚለው ደግሞ በ1988 እ.ኤ.አ ከታተመው ሲሆን፤
የቀሩት በሙሉ ከቀኃሥ ትርጉም (1954 ዓ.ም) የተወሰዱ ናቸው።

የሽፋን ሥዕል - ልዑል ገብርኤል

የተርጓሚው አድራሻ

የመ.ሣ.ቀ. 6394

አዲስ አበባ

e-mail: paulosvictory@yahoo.com

paulosvictory@gmail.com

3

ለሚጻልዩልኝ ሁሉ

ስጦታ

ሰ _____

ከ _____

ስለምትጸልዩት ነገር ተጠንቀቁ ...

ከቦታ ቦታ አየተዘዋወርኩ ለማገልገል አስቤ በ1975 እ.ኤ.አ የመጋቢት አገልግሎቴን ስለቅ፣ የትኛውንም የአገልግሎት ጥሪ በገንዘብ የተነሣ አንደማንሰርዝ ከሚስቴ ከካዬ ጋር ተሰማምተን ነበር። ብዙም ሳልቄይ ግን ኑሮዬ ከእጅ ወደ አፍ መሆን ጀመረ።

በአንድ የ“ሚሲዮናዊነት” ጉባኤ ላይ እንድንሳተፍ ጥሪ ቀረበልን። ካዬም ሆነች እኔ እግዚአብሔር የዚያ ስብሰባ ተሳታፊ እንድንሆን እንደሚፈልግ በጣም ተሰምቶናል፤ ችግሩ ግን ጠቅላላ ወጪው ወደ 1,000 ዶላር ገደማ ይደርሳል - ይህ ደግሞ በእጃችን ካለው ገንዘብ በ990 ዶላር ይበልጣል። ቢሆንም ገንዘቡን የጸሎትና የእምነት ጉዳይ አድርገን ጥሪውን ለመቀበል ወሰንን።

በርካታ ወራት ዐለፉ። ዕለቱ ዓርብ ነበር፤ ወደ ጉባኤው ለመሄድ ዕቅድ የተያዘው በቀጣዩ ቀን ነው። ገንዘቡ ግን አሁንም የለም። የዚያን ቀን ሽመታ ስናካሂድ ቁጥንና እኩላ ቀን አካባቢ መኪናችንን ወደ ቤታችን መግቢያ አካባቢ አቆምን። በአጥሩ በር በኩል ዐልፌ ወደ ኋላው በር ስንጓዝ የሆነ ነገር አደናቀፈኝ። በነጭ ሽራ የተሠሩ እንግዳ ከረጢቶች ደጃፋችን ላይ በሥርዐት ተሰድረው አየሁ። በየከረጢቶቹ ላይ ዴንቨር ሚንት፣ 50 ዶላር፣ የ1975 ዝርዝር ሳንቲም የሚል ጽሑፍ ታትሞባቸዋል።

በችኮላ ከረጢቶቹን ቁጠርኳቸው - ሃያ! ያም የ1,000 ዶላር ዝርዝር ነው። እነዚህ ከረጢቶች ከየት እንደ መጡ ባላውቅም፤ በፍጥነት የሆነ ነገር ማድረግ ነበረብኝ። በየከረጢቶቹ ሥር በቀኝ በኩል የአካባቢው ባንክ ስም ይታያል። ስልክ ደወልኩ።

“ሳውዝዌስት ባንክ። ምን ልርዳዎት?”

“አህ፣ ሄሎ፣ አህ፣ ይኸውላችሁ፣ አህ፣ የሆኑ ዝርዝር ሳንቲሞች ጠፍተዋችኋል?”

“ምን አሉኝ?”

በመጨረሻ ከአንዲት ሴት ጋር አገናኜኝና ታሪኬን ስነግራት፣ የጠፋ ገንዘብ ስለ መኖሩ ምንም የምታውቀው ነገር ባይኖርም፤ የባንካቸው ስም በከረጢቶቹ ላይ ስለ ተጻረረ ሰው ለኮ እንደመተሳሰለላቸው ነገሮች።

“አይሆንም፤ እንዲህም አታድርገ” አልኩ የሆነ ነገር ድንገት ትዝብሎኝ። “አሁን ከየት እንደ መጡ ሳላውቅ አልቀረሁም።”

አመክንዮ። ሳንቲሞቹ የተገኙት እኔ በር ላይ ነው። ሆን ተብለው በሚያምር መልኩ ተደርድረዋል። አንድ ሺህ ዶላር። የእኔ ገንዘብ። የእኔ ጸሎት።

አንድ ልዩ ጓደኛ አለኝ። መከፈል እንዳለብኝ የማላምንበትን ክፍያ እንደ ተጠየቅሁና ይህንንም በጥሬ ገንዘብ - በዝርዝር ሳንቲም ለመክፈል እንዳሰብኩ ከጥቂት ወራት በፊት ስሞታ ነግሬው ነበር። በዚህ መካከል አሁን ስለሚያስፈልገኝ ገንዘብ አንዳችም የማያውቀው ይህ ወዳጄ አንዳንድ ነገሮችን ሸጠና ለአገልግሎቴ 1,000 ዶላር ስጦታ ለመስጠት ወሰነ። ክፈል የተባልኩትን ገንዘብ በዝርዝር ሳንቲም ስለ መክፈል የተናገርኩትን አስታውሶ 1,000 ዶላር በዝርዝር ሳንቲም ከዴንቨር ማርት ድረስ ተጭኖ እንዲመጣ ከአካባቢው ባንክ ጋር ዝርዝር ዕቅድ አዘጋጀ።

ከረጢቶቹ እኔ ዘንድ የደረሱት እንዲህ ነው። ምን እንደምትጸልዩ ተጠንቀቁ ... እግዚአብሔር ይመልሰው ይሆናልና እንደ ማለት ነው። በእኛ ጉዳይ እግዚአብሔር ጸሎታችንን ብቻ አልሰጠንም - በጥሩ ሁኔታ ነው የመለሰው።

ማውጫ

መግቢያ - በመጀመሪያ 9

ክፍል ሰንድ: የእግዚአብሔር ታላቅ ሐሳብ

፩ - በቃ አድርጉት 13

ጸሎት የሚጠይቀው የእምነት ዐይነት

፪ - እንደ እኛ ዐይነት ሰዎች 23

ኢየሱስ ለታላላቅ ሥራዎች የሰጠው ተስፋ እንዴት እንደሚፈጸም

፫ - “ለመንግሥታዊ ጉዳይ ብቻ” 35

በኢየሱስ ስም መጸለይ

፬ - እግዚአብሔር ጸሎትን ለምን እንደሚመልስ 43

ታላቁ ምክንያት ጸሎት

ክፍል ሁለት: የምስጢራዊው መንግሥት ምስጢራዊ የጦር ዕቃ

፭ - የዓለማዊ ጦርነት 51

እውነተኛው ፍልሚያ ያለበት ሰፍራ

፮ - ሦስት ጎናዊ ጸሎት 60

ከደፋር፣ ግትር ምልጃ የሚገኝ ትምህርት

፯ - ይዞታውን ማግኘት 70

የምልጃ ጸሎት ልብ

፰ - ለሌሎች መጸለይ 78

የቅዱሳን ጸሎት ገይል

፱ - የእግዚአብሔር የጸሎት ዝርዝር 87

ጸሎት ላይ ላሉን አንዳንድ ጥያቄዎች የሚሆኑ መልሶች

፲ - ለጠፋት መጸለይ 98

ለኢሉማንያን እየጸለያችሁ ነው።

ክፍል ሦስት: የሚጸበደ ሕይወት

፲፩ - ሁለት ሁኔታዎች 113
 ጸሎቱንና ጸላዩን መመልከት

፲፪ - በእርሱ መኖርን መማር 117
 ፍሬ ማምረት ሳይሆን፣ ማፍራት

፲፫ - የእርሱ ቃሎች፣ የእኛ ፈቃድ 126
 በእግዚአብሔር ቃል ቀጥጥር ሥር መሆን እና መንጸት

፲፬ - ጸም:- መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥናት 133
 ለመጸለይና ጌታን ለመፈለግ ዐይነተኛው ሁኔታ

ክፍል ስራት: የሚያደምጥ ስምሳክ

፲፭ - እግዚአብሔር ሁልጊዜ የሚመልሰው ጸሎት 147
 አንዳንድ የጸሎት ለምኖች እና አንዴቶች

፲፮ - ዝምታ በሰማይ 162
 የእግዚአብሔር ሉዐላዊነት ምስጢር

፲፯ - እግዚአብሔር ጸሎትን እንዴት እንደሚመልስ 168
 አንዳንድ መንገዶች ላይ ምልክታ

፲፰ - እስከ መቼ? 179
 ጸሎትን መቼ ማቆም እንዳለብን መወሰኛ ሦስት መንገዶች

፲፱ - የምትጸልይ ቤተ ክርስቲያን በአረማዊ ዓለም 184
 የቤተ ክርስቲያንን እውነተኛ ገይል መመልከት

፳ - ቤተ ክርስቲያን ስትጸልይ 195
 የሪቫይቫል “ምስጢር”

ምስጋና 207

የተርጓሚው ሌሎች ሥራዎች 208

በመጀመሪያ

በ1972 እ.ኤ.አ በመጋቢት የማገለግልባት ቤተ ክርስቲያን በሳምንት ሰባት ቀናት ለሃያ አራት ሰዓት ምልጃ የሚካሄድበት የጸሎት አገልግሎት ጀመረች። እግዚአብሔር ለተወሰኑ ጊዜአት ለጸሎት ሲቀሰቅስን ቈይቶአል። ሳምንቱን ሁሉ በምሳ ሰዓት ወይም ከምሽቱ ቀደም እያሉ የተለያዩ ሰዎች ለጸሎት ይሰባሰቡ ነበር። ለሦስት ወራት ያህል ስለ ምልጃ ጸሎት ሳስተምር ቈይቼ ነበርና ማክተሚያው የጸሎት አገልግሎታችን ተመርቆ መከፈት ሆነ። አዲስ የጸሎት አገልግሎት ለመፍጠር አላዋቀርንም፤ ቀድሞውንም የተፈጠረ ውን አገልግሎት አዋቀርን እንጂ።

የምልጃ ጸሎቱ የተጸለየላቸውን ሰዎች ሕይወት በከፍተኛ ደረጃ ለውጧል፤ ጸሎቱን ሲያካሂዱ የነበሩትንም ሰዎች እንደ ለወጠ አምናለሁ።

ደግሞም፣ አንድ መጽሐፍም መኖር ነበረበት። ስለዚህ የመጀመሪያውን ረቂቅ በ1973 ጨረሰኩ - ከዚያም ለዐሥራ አምስት ዓመት ያህል አስቀመጥኩት።

ከዚያም እያንዳንዱ የሰበከሁት ነገር እየተፈተነ በተለያዩ ቀውሶች መካከል በአደገኛ ሁኔታ ውስጥ የኖርኩባቸው ዓመታት መጡ። ስሱበከው የነበረው እውነት እንደ ሆነ ተረዳሁ - ቀለል አድርጌ ሰበከሁት እንጂ። ይህን መጽሐፍ ለመጨረስ እስካሁን በመጠበቄ ደስተኛ ነኝ።

ከፍል አንድ

የእግዚአብሔር ታላቅ ሐሳብ

፩ - ጸሎት የሚጠይቀው የእምነት ዐይነት

በቃ አድርጉት

ጸሎት ማለት ...

አይደለም፤ እንደገና ጀምር፡፡

ጸሎት ማለት ...

እንዴ! ትኩረትህን ሰብስባ!

ጸሎት ማለት ...

ይቅርታ - ተገቢውን የጸሎት ምስል በሐሳቤ ለማምጣት አስቸጋሪ ሁኔታ ገጥሞኛል፡፡ ስለ ጸሎት ሳስብ ምን ዐይነት ምስል እንደሚመጣልኝ ታውቃለችሁ? ከልጅነቴ ጀምሮ ነው ይህን የማስበው፡፡ ትዕይንቱ በምድረ በዳ የሚገኝ ትንሽዬ የሚሲዮን ጣቢያ ነው፡፡ ከፊት ለፊቱ ጠጉራቸውን የተላጩ፤ ከርዳዳ በኑማ ቀሚስ ለብሰው (ሞቃት መሆኑን ማሰቡ ራሱ ያሳክከኛል) ወገባቸውን በረጅም ገመድ የታጠቁ መነኩሴ ቆመዋል፡፡ በጸሎት እንደ ተዋጠ ሰው እጆቻቸውን አጋጥመዋቸዋል፤ ሲታዩ ትሑትና ዐቅመ ቢስ፤ ከዚህ ዓለም ያልሆኑ፤ ያልተወሳሰቡ እና የተመጣጠነ ምግብ ያላገኙ (ምናልባት ከጾም የተነሣ) ይመስላሉ፡፡ እዚያ ሆነው፤ ተወጥሮ ከተያዘው ልጓማቸው የተነሣ ከእፍንጫቸው ነበልባል እየወጣ በሚያሸካኩና እየተትጎለጎለ በሚነሣ የአቧራ ዳመና መካከል በእግራቸው መሬቱን በሚፎግሩ ፊት ለፊታቸው ያሉ ፈረሶች ላይ በተቀመጡ ፈረሶች ላይ እትኩረዋል፡፡ ፈረሶች (ልባቸው ገጹሕና ፍርሀት የማያውቃቸው ይመስላሉ) በኮስታራ ፊታቸው ላይ ቊርጠኝነት እየተነበበ የጦር መሣሪያቸውን መዘዙ፡፡

መነኩሴው አብረዋቸው ስለ መሄድ የሆነ ነገር ተናገሩ፡፡

“እርስዎ ብርቱ ሰው ኖት አባ” አለ ፊቱን በጭምብል የሸፈነው ሰው፤ “ነገር ግን አደገኛ ነው የሚሆነው፡፡ ሰላማዊ በሆነው ቦታ እዚሁ ቢቆዩ ይሻላል፡፡”

“ቢሆንም መርዳት እፈልጋለሁ” መለሱ መነኩሴው።

ጠንካራው፤ ነገር ግን ደጋግ ዐይኖች ያሉት ባለ ጭምብሉ ሰውዬ ዐይኖቹን በአኚህ የእግዚአብሔር ሰው ላይ ተከለ። “መጸለይ ይችላሉ።”

ድንገት ግዙፉ ነጭ ፈረስ በኋላ እግሮቹ ቆሞ የፊት እግሮቹን ወደ ላይ አነሣ። ጋላቢውም ባርኔጣውን በእጆቹ ብድግ አድርጎ “ሄይ፤ ሆ፤ ሃ” እያለ ታማኙን ባልደረባውን አስከትሎ ወደሚጠብቃቸው አደጋ ጋለበ።

የአእምሮዬ ካሜራ ካህኑ ሲጸልዩ ለማየት ወደ ሚሲዮን ጣቢያው አልተከተላቸውም። ፈረሰኞቹን አሳድዶ እየተከተለ ነው። ድርጊያው ያለው አዚያ ነው።

የጸሎት አሳዛኝ ምስል

እስቲ እንጋፈጠው። ጸሎት ዙሪያውን ከከበበት አክብሮቶች በተቃራኒ በአሳዛኝ ምስል (ገጽታ) ይቸገራል። አንዳንዶች ጸሎትን የተግባር ደካማ አማራጭ - ምንም ላለመሥራት የሚቀርብ ማመካኛ አድርገው ያጣጥሱታል። ለአንድ ሰው “እጸልይልሃለሁ” ማለት ከማይመች ሁኔታ ራስን ለማግለል ለዛ ያለው ሰበብ የማቅረቢያ መንገድ ተደርጎ ብዙ ጊዜ ይወሰዳል፤ የመውጫ መንገድ ነው። ጸሎት ሴቶች የሚያደርጉት ነገር፤ የተግባር ሰዎች ወጣ ብለው ሥራውን ሲፈጽሙ፤ ይበልጥ ዐቅም የለሽ የሆኑ ቅዱሳን እንዲሳተፉበት የተተወ ነገር ነው።

ሆኑሉሉ ከተማ ውስጥ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ሳገለግል እንደ ነበር አስታውሳለሁ። የጋበዙኝ በተለይ ስለ ጸሎት እና በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምልጃ አገልግሎት እንዴት ማደራጀት እንደሚቻል እንድናገር ነበር። ቤተ ክርስቲያን ለእያንዳንዱ ነገር መርሐ ግብር እንዳላት - የምስክርነት መርሐ ግብር፤ የደቀ መዝሙርነት መርሐ ግብር፤ የባላደራነት መርሐ ግብር - ነገር ግን የጸሎት መርሐ ግብር ያላቸው ጥቂት አብያተ ክርስቲያናት ብቻ መሆናቸውን ጠቆምኳቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ለጸሎት ከሚሰጠው ትልቅ አጽንዖት ጋር ሲነጻጸር ይህ ምጸት ይመስላል።

የጠዋቱን ስብሰባ እንደ ጨረሰን፤ ከተለያዩ ቦታ ተወክለው ከመጡት ሰዎች መካከል የአንድ ቤተ እምነት የወንጌል ሥርጭት ከፍል ጎሳፊ የሆነው ሰው ትከሻዬን መታ መታ አደረገኝና የሴረኞች ጥቅሻ እያሳየ ወደ ጎን ወሰደኝ።

“ታውቃለህ?” አለ በሹከሹከታ፤ “ይህ የጸሎት ጉዳይ ትልቅ ሐሳብ እንደ ሆነ አስባለሁ፤ ነገር ግን ከቀጥጥር ውጭ እንዳይወጣ አፈራለሁ።”

“ምን ማለትህ ነው?”

“እንግዲህ” በማለት መለሰ፤ “ሰዎች በጸሎት ተጠምደው ምንም ላይ ሠሩ ይችላሉ።”

“ሌላ ነገር” አይደለም ያለው። “ምንም” ነው ያለው፤ አራት ነጥብ። ሰውዬው የምሩን እንደ ነበር ሲገባኝ፤ እጅግ አብዝታ ከመጸለይዎ የተነሣ ጸሎትን ችላ እንድትል ሊነገራት የሚያስፈልጋት እንዲትም ቤተ ክርስቲያን እስከ ዛሬ እንዳላጋጠመችኝ አረጋገጥኩለት። ጉዳዩ ሲሆን እናነሳለን። እስካሁን ግን ይህን የሚመስል ጉዳይ አልተከሰተም።

ጸሎት የሥራ ምትክ ወይም የሥራ ዝግጅት ብቻ አይደለም። ሥራ ነው።

ሌላኛው አሳዛኝ የጸሎት ምስል ይህ ነው፤ የጥንት ቅዱሳን በጨፍጋጋው ከረምት በማለዳ እየተነሡ፤ እጅግ ደረቅ በሆኑ ቀዝቃዛ ወለሎች ላይ ተንበርክከው ወደ ጌታ አብዝተው ሲጮኹ። በዚህም ጸሎት የምር ጉዳይ መሆኑን ይነግሩናል፤ እዚህ ጋ መጃጃል የለም። ይህንንም በትክክል ለመፈጸም ጥበቅ ሥነ ሥርዐት ይፈልጋል።

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እጅግ የሚያስፈራራው ቃል

አሳሳቢነቱ ሲታይ ጸሎት በክርስቲያኖች መዝገበ ቃላት ውስጥ በጣም ከሚያስፈሩ ቃላት መካከል አንዱ ነው። “ዛሬ ብዙ የምሠራው ነገር ስላለ የመጀመሪያዎቹን ሦስት ሰዓታት በጸሎት ማሳለፍ አለብኝ” በማለት የተናገረውን ማርቲን ሉተርን የመሰሉ የቀደመ መንፈሳዊ ሰዎች ንግግር፤ ጸሎተኛው ሀይዲን (የሕንዱን ሚሲዮናዊ)፤ ወይም በዙሪያው ያለው በረዶ እስኪቀልጥና እርሱም በኒሞኒያ በሽታ ተይዞ እስኪሞት ድረስ እስከ ጉልበት በሚደርስ የበረዶ ክምር ላይ ለረዥም ጊዜ በብርቱ ሲጸልይ የነበረውን ዴቪድ ብሬይነርድን የመሳሰሉ የጸሎት ጦረኞች ታሪክ ሁላችንንም ተስፋ ሲያስቆርጠን ቈይቷል። ትውፊት እንደሚነግረን አብዝቶ በጸሎት ከማሳለፉ የተነሣ ጉልበቱ ደድሮና ጉጥ አውጥቶ የግመልን ጉልበት በመምሰሉ “የግመል ጉልበት” የሚል ቅጽል ስም የወጣለትን ሐዋርያው ያዕቆብንም አንዝነጋም።

እነዚህ ቅዱሳን አያት ቅድመ አያቶቻችን በሁላችንም ራስ ላይ የበደለኝነት ክምር ከምረውብናል። ስለዚህ አብዛኞቻችን ቀኑን ከመጀመራችን በፊት ከሌሊቱ 10 ሰዓት ተኒሥቶ “በጸሎት የመጋደል”ን ሥርዐት መከተል እንደሚኖርብን አጠረጥራለሁ።

“ልፋት ከሌለ፤ ትርፍ የለም” የሚለው የጸሎት መመሪያ ይመስላል። ጸሎት የአካላዊ ጽናት ፊተና ለምን እንደሚሆን ፈጽሞ ሊገባኝ አልቻለም። እኔ ከማለዳው ጸሎት ይልቅ በምሳ ሰዓት የሚደረግን ጸሎት እመርጣለሁ።

ስለዚህም ጸሎት ሥራ መሆኑን፤ ወይም ግላዊ መሥዋዕትነት፤ ደም፤ ላብ እና እንባ እንደሚጠይቅ ሲነገር እናጣጥላለን - ይህን የምናደርገው ግን ስለ ጸሎት ሲሆን ብቻ ነው። መሥዋዕትነት እና ጠንክሮ መሥራት ማራቶን ከመሮጥ ጋር ተያይዘው ሲቀርቡ ግን አድናቆት ይቸራቸዋል።

እጅግ በጣም ጠቃሚ የሆነውንና ስለ ጸሎት ያለኝን ጠቅላላ ሐሳብ የለወጠውን ነገር አስከገነዝብ ድረስ (የእናንተንም ይለውጠው ይሆን?)፤ በውስጤ ያለው የጸሎት ምስል ይህ ነበር (የእናንተም ይኸው ነበር?)።

ጸሎት ሃይማኖታዊ ልምምድ እንዳልሆነ ተገንዝቤአለሁ፤ ሰብአዊ አስፈልጎት (need) አንጂ።

በዚህም ሆነ በዚያ መንገድ፤ ለዚህኛው አምላክም ሆነ ለዚያኛው፤ እኛ ሰብአዊ ፍጡራን ስሙን ጸሎት አልነውም አላልነው ሁልጊዜም ስንጸልይ ኖረናል። ከራሳችን ውጭ የሆነን፤ ከምንደርስበት በላይ የሆነን፤ መንፈሳዊ ወይም ልዕለ ተፈጥሮአዊ የሆነን ነገር፤ ሮጠን የምናመልጥበትን፤ በትንሹም ቢሆን የምናለቅስበትንና ያለንበትን አስቸጋሪ ሁኔታ የሚገነዘብልንን አካል በመፈለግ መንምነናል። እየደፈጠጠን ካለው ዕጣ ፈንታና ነገር ሁሉ እንደ ተወሰነና እንደማይለወጥ ከሚሰማን ስሜት ሁሉ ለማምለጥ እንናፍቃለን። አምን፤ ጸሎት ከሃይማኖታዊ ልምምድ በእጅጉ ይልቃል። ሰብአዊ አስፈልጎት ነው።

የክርስቲያን ምስጢራዊ ጦር መሣሪያ

ጸሎት ማለት “ላደርግ የምችለው አንድም ነገር የለም” በጭራሽ አልልም ማለት ነው። ሁሌም ማድረግ የምችለው፤ ጌታ ኢየሱስም ያደረገው ትልቅ ነገር አለ። እንዲያውም የበለጠ ማድረግ እችላለሁ። ዝም ብዬ መቆም የለብኝም - የሆነ ነገር መጸለይ እችላለሁ።

ጸሎት የእግዚአብሔር መንግሥት ምስጢራዊ ጦር መሣሪያ መሆኑንም ተረድቻለሁ። ልክ በምድር ላይ ወዳለ ወደ የትኛውም ቦታ ሊተኮስ፤ ሳይታወቅና ሳይገኝ በሐሳብ ፍጥነት ሊጓዝና በየጊዜው ዲላማውን ሊመታ እንደሚችል ሚሳይል ነው።

ካስፈለገም ጊዜውን ጠብቆ የሚፈነዳ ነገርም ሊገጠምበት ይችላል። ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ 17 ባደረገው ጸሎት፤ “የምለምንህም ስለ እነዚህ ብቻ

ሳይሆን፤ የእነዚህን ምስክርነት ሰምተው ስለሚያምኑብኝ ሁሉ ነው” ብሏል (ዮሐ. 17፥20 - ሕያው ቃል)። ጸሎቱ በክፍለ ዘመናት ሁሉ ላይ ተዘርግቶ ያመኑትን ወይም ገና የሚያምኑትን ሁሉ አቅሷል። የሆነ ሰው ወደ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ሁሉ የጌታ ኢየሱስ ጸሎት እንደገና መልስ ያገኛል - ዕድሜው ሁለት ሺህ ዓመት ሆኖአል፤ ግን አሁንም እየተመለሰ ነው።

አንድምታው አስደንጋጭ ነው። እኛም ብንሆን ገና ስለሚሆኑ ነገሮች፤ ለምሳሌ በልጆቻችን እና በእነርሱ ልጆች ሕይወት ስለሚሆኑ ነገሮች መጸለይ እንችላለን። በምልጃ እጆች ሽፍነን የሲኦልን እሳት አሳልፈን ወደ ሰማይ ደጆች ልናደርሳቸው እንችላለን። ለልጆቻችን ልንተውላቸው የምንችለው ውርስ ይህ ነው - የጸሎት ውርስ፤ ልጆቹ ከመወለዳቸው በፊት ወደ እግዚአብሔር ከፍ የተደረጉ ጸሎቶች፤ እኛ ካለፍን ከብዙ ጊዜ በኋላ መልስ የሚያገኙ ጸሎቶች።

ገና ብዙ አለ። ሰይጣን ይህንን ጦር መሣሪያ የሚከላከልበት ነገር የለውም፤ ጸረ ጸሎት ሚሳይል የለውም። ለምሳሌ አንድ ኢሉማኒ የወንጌል ሥር ጭት ጥረታችንን የሚቃወምበት በርካታ መከላከያዎች አሉት። ቤተ ክርስቲያን አልመጣም ሊል ይችላል፤ በአጋጣሚ ቢመጣም የኮርኒሉን ስንጥቆች ሲቆጥር ውሎ ሊሄድ ይችላል። ወደ ቤቱ ልትሄዱ ትችላላችሁ፤ ግን አላስገባም ይላችኋል። መንገድ ላይ ትራክት ትሰጡታላችሁ፤ ሊወረወረው ይችላል። በቴሌቪዥን በኩል ስበኩት፤ ጣቢያውን ይቀይረዋል። ስልክ ደውሉለት፤ ጆሮ እችሁ ላይ ይዘጋዋል። ነገር ግን ከምልጃ ጸሎታችሁ የተነሣ ጌታ የልቡን በር እንዳያንኳኳ መከልከል አይችልም። በሌላ በምንም ነገር ልንደርሳቸው የማንችላቸውን ሰዎች በጸጋው ዙፋን በኩል በጸሎት ልንደርሳቸው እንችላለን።

አንድ ነገር ልናደርግ እንችላለን - አሁን!

ሌላ ልናደርግ የምንችለው ነገር በማጣት እንዲሁ የምንጸልይ አይደለንም። የምንጸልየው ማድረግ የምንችለው ምርጡ (የተሻለው) ነገር በመሆኑ ነው። ዝም ብለን እዚያ መቆም የለብንም - የሆነ ነገር ልንጸልይ እንችላለን። ይህች የልጅ እናት እንዳደረገችው።

በአንድ የቤተ ክርስቲያን የምልጃ ጸሎት አገልግሎት በተዘጋጀ የእራት ግብዣ ላይ እየሰበክሁ ሳለ ነበር በቅርቡ ያገኘችውን የጸሎት ምላሽ ያካፈለችን። ከጥቂት ቀናት በፊት ነው፤ ስልኩ የጮኸው ልትጋግር የነበረውን ነገር ወደ ማብሰያው ለማስገባት እየተዘጋጀች ሰለ ነው። ከትምህርት ቤት ነበር የተደወለው፤ ልጇ በከፍተኛ ችኩሳት ተይዟል፤ መጥታ ልትወስደው ትችላለች?

እናትየው መኪናዋን እየነዳች ትምህርት ቤት ደርሳ ለመመለስ ስንት ጊዜ እንደሚፈጅባትና የምትጋግረው ነገር ለመብሰል ምን ያህል ጊዜ እንደሚፈልግ አሰብኛና በቂ ጊዜ እንደሚኖር ገመተች። ምግቡን ማብሰያው ውስጥ ጨመረችና ወደ ትምህርት ቤት ለመሄድ ወጣች። እዚያ ስትደርስ ግን የልጇ ትኩሳት እንደ ተባባሰና ወደ ሐኪም ይዛው ብትሄድ እንደሚሻል ተነገራት።

ልጇ እንደዚያ ሆኖ ማየቱ - ትኩሳቱ ጉንጨን አቅልቶት፤ ገላው በላብ ተጠምቆ ይንቀጠቀጣል - እያርበተበታት ወደ ሐኪም የቻለችውን ያህል ይዛው በረረች። እዚያም ከደረሰች በኋላ ሐኪሙ ልጇን ይዞ ከገባበት የምርመራ ክፍሉ እስኪወጣ ድረስ እየተርበተበተች ስትጠብቀው፤ ከትንሽ ቁይታ በኋላ ቀራጭ ወረቀት ይዞ ወደ እርሷ መጣ።

“ወስደሽ አስተኚውና” አለ በእጁ የያዘውን የመድኃኒት ማዘዣ እየሰጣት፤ “ይህንን መድኃኒት አሁኑኑ አስጀምረው።”

ቤት ደርሰው ልጇን መኝታ ውስጥ አስገብታ ወደ ገበያ አዳራሽ ስትሄድ ከመርበትበትም ዐልፋ ተጨንቃና ዝላ ነበር። ማብሰያው ውስጥ ያለውን ምግብ ፈጽሞ ረስታዋለች። የገበያ አዳራሹ ውስጥ መድኃኒት ቤቱን እግኝታ የታዘዘለትን መድኃኒት ከገዛች በኋላ እየተጣደፈች ወደ መኪናዋ ተመለሰች።

ተቆልፏል።

አምን - ቀላፎቿ ደግሞ እዚያው መኪና ውስጥ እንደ ተንጠለጠሉ ተቆልፎባቸዋል። ወደ ገበያ አዳራሹ ሮጣ ወደ ቤት ስልክ ደወለች። ልጇ ሲያነሣው፤ “ቀላፎቼን መኪናው ውስጥ ቁለፍኩባቸው!” በማለት ዘከዘከች።

ልጁ በደንብ መናገር አልቻለም፤ ብቻ በጎርናና ድምፅ፤ “የልብስ መስቀያ ሽቦ ፈልጌ እማዬ። በእርሱ መከፈት ትችያለሽ” አላት። ከዚያ ስልኩ ተዘጋ።

ወደ ገበያ አዳራሹ ተመለሰችና የልብስ መስቀያ ሽቦ መፈለግ ጀመረች - ቀላል ሥራ አልነበረም። ከዕንጨትና ከጥላስቲክ የተሠሩ መስቀያዎች ገበያውን ሞልተውታል፤ የሽቦ መስቀያ መጠቀም ትተዋል። ደርዘን ያህል መደብሮችን ካዳረሰች በኋላ የሽቦ መስቀያ የሚጠቀም አንድ ኋላ ቀር ሱቅ አገኘች።

በዕፎይታ እየፈገገች ከሱቅ ተጣድፋ ወጣች። ልክ የመጨረሻውን ደረጃ ስትወርድ ግን ቀጥ አለች። ከሽቦ የተሠራው ልብስ መስቀያ ላይ አፈጠጠች።

“በዚህ ምን እንደማደርግ አላውቅም!”

ልክ በዚህ ጊዜ ማብሰያው ውስጥ የተጣደው ምግብ ትዝ አላት። እስካሁን ያሳለፈችው መርበትበት ሁሉ ተሰብስቦ መጣባትና ማልቀስ ጀመረች። ከዚያ መጸለይ ጀመረች። “ጌታ ሆይ፤ ልጄ ታሟልና ይህ መድኃኒት ያስፈልገዋል፤ በዚህ ላይ ማብሰያ ውስጥ ምግብ ጥጄ ነው የመጣሁት፤ ቀላፎቼ ደግሞ መኪና ውስጥ ተቆልፎባቸዋል፤ እናም ጌታ ሆይ በዚህ ልብስ መስቀያ ምን ማድረግ እንዳለብኝ አላውቅም። ጌታ ሆይ በዚህ መስቀያ ምን መሥራት እንዳለበት የሚያውቅ ሰው ላክልኝ፤ ይህም በእርግጥ አሁኑኑ ነው የሚያስፈልገኝ፤ ጌታ ሆይ፤ አሜን!”

አንድ የተገጫጨ መኪና ኩርባውን ዞር ፊት ለፊቷ ሲቆም እንባዋን እየጠራረገች ነበር። ዕድሜው በሃያዎቹ ውስጥ ያለ የሚመስል፤ ቲ ሽርትና የነተብ ጂንስ የለበሰ ወጣት ከመኪናው ወጣ። መጀመሪያ ያስተዋለችው ነገር ቢኖር እንደ ሲባሳ የረዘመውን ጠጉሩን ሲሆን፤ ከዚያም የአገጩን ደቡባዊ ክፍል የሸፈነውን ጢሙን ነው። ወደ እርሷ ነበር የሚመጣው። ወደ እርሷ ሲቃረብም ፊቱ ተጋረጠችና የሽቦውን መስቀያ ዘረጋችለት። “የእኔ ልጅ” አለችው፤ “ይህን ተጠቅሞ፤ የተቆለፈ መኪና እንዴት መከፈት እንደሚቻል ታውቃለህ?”

አፉን ከፍቶ ለአፍታ ተመለከታት፤ ከዚያም መስቀያውን ስቦ ወሰደ። “መኪናው የታለ?”

በዚያ የአራት ግብዣ ላይ ስትናገር፤ እንዲህ ዐይነት ነገር ከዚህ በፊት በፍጹም ዐይታ እንደማታውቅ ነገረችን - አቤት ልጁ መኪናውን እንዴት በቀላሉ እንደ ከፈተው! በሩንና መስኮቱን አንዴ ፈጠን ብሎ ተመለከተ፤ የልብስ መስቀያውን ሽቦ ሁለቴ አዟዟ - በቃ። በዚህ ብቻ በሩ ተከፈተ!

በሩ መከፈቱን ስታይ እጆቿን ዘርግታ ተጠመጠመችበት። “እፎይ” አለች፤ “ጌታ ነው የላከህ! አንተ ጥሩ ልጅ ነህ። ክርስቲያን ነህ መቼም።”

ወደ ኋላ ሸሽቶ አለና፤ “አይደለም እናቴ። ክርስቲያን አይደለሁም፤ ጥሩ ልጅም አይደለሁም። ከማረሚያ ቤት ገና ትናንት መውጣቴ ነው።”

ዘልላ ወጣችበትና እንደገና አቀፈችው - በካይል! “እግዚአብሔር ይባረክ!” ጮኸች። “ባለሞያ ነው የላከልኝ!”

ዝም ብላ አልቆመችም - የሆነ ነገር ጸልያለች።

ያች ሴት ስለ ጸሎት ትልቅ ምስል አላት። ጌታ ኢየሱስ ሉቃስ 18፥1 ላይ የተናገረውን - “ሳይታከቱ ዘወትር ሊጸልዩ እንዲገባቸው” - እሱኑ ነው ያደረገችው።

ማዘጋጃ ቤትን መፋለም

ይህንን ነጥቡን ለማስረገጥ ጌታ ኢየሱስ ምሳሌ ነገራቸው። ምሳሌውም እግዚአብሔርን ስለማይፈራና ሕዝቡንም ያን ያህል ስለማይጠቅም ዳኛ፣ ብሎም ፍትሕን ፍለጋ ወደ እርሱ ስለምትመላለስ ያልታደለች መበለት ታሪክ ነው።

ጡረታ፣ የሕክምና ዋስትናና ሌሎች የማኅበራዊ ዋስትና መርሐ ግብሮች ባልነበሩበት በጥንት ጊዜ አንዲት መበለት ከፍጥረታት ሁሉ የባሰች አሳዛኛ ነበረች። ባሏ ሲሞት መጋቢዋንና ጠባቂዋን (አስተዳዳሪዋን) አጥታ የሚቸረው ብዙም ነገር በሌለው በማኅበረ ሰቡ ምሕረት ሥር ትወድቃለች። አንዲት መበለት የድኾችና የመጠሪያ አልባዎች ምሳሌ ነበረች፤ ጌታ ኢየሱስም በትረካው ውስጥ የዐቢይ ገጸ ባሕርይ ሚና የሰጣት የባለታሪኳን ምስኪንነትና ረዳት የለሽነት የተቻለውን ያህል አጽንዖት እየሰጠው ነበር።

እስቲ ለአፍታ ቆም እንበል። ምሳሌውን በሆነ ጥንታዊ፣ የሻገተና ጊዜ ያለፈበት መዝገብ ውስጥ እንደ ተጻፈ አፈ ታሪክ አድርጋችሁ ማሰባችሁን አቁሙ። አሁን ነው የተፈጸመው። ብዙዎች የማይቋቋሟቸውን የሰዎችን ዕጣ ፈንታ የሚወስኑ ጎይላት ፍትሕን ጥያቄ እየተፋለመች ያለች አንዲት የተገፋች፣ የተገለለች፣ ብቸኛና ከሁሉ የባሰች ምስኪን ሰው አለች። ይህች ሴት ማዘጋጃ ቤቱን እየተፋለመች ነው።

የምታውቁት ዐይነት ታሪክ ይመስላል? አዎን፣ ሁላችንም ጠንቅቀን የምናውቀው ታሪክ ነው፤ አይደል?

በመሠረቱም የእያንዳንዳችን ታሪክ ሊሆን ይችላል። ሕይወት ፈታኝ ናትና ኢፍትሐዊ ከሆነው ዓለም ጥቂት ፍትሕ ጨምቀን ለማውጣት ስንታገል ራሳችንን ብዙ ጊዜ እናገኛለን - ዕድል ባያግዝንም።

ነገር ግን በተስፋ መቀረጥ ቡጢ ከመጨበጥ ያለፈ ነገር ማድረግ እንችላለን። መበለቲቱ ያደረገችውን - መጸለይ። ጸሎት በአውነት ለውጥ ያመጣልን? እስቲ፣ በመበለቲቱ ጉዳይ ለውጥ ስለ ማምጣት አለማምጣቱ እንይ።

መበለቲቱ አንዳች ተጽዕኖ፣ ገንዘብም ሆነ ዳኛው እንዲደግፋት የሚያደርግ ዋጋ ያለው ምንም ነገር እንደሌላት አስታውሱ - የምትሻውን ነገር ያለ ማቋረጥ ከማሳወቅ በቀር። በመጨረሻ ዳኛው እንዲህ አለ፤

ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ፣ ሰውንም ባላፍር፣ ይህች መበለት ስለምታደክመኝ ሁልጊዜም እየመጣች እንዳታውከኝ አፈርድላታለሁ። (ሉቃስ 18፥4-5)

ትርጕሙ ግልጽ ነው። ሳንታከት ሁሌ መጸለይ አለብን። ምክንያቱም የሚከተለው ነው፤

ዐመፀኛው ዳኛ ያለውን ስሙ። እግዚአብሔር እንዲያስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ለሚታገሣቸውም ምርጦቹ አይፈርድላቸውምን? (ቀጥር 6-7)

ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔርን ትክክለኛ ካልሆነው ዳኛ ጋ እያወዳደረ አይደለም፤ ሁለቱን ሊያነጻጽረ እንጂ። ከትንሹ ተነሥቶ ስለ ትልቁ እየተከራከረ ነው። በሌላ አገላለጽ፣ የዳኛው አስከፊነት ይበልጥ በጨመረ ቀጥር የእምላካችን መልካምነት ይበልጥ ይታየናል። የኢፍትሐዊነት ቁልል የሆነ አንድ ዳኛ የአንዲትን ችግረኛ መበለት ጥያቄ ከፈቀደ፣ በፍቅርና በጽድቅ ፍጹም የሆነው የሰማይ ዳኛ ጩኸታችንን ሰምቶ አይፈርድልንምን?

ከዚያም ጌታ ኢየሱስ ጥያቄውን ፈጥኖ ያስከትለዋል፤ “ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር እምነትን ያገኝ ይሆን?” (ሉቃስ 18፥8)። የጥያቄው አወቃቀር የአሉታዊ ምላሽ አንድምታ አለው፤ ግን አይደለም።

ጌታ ኢየሱስ ተመልሶ ሲመጣ የሚፈልገው የተለየ ዐይነት እምነትን ነው። በግሪኩ እምነት የሚለው የተለየ ዐይነት እምነት መሆኑን የሚያስረዳ መግለጫ ይዟል፤ ቃል በቃል “ይህ ዐይነቱን እምነት”። ጌታ ኢየሱስ ሲመጣ፣ ያለ ማቋረጥ የሚጸልይን እምነት እና ተስፋ መቀረጥን እምቢ ብሎ “ሁልጊዜ በመምጣት” ሽልማቱን የሚያገኘውን ዐይነት እምነት ያገኝ ይሆን?

ይህ መጽሐፍ ስብከት ቢሆን ኖሮ ሕዝቅኤል 22፥30 ምንባቢ እንዲሆን እመርጠው ነበር፤

ቅጥርን የሚጠግን፣ ምድሪቱንም እንዳላጠፋት በፈረሰበት በኩል በፊቱ የሚቆምላትን ሰው በመካከላቸው ፈለግሁ፤ ነገር ግን አላገኘሁም።

እግዚአብሔር ሁልጊዜም ማላጆችን፣ በፈረሰው ቅጥር በኩል ስለ ምድሪቱ በፊቱ የሚቆምን ሰው ይፈልጋል፤ እነርሱን ማግኘት ግን አስቸጋሪ ሆኖበታል። በሕዝቅኤል ዘመን እግዚአብሔር በእርሱና በእስራኤል መካከል ንጢአት በቀደደው ሽንቁር በኩል የሚቆምን ሰው ፈልጎ ነበር። ማንንም አላገኘም። ኢሳይያስም እግዚአብሔር ሰውን መፈለጉን፣ ነገር ግን አለ ማግኘቱንና “ወደ እርሱ የሚመለሱ እንደሌላ” መረዳቱን ይነግረናል (ኢሳ. 59፥16)።

እግዚአብሔር አሁንም እየፈለገ ነው፤ ጌታ ኢየሱስም ሲመጣ የሚማልድን፤ “ያን ዐይነት እምነት” ያለውን ሰው መፈለጉን ይቀጥላል። ይህን መጽሐፍ የምጽፈው እርሱ ሲመጣ እናንተና እኔ “በፈረሰበት በኩል በፊቱ ቆመን” እንዲያገኘን ተስፋ በማድረግ ነው። የሆነ ነገር ስንሠራ። ስንጸልይ።

፪ - ጌታ ኢየሱስ ለታላላቅ ሥራዎች የሰጠው ተስፋ እንዴት እንደሚፈጸም

እንደ እኛ ዐይነት ሰዎች

አንዳንዶቻችሁ ምን እየሰባችሁ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ። “እርግጥ ስለ ጸሎት ማውራት ለዚህ ሰው ቀላል ነው። ስለ አስደሳች የጋብቻ ሕይወት እና ስለ ስኬታማ ወላጅነት፤ እንዲሁም ገጽታን በጥሩ ሁኔታ ስለ መገንባት መጻሕፍትን እንደሚጽፉ ሰዎች ሁሉ ነገር ተከናውኖለታልና” በማለት ነው የምታስቡት።

“ዝነኛ ሰዎች”ን እንዴት በፍቅር ስሜት እንደምናገነናቸው አስደናቂ ነው። የፊልም ተዋንያንን፤ አቀንቃኞችን፤ አትሌቶችን። “የሕይወታቸውን ጥቃቅን ጉዳዮች - ስለሚለብሱት ልብስ፤ ስለሚመግቡት ምግብ፤ ስለሚያዘወትሩት አካላዊ እንቅስቃሴ፤ ስለሚወዷቸው ሰዎች፤ ስለሚጠቀሙት የጥርስ ሳሙና ሁሉ እየተከታተልን እንሸቆጠቆጥላቸዋለን።”

ከርስቲያኖችም ሃይማኖታዊ ጸሐፊዎችንና ሰባኪዎችን በሚመለከት ተመሳሳይ ነገር ይፈጽማሉ። ይህን አለማድረግ እጅግ አስቸጋሪ ነው። እስቲ መጽሐፉን ተመልከቱት፤ አዲስና አንጸባራቂ ነው፤ ሽፋኑ ተስፋ በሚሰጡ ቃላት ተሞልቷል፤ ቀለሙን አሸትቱት። ከጀርባ ስትመለከቱት ደግሞ ጸሐፊው/ዋ እጆቿ/ቸን በትዳር ጓደኛው ላይ አድርጎ/ጋ (የትዳር ጓደኛው/ዋም ጸሐፊና ታዋቂ ሰባኪ ነው/ናት) ከጀርባ በተለያዩ ተከሎች የተሞላ ቤትንና የሚያምር ፍርግርግ አጥርን የሚያሳይ ፎቶ ታያላችሁ። ደስታ የሚነበብባቸው የእነዚህ ሁለት ሰዎች ፈገግተኛ ፊት ሁሉ ነገር እንደ ተሳካላቸው ያሳያል፤ በዚህ ላይ ሁለቱ ወንዶች ልጆቻቸው - አንዱ ሐኪም ሲሆን ሌላኛው የሕግ ባለሞያ ነው፤ ሁለቱ ሴቶች ልጆቻቸው ደግሞ (ታናሺቱ የቁንጅና ውድድር አሸናፊ ናት) አስደናቂና ወጣት አገልጋዮችን አግብተዋል።

አንድ ቀን ከሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ ጉባኤ የመዝጊያ መርሐ ግብር በኋላ አንዲት ሴት ምን ዐይነት ሳምንት እንዳሳለፈች ልትነግረኝ ወደ እኔ መጣች። ከዚያም ወደ ኋላ ተሸሽቶ በማሳት፤ እጆቿን ደረቷ ላይ አጣምራ፤ ራሷን ዝቅ አደረገችና ዐይኖቿ መጓጓት እየተነበበባቸው፤ “በጣም ምርጥ

ሚስት አላችሁ፤ በጣም አስደሳች ጥንዶች ናችሁ - መላው ሕይወታችሁ ውብ ነው” አላችኝ።

በዚያን ቀን ማለዳ እኔና ሚስቴ ስላሳለፍነው አለመግባባት ልነግራት ይገባ እንደ ነበር አሰብኩ። ከስብከቶቼ ሁሉ ይልቅ ይህ ያበረታታት ነበር።

እድምጡኝ፤ መጻሕፍቱን የሚጽፉትንና ቪዲዮዎቹን የሚያዘጋጁትን ብዙ ሰዎች ዐውቃለሁና ለእናንተ የሚሆን ዜና አለኝ። ከእናንተ የተሻለ ድርጊት የሚፈጽሙ ሰዎች አይደሉም!

የራሳቸው የቤተ ሰብ ዋይታና የትዳር ጭንቀት ድርሻ አላቸው፤ በዐመፀኛ ልጆቻቸው ያለቅሳሉ፤ ስለ ገንዘብ ይጨነቃሉ፤ ፍርሀትና ሥጋትን እየታገሉ እንቅልፍ አልባ ምሽቶችን ያሳልፋሉ። በድብታ አዘቅት ውስጥ መዘፈቅ ምን ማለት እንደ ሆነ ጠንቅቀው ያውቃሉ። ከገዝንና ስብራት ጋር ይተዋወቃሉ።

ለመናገር የፈለግሁት እነዚህ ሰዎች ወደ ሰማይ ሄደው አምላክ የሚሆኑበትን ተራ ቁጭ ብለው የሚጠብቁ፤ ምስጢሩን ደርሰውበት እኛንም ለማካተት እየጋበዙ ያሉ መንፈሳዊ ሊቃውንት አለመሆናቸውን ነው። በመንገዳቸው የተመለከቱትን የሚያካፍሉ አብረው ተጓዦቻቸው፤ በምድረ በዳው ከእነርሱ በኋላ ለሚመጡ ሰዎች የውሃ ጉድጓድ የሚቆፍሩ ናቸው። እንደ እኔና እንደ እናንተ ዐይነት ሰዎች ናቸው።

የ“ኮከብ” ሥርዐት

ሆሊውድን የገደለው የ“ኮከብ” ሥርዐት እንደ ሆነ ይነገራል። ይኸው የኮከብ ሥርዐት በቤተ ክርስቲያንም ይህንኑ እየፈጸመ ነው። እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን እጅግ ዝነኛ የሆኑ ባለተሰጥዖ እና ባለስጦታ ከዋክብት አሉት። እነዚህ ጥቂቶቹ ተዋንያን ሆነው፤ የቀረነው ተመልካቾች ሆነናል።

ፊሊፕ ያንሲ ስለዚህ ኮከብ/አገልጋይ ደዌ ምልክቶች ጽፏል፤

የዝነኛ ክርስቲያኖችን (ከዋክብትን) ቅሌት ከሚመለከቱ ዋና ዋና ምክንያቶች አንዱ ከአገልጋዮቹ ይልቅ ከዋክብቱ ላይ ትኩረት ለማድረግ በመለማመድ የእግዚአብሔር መንግሥትን ማዛባታትን ነው።

ከዚያም ሄነሪ ኖዌይን ይጠቅሳል፤

ድንጋዩን ዳቦ የማድረግ፤ ከከፍታ ስፍራዎች ራሱን የመወርወር ወይም በጊዜያዊ ትልቅ ጎይል የማስተዳደር ግብዣ

ሲቀርብለት እምቢ ያለው ጌታ ላይ ዐይኖቻችሁን አድርጉ። “ድኾች፤ የሚያዝኑ፤ የዋሆች፤ ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዐን ናቸው፤ ልብ ገጽቶች፤ የሚያስተራርቁ፤ ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዐን ናቸው” በማለት የተናገረው ሰው ላይ ዐይኖቻችሁን አድርጉ።።

እንዲህ ዐይነት ሰዎች ብፁዐን ናቸው።

ማርቲን ልዮድ ጆንስ ስለ ጸሎት የተናገሩትን አስታውሳለሁ፤

ይህንን ርእሰ ጉዳይ በተመለከተ ሁልጊዜም ሳመነታኛል አለሁ። ከተዘጋጀሁበት ሌላ ነገር ጋር ተያይዞ ሲመጣ ብቻ ነው ስለ ጸሎት የሰበከሁት፤ ነገር ግን የጸሎት ርእሰ ጉዳይን በሚመለከት በመጽሐፍ ይቅርና ትንንሽ መጣጥፎችን እንኳ ለማዘጋጀት በፍጹም ሐሳቡ አልነበረኝም።።

ይህም “ጠቢባን ፈጽመው በማይደርሱበት ስፍራ ሞኞች እየተጣደፉ ይገቡበታል” የሚባለውን አባባል የሚያረጋግጥ ይመስለኛል። ሆኖም ከጸሎት በፍርሀት እንድንርቅ የሚያደርገን ዝንባሌም ይኸው ነው። እርሱን መንካት እንፈራለን። ጸሎት አይነኬ አይደለም። በዚያ ዐይነት አከብሮታዊ ፍርሀት እንድንይዘው አይደለም እግዚአብሔር ያስበው።

ጸሎት የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው። በኅጢአት ለደከሙ፤ በቃላቸው እና በውሳኔአቸው ለመጽናት ለሚቸገሩ፤ አንዳንድ ጊዜአት ደግሞ በጥርጥር ለሚዋጡ፤ ብዙውን ጊዜ ተስፋ ለሚቆርጡ፤ ግራ ለሚጋቡ፤ ከሞላ ጎደል ሁሌም ስለ ሕይወት ለሚጨነቁ ሰዎች ነው የፈጠረው።

ይህ ደቀ መዛሙርቱን በጥሩ ይገልጣቸዋል። አንዳችንም ልዕለ ቅዱሳን በማለት የምንጠራቸው አይደሉም፤ ሆኖም ጌታ ኢየሱስ ጸሎትን በሚመለከት ታላቅ ትርጉም ያለው ነገር የተናገረው ለእነዚሁ ደቀ መዛሙርት - ከጥቂት ሰዓት በኋላ፤ ጥርግርግ ብለው ጌታቸውን ትተው ለሚሄዱ ሰዎች ነው። እስከ ሞት ድረስ የፈሩትን እነዚህን ሰዎች ለብቻ መተው አይቻልም።

ጌታ ኢየሱስ ወደ መስቀሉ ከመሄዱ በፊት በነበረው የመጨረሻ ሰዓት፤ “ወላጆች እንደሌላቸው ልጆች አልተዋቸሁም” በማለት ቃል ገብቶላቸዋል (ዮሐ. 14፡18)። የፈሩትም ይህንኑ ነበር - እንደ መጠጊያ አልባ እጓለ ማውታን መሆን። በተለይ በኋላ ደጋግሞ የሚያነሳውን ትቶአቸው የመሄድ ሐሳብ መቋቋም አቅቷቸዋል። ጌታ ኢየሱስ ስለ መስቀሉ ባነሣ ቍጥር ርእሰ ጉዳዩን ለማስቀየር ይሞክራሉ። ከእርሱ ጋር ሆነን እንዲህ ፍሬ ቢስ ከነበርን፤

ያለ እርሱም ምን ልንሆን ነው? በማለት ሳያስቡ አልቀሩም። የእኛው ዐይነት ሰዎች ናቸው።

“እንዴት ጴጥሮስስ?” ትሉ ይሆናል፤ “እርሱ እኮ አልፈራም”። በእርግጥ አልፈራም - ነገር ግን ቢፈራ ነበር የሚሻለው። ሁሉ ነገር በቀጥተኛ ሥር እንደ ሆነ የሚያስበው ይኸው ደቀ መዝሙር ነው ከሁሉ የበለጠ የመውደቅ ድምፅ ያሰማው። እዚህ ጉዳይ ላይ ፍርሀታችሁና መንቀጥባችሁ ድካሞቻችሁ አይደሉም፤ ጥቅሞቻችሁ ናቸው።

ለእንደኛ ዐይነት ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ምንድን ነው ያለው? የታላላቅ መሪዎች የመጨረሻ ቃላት ሁሌም ትልቅ ቁም ነገር እንዳላቸው ይታመናል። ታዲያ የጌታ ኢየሱስ የመጨረሻ ቃላት ምን ነበሩ? የንግግሩ ፋይዳስ ምን ነበር?

ጌታ ኢየሱስን ጆሮ መጥባት

እስቲ ጌታ ኢየሱስ ከመስቀሉ በፊት አብሮአቸው ባሳለፈው የመጨረሻ ምሽት ከደቀ መዝሙርቱ ጋር እንሁንና ንግግራቸውን ማድመጥ እንችል እንደ ሆነ እንይ።

ጊዜው እኩላ ሌሊት ገደማ ሲሆን፤ ጌታና ደቀ መዝሙርቱ የመጡት የፋሲካን አራት ከበሉበት ሰገነት ላይ ነው። ጌታ ኢየሱስ ትንሹን ቡድን በኢየሩሳሌም ጎዳናዎች እየመራ በምሥራቁ ደጅ በኩል ሲወጡ ተከተልናቸው እንበል። የት ይዟቸው እየሄደ እንደ ሆነ አግራሞት ይዞናል። አሃ፤ የቄድሮንን ፈፋ እየተሻገረ ነው። አዎን። ከሚወዳቸው መደበቂያዎች አንዱ ወደሆነው በደብረ ዘይት ተራራ ግርጌ ወደሚገኘው ጌቴሴማኒ እየመራ ነው።

እያዘገምን ሳለ ጌታ ኢየሱስ ሰገነቱ ላይ የጀመረውን ሰፊ ገደ ቢስ ንግግር ቀጥሎአል። ደብዛዛው የጨረቃ ብርሃን ሰዎቹ ፊት ላይ የሚነበበውን ግራ መጋባት ያጋልጣል። ሰዎቹ እያንዳንዱን ቃል ለመስማት በመጨናነቅ እርስ በርስ ተጠጋግተዋል። አስሸባሪ ምሽት ነበር። አብሮአቸው ደቀ መዝሙር በነበረው ይሁዳ እንግዳ ጠባይ እና በእርሱና በጌታ ኢየሱስ መካከል ሲካሄድ በነበረው ምስጢራዊ ውይይት ተጨንቀዋል።

ጌታ ኢየሱስ እንቁቅልሽ ነው የሚናገረው - እኛም ከደቀ መዝሙርቱ ግራ መጋባት ጋር አንድ ላይ ነን። አሁን ጌታ ኢየሱስ እኛን ትቶ ስለ መሄድና ስለ አባቱ ቤት የሆነ ነገር ተናገረ።

ከደቀ መዝሙርቱ አንዱ እንዲህ አለ። ፊሊጶስ ሳይሆን አይቀርም። “ጌታ ሆይ አብን አሳየንና ይበቃናል” (ዮሐ. 14፥8)።

ጥሩ ጥያቄ፤ ፊሊጶስ! የሚያስፈልገን እርሱ ነው - ይበልጥ ግልጽ የሆነ ቃል፤ አስተማማኝ ርእይ። እስቲ በእምነት ብቻ ሳይሆን በዐይናችንም እንይ። ይህ በቂ ነው - እርሱ ትቶን ቢሄድም እንኳ።

ጌታ ኢየሱስ መለስ፤

እኔን ያየ አብን አየ። ... እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንምን? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤ ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል። እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አመኑኝ፤ ባይሆንስ ስለ ራሱ ስለ ሥራው አመኑኝ። (ዮሐ. 14፥9-11)

ፊሊጶስ እስካሁን በፍጹም አይቶት እንደማያውቅ “አብን አሳየን” ቢልም ጌታ ኢየሱስ ግን “አይተኸዋል” ነው የሚለው። አላወቀም እንጂ፤ ጌታ ኢየሱስ ለምጻሞችን ሲፈውስ በሚመለከትበት ጊዜ ሁሉ አብን ነበር የሚመለከተው። ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር በሚያደምጥበት በእያንዳንዱ ጊዜ አብን ነበር ሲያደምጥ የነበረው።

ደቀ መዝሙርቱ አሁን ባያስተውሉትም፤ ጌታ ኢየሱስ በእነዚህ ቃላት የሕይወቱንና የሥራውን ምስጢር እንደ ገለጸላቸውና ይህም በቅርቡ የእነርሱም ሕይወትና ሥራ ምስጢር እንደሚሆን በኋላ ያስተውላሉ።

የጌታ ኢየሱስ ምስጢር

ጌታ ኢየሱስ በምላሹ ውስጥ፤ “የጎይሌ ምንጭ እኔ አይደለሁም። የምናገራቸውና የማደርጋቸው ነገሮች ከእኔ የመነጩ አይደሉም። ከአብ እንጂ” እያለ ነበር።

ጌታ ኢየሱስ በተናገራቸው ቃሎችና በፈጸማቸው ሥራዎች ከብሩ የእርሱ እንዳልሆነ እየተናገረ ነው። ይህም ከዚህ ቀጥሎ ያለውን ሐሳብ ለመረዳት ያግዘናል፤

እውነት እሳችኋለሁ፤ አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ አይችልም፤ አብ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ያደርጋልና። (ዮሐ. 5፥19 - እ.መ.ት)

እንደገናም ቀጥሮ 30 ላይ፤

እኔ ከራሴ አንዳች ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ እፈርዳለሁ፤ ፍርዴም ቅን ነው፤ የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና፡፡

ምስጢሩ የሐንስ 8፡28 ላይም ይታያል፤

ስለዚህም ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ “የሰው ልጅን ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ፤ ያ ያልሁት እርሱ እኔ እንደሆንሁና አብ ያስተማረኝን እንደምናገር፤ በራሴም ፈቃድ ምንም እንደ ማላደርግ ታውቃላችሁ፡፡ (አ.መ.ት)

እንደገናም፤

እኔ ከራሴ አልተናገርኩምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ፡፡ (ዮሐ. 12፡49)

ጌታ ኢየሱስ ሲያደርገው የነበረው ተአምራትና ሲናገራቸው የነበሩ ቃላት በእግዚአብሔር ዘንድ ነው የሚገኙት፡፡ እነዚህን እግዚአብሔር ነው ያደረጋቸው - በኢየሱስ በኩል - ነገር ግን እርሱ ነው ያደረጋቸው፡፡

“ይኸውልህ ፊሊጶስ፤ የሥራዎቼ ምስጢር አካላዊ መገኘቴ (ሀልዎቼ) አይደለም፤ እናም ምስጢሩ አካላዊ መገኘቴ ካልሆነ ደግሞ በአካል ላለ መኖሪያም ምንም ልዩነት አይፈጥርም፡፡

“ለነገሩማ፤ እምነታችሁን በእኔ ላይ ካደረጋችሁ እኔ ያደረግኳቸውን ሥራዎች ማድረግ ትቀጥላላችሁ፤ እንዲያውም እኔ ካደረግኳቸው የበለጡ ሥራዎችን ታደርጋላችሁ፡፡

“የእኔ መሄድ የሥራዎቼ ፍጻሜ እንደሚሆንና ነገር ሁሉ አስቸጋሪ እንደሚሆንላችሁ ታስባላችሁ፡፡ ነገር ግን ወደ አብ ቀኝ ከፍ ማለቴ፤ እኔ ከሠራኳቸው የሚልቁ ሥራዎችን በእኔ ምልጃ በኩል እንድትፈጽሙ ያስችላችኋል፡፡ እኔ በሰማይ ያለኝ ሀልዎትና በእናንተ ውስጥ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ሀልዎት ትልቅ ጎይልና ትልልቅ ሥራዎች እንዲኖሩ ማረጋገጫ ነው፡፡”

ጌታ ሊሄድ ነው፡፡ መሄዱ ግን ሥራዎቹን አያፈራርሳቸውም፡፡

አስደናቂ የተስፋ ቃል

ከዚያም ጌታ ኢየሱስ ለማመን እስኪያስቸግር አስደናቂ የሆነ ተስፋ ለደቀ መዛሙርቱ - እና ለእኛ - ሰጠ፡፡

እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል፡፡ (ዮሐ. 14፡12)

“ለእኛ” ያልኩት፤ ተስፋው “በእኔ የሚያምን” ስለሚል ሲሆን፤ ይህ ደግሞ እኛን ይመለከታል፡፡

በእርሱ ለሚያምኑ ጌታ ኢየሱስ ሁለት ነገር ቃል ገብቷል፤ አንደኛ፤ የእርሱን ሥራ የሚመጣጠን ይሠራሉ፤ ሁለተኛ፤ እርሱ ከሠራው የሚበልጥ ያደርጋሉ፡፡ ይህን ቃል ከገባ እምሰ ቀናት በኋላ እርሱ በተሰቀለባት በዚያቸው ከተማ የእርሱን ሥራ የሚስተካከል እና የሚበልጥ ሥራ ደቀ መዛሙርቱ ፈጸሙ፡፡ በሰገነቱ ቤት ውስጥ ዐሥር ቀን ከቆዩ በኋላም ደቀ መዛሙርቱ በመንፈስ ቅዱስ ጎይል ውስጣቸው ተሞልቶ ወጡና በጴጥሮስ አጭር ስብከት ሦስት ሺህ ሰዎች ገና ባልጠናቸው ቤተ ክርስቲያን ተጨመሩ፡፡

ማስታወስ እንደምችለው ከሆነ ይህንን ደግመን ለመፈጸም እየሞከርን ቢሆንም፤ ጳጉጠቆስጤአዊው ጎይል መጥፋቱ እንደ ቀጠለ ነው፡፡ ቤተ ክርስቲያን በዮሐንስ 14፡12 የተስፋ ቃል መሠረት እየኖረች እንደ ሆነ የሚናገሩ በርካታ ክርስቲያኖችን አላውቅም፡፡ ስለዚህ ጥያቄው፤ “ለምን አልሆነም?” የሚል ነው፡፡

ይህን ጥያቄ ለመመለስ መጀመሪያ ጌታ ኢየሱስ የሚበልጥ ሥራ ሲል ምን ማለቱ እንደ ሆነ መረዳት አለብን፡፡

ምናልባት እውነተኛው ቀልፍ ያለው ብዙውን ጊዜ ችላ በምንለው ሐረግ ውስጥ ይሆናል፤ “እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና” በሚለው፡፡ የሚበልጡ ሥራዎች መሟላት የሚችሉት እርሱ ወደ አብ ከተመለሰ ብቻ መሆኑን ጌታ ኢየሱስ ግልጽ አድርጎታል፡፡ ለምን? ደቀ መዛሙርቱ ይህንን የተስፋ ቃል መገንዘብ ከመቻላቸው በፊት እርሱ ወደ ሰማይ ማረጉ ያስፈለገበት ምክንያት ምንድን ነው? ማረጉ አካላዊ ተአምር ለማድረግ መሠረታዊ አልነበረም፡፡ ይህንን ለሦስት ዓመታት ሲፈጽሙት ኖረዋል፡፡

በግልጽ ጌታ ኢየሱስ የሆነ የተለየ ነገር፤ የላቀ ደረጃ ያለው ነገር፤ አዲስ ደርዘ ያለው ነገር እየተናገረ ነው፡፡

ጌታ ሲያርግ መንፈስ ቅዱስን ይልካል (ዮሐ. 7፡39፤ 16፡7)፡፡ የደቀ መዛሙርቱን (እንደ እኛው ዐይነት ሰዎች መሆናቸውን አስታውሱ) ጸሎት የመስማትና መልስ የመስጠት የምልጃ ስፍራውን ራሱ ጌታ ኢየሱስ ይይዛል፡፡ የሚበልጡ ሥራዎችን መሥራት የሚያስችለው ይህ ነበር፡፡

ጌታ ኢየሱስ በአካል ቢለያዩም እንኳ በእርሱና በደቀ መዛሙርቱ መካከል ለሚኖረው ጎብረት አጽንዖት እየሰጠ ነው። እርሱ መሄዱ ነው - ነገር ግን አብርሃቸው ይቆያል፤ የጀመረው ሥራም ይቀጥላል፤ ይጨምራልም። አካላዊ መለየቱ ሥራውን አይቀንሰውም - ይጨምረዋል። ባርናባስ ሲንደርስ እንደሚለው፤ “ሥራዎቻቸው የኢየሱስ ሥራዎች እንደ መሆናቸው፤ የኢየሱስ ሥራዎች በእግዚአብሔር የሚፈጸሙ እንደ ነበሩት ሁሉ የእነርሱም እንደ ዚያው በዓለም ውስጥ የሚፈጸሙ የእግዚአብሔር ተግባራት ናቸው።”⁴

“ሥራዎች” እና “የሚበልጡ ሥራዎች” የደቀ መዛሙርቱን ልዩ እና ነጠላ ተግባራት የሚያመለክቱ አይደሉም፤ ይልቁኑ የሚያደርጓቸው ነገሮች ሁሉ ራሱ ኢየሱስ በእነርሱ ውስጥ የሚፈጽማቸው የመሆኑን እውነታ እንጂ።

በሻምፒዮኑ እጅ ውስጥ

ቴኒስ መጫወት አዘወትራለሁ። ብዙም ጎበዝ ባልሆንም ችሎታዬን የሚያሻሽልኝን ነገር ሳገኝ ለመቀበል ሁሌም ዝግጁ ነኝ። አንድ ቀን በቴሌቪዥን የሚተላለፍ ውድድር እየተከታተልኩ ሳለ የዊልሰን ቲ-2000 ራኬት ማስታወቂያ ሲተላለፍ አየሁ። ዝነኛው የቴኒስ ሻምፒዮን ጂሚ ኮፍርስ አስገራሚ ስንዝራዎችን እያደረገ ሳለ ሰውሩ ተራኪ “ዊልሰን ቲ-2000። የዊምበልደንን እና የፎረስት ሂልስ ውድድሮችን በአንድነት ለማሸነፍ የሚሆን ብቸኛው ከብረት የተሠራ ራኬት” በማለት ተናገረ።

ችግሬ ይሄ ነበር! ይህን ሁሉ ጊዜ ከዕንጨት በተሠራው የዳንሎፕ ማከሰፕሊ ራኬት ነበር የምጫወተው። ዊልሰን ቲ-2000 የዊምበልደንን እና የፎረስት ሂልስ ውድድሮችን ማሸነፍ ከቻለ በእርግጠኝነት የእኔዎቼን ትንንሽ ውድድሮች ማስቀመጥ ጀምሮአል።

ያንን ከረምት በሙሉ በዚያ አዲስ ራኬት ስጫወት ከረምኩ። ከረምቱን ሙሉ ተሸነፍኩ። ያ ራኬት ምንም አልፈደልኝም። የዊልሰን ስፖርት ቁሶች ኩባንያ የተሳሳተ ማስታወቂያ በማስተላለፍ ተጠያቂ ነው።

እውነቱ ግን ዊልሰን ቲ-2000 ራኬት የዊምበልደንንም ሆነ የፎረስት ሂልስን ውድድር አላሸነፈም - ውድድሩን ያሸነፈው ስፖርተኛው ነው - የዊልሰን ቲ-2000ን ራኬት ተጠቅሞ። ቲፎዞዎቹ የዚያን ቀን ከግጥሚያው ስፍራ ሲሄዱ ዊልሰን ቲ-2000 ምን ዓይነት ታላቅ ራኬት እንደ ሆነ እየተነጋገሩ አልነበረም፤ ሲነጋገሩ የነበረው ጂሚ ኮፍርስ ምን ዓይነት ታላቅ ተጫዋች እንደ ነበር ነው። የሽልማቱ ገንዘብ ቼክ የተጻፈውም ለተጫዋቹ ጂሚ ኮፍርስ እንጂ ለሌላ ቁስ አልነበረም።

አሁን ለቴኒስ ውድድር ራኬት መሠረታዊ ነው፤ ውድድሩን የሚያሸነፈው ግን ራኬቱ አይደለም። ራኬቱን ተጠቅሞ ውድድሩን የሚያሸነፈው ተጫዋቹ ነው። ሥራዎችን እና የሚበልጡ ሥራዎችን የሚፈጽሙ ሻምፒዮን ኢየሱስ ሲሆን፤ እኛ በእጁ ውስጥ ያለን ራኬቶች ነን።

የጌታ ኢየሱስ “መሄድ” የደቀ መዛሙርቱ “የሚበልጡ ሥራዎች” ማለት ነው። ዕርገቱም የመንፈስ ቅዱስ ጎይል መውረድና የክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ ምልጃ ጅማሮ በመሆኑ ቤተ ክርስቲያን ለዓለም ወንጌልን የማዳረስ ተልእኮዋን እንድታሟላ የሚያስችል ነው። ጄ. ሲ. ራይሌ እንዲህ ያብራራታል፤

የሚበልጡ ሥራዎች ማለት የብዙ ሰዎች መዳን ነው። ከአንዲት ነፍስ መዳን የሚልቅ በላጭ ሥራ ሊኖር አይችልም።⁵

ጌታ ኢየሱስ የተናገረው ምን እንደ ሆነ በሐዋርያት ሥራ ትረካ ውስጥ ማየት እንችላለን። ጥቂት የፊውስ ተአምር ብቻ ሲኖር፤ አጽንዖቱ ለታላቁ ሰዎችን የማዳን ሥራ ነው። በጴንጠቆስጤ ዕለት ብቻ እንኳ በጠቅላላው የጌታ ኢየሱስ ምድራዊ ሕይወት ከዳኑት ሰዎች በእጅጉ የሚበዙ አማኞች በዚያ አነስተኛ ቊጥር ባለው የአማኞች ስብስብ ላይ ተጨምረዋል። በዚህ ስፍራ “ከዚህም የሚበልጥ” የተባለው ቃል በቃል ሲፈጸም እናያለን። የእግዚአብሔር ልጅ በምድራዊ ሕይወቱ የነበረው ተጽእኖ በእንጻራዊ ሁኔታ በአነስተኛ አካባቢ የተወሰነ ነበር። ከእርሱ መሄድ በኋላ ግን ተከታዮቹ በስፋት በተሰበሰቡ ስፍራዎች ለመሥራትና ትልቅ ቊጥር ባላቸው ሰዎች ላይ ተጽእኖ ለማሳደር ችለው።⁶

ይህም፤ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት በዚህ የሚበልጡ ሥራዎች ተስፋ የማይኖሩበት ምክንያት ምን እንደ ሆነ ወደ መረዳት ያመጣናል።

መልሱን ለማግኘት የተሻለው ስፍራ ተስፋው ራሱ ነው። ጌታ ኢየሱስ የተስፋውን ፍጻሜ እንዴት እንደገነዘበው ነው ያሰበው? ለሚበልጥ ሥራ በዮሐንስ 14፥12 የተገባልን ቃል ቊጥር 13 ላይ ሌላ ተስፋ ተከትሎታል፤ “አብም ስለ ወልድ እንዲከበር በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ።”

ምሳሌዎችን የሆነ ጥቅስ

እስቲ ቊጥር 12 ላይ ከምንቆም እያይዘን ቊጥር 13 ድረስ እንዘለቅ። “እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል፤

እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና [ቊጥር 12]። ... በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ” (ቊጥር 13)።

የቊጥር 12 የሚበልጡ ሥራዎች በቊጥር 13 ጸሎት የሚከናወኑ ናቸው። ቊጥር 13 ምሳሌዎችን የሚሆን ጥቅስ ሆኖአል።

የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በጸሎት ጉባኤ የተሞላ ነው፤ ቤተ ክርስቲያን ወደ ፊት ለመግፋት የምትወስደው እያንዳንዱ እርምጃ በጸሎት የተነከረ ነበር። የጳጳሳዊነት ቀኗን ቤተ ክርስቲያን እንደ ተጨማሪ ምሳሌ ውሰዱአት። ለዐሥር ቀናት ጸልየው በዐሥር ደቂቃ ስብከት ሦስት ሺህ ሰዎች ዳኑ። ዛሬ ለዐሥር ደቂቃ ጸልየን ለዐሥር ቀናት እንሰብክና የሚድን ሰው ከተገኘ እንፈነድቃለን።

ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ እኛ የምናደርገው እርሱ ባደረገበት መንገድ እንደሚሆን መናገሩን አስታውሱ፤ የእርሱ ምስጢር የእኛም ምስጢር ነው። ጌታ ኢየሱስ ይጸልይ ነበር? ይህስ የሕይወቱ ጉልህ ክፍል ነበር? ጌታ ኢየሱስ ከአብ የሰማውንና ያየውን ብቻ መናገርና ማድረግ ከቻለ፤ በመስማትና በማየት ረጅም ጊዜ ማሳለፍ አለበት። እንደዚህም ነው ሲያደርግ የነበረው። በኢየሱስ ሕይወት የሚስተዋል ስልተ ምት አለ፤ ለማሰላሰልና ለጽሞና ብቻውን ገለል ይላል፤ ከዚያ ሊያገለግል ይወጣል። አሁንም አሁንም ይህ አካሄድ (ሁኔታ) ራሱን ይደግማል። የጌታ ኢየሱስ የአደባባይ ሕይወት ከአባቱ ጋር በነበረው የግል ሕይወት የተደገፈ ነው።

አሁን በሕይወት የሌሎችና በዓለም ዙሪያ እግዚአብሔር በሰፋት የተጠቀመባቸው የሙዲ መታሰቢያ ቤተ ክርስቲያን የቀድሞ መጋቢ አላን ፊድ ፓዝ ለጥቂት ዓመታት እጅግ የከፋ የደም መርጋት ደረሰባቸው። በኋላ እያገገሙ ሳለ፤ “ጌታ ኢየሱስ ከሁሉም ነገር በላይ ይህንን ነገር እንዳስተማረኝ አምናለሁ፤ በእምነት ጸሎት ሊሸፈን ከሚችለው በላይ ክርስቲያናዊ ሥራዎችን በፍጹም አትጀምር። እያንዳንዳችን ከአገልግሎታችን ጋር በተያያዘ ይህ ምን ማለት እንደ ሆነ ለመረዳት በግል ተሞክሮአችን ልንደርስበት ይገባል፤ ሆኖም ይህ ለሁላችንም ዘላቂ መርሕ እንደሚሆን አምናለሁ። ይህን ማድረግ አለ መቻል ማለት በእምነት ሳይሆን በድፍረት መንቀሳቀስ ነው።”

ወደ ጸሎት ቤታችን የመጣውን የመጀመሪያ የጸሎት ጥያቄ አስታውሳለሁ። በድንገት ለዐሥራ አራት ሳምንት ስለ ምልጃ ጸሎት ከተካሄደ ስብከት በኋላ ሁለት መቶ እጅግ የተነቃቁ ማላጆችን መዘገብንና ውጧ ጸሎት ቤታችን በመጨረሻ ዝግጁ ሆነች።

ስልክ ተደወለ፤ የአገልግሎቱን መከፈት አመልካች ሆነ። ሥራ ጀምረናል። አባሎቻችን ከነበሩት እናቶች አንዷ ናት፤ የሁለት ዓመት ዕድሜ ያለው ልጇ ከገባበት ሐኪም ቤት ነው የምትደውለው። እንዴት እንደ ሆነ እንጂ ትንሹ ልጅ የመኪና ሞተር ማጽጃ እጁ ይገባል። እርሱም ከዳኑን ይከፍትና ከመርዛማው ፈሳሽ የተወሰነ ያህል ይጠጣል። ወደ ድንገተኛ ክፍል አጣድፈው ሲወስዱት እየጮኹና እየተንዘፈዘፈ ነበር።

ሐኪሙ ስለ ልጁ መትረፍ ምንም ተስፋ አልሰጠም። አንድን ጎልማሳ ለመግደል የሚበቃ መርዝ ነው ውሰጡን እየበላው ያለው። የሆነ ትንሽ ተስፋ ቢኖር እንኳ ምናልባት ዐይነ ሰው ሆኖ ሊተርፍ ይችላል።

እናም የምልጃ ጸሎት አገልግሎታችን ተጀመረ። ልናዘዝ። መቀበሉን ብጠላውም፤ ወዲያውኑ ከመጡልኝ ሐሳቦች አንዱ ይህኛው ነው፤ አሁን ይህን የጸሎት ጥያቄ ለማላጆቻችን አሰጣጥባለሁ፤ እነርሱም እንደሚሻለው ከምር አምነው ለሕፃኑ መትረፍ ይጸልያሉ - እርሱ ግን ይሞታል (ሐኪሙ ያለው ይህንን ነው፤ እውነቱን የሚያውቀው ደግሞ እርሱ ነው)፤ ስለዚህ ተስፋ ይቆርጣሉ።

ለዐሥራ አራት ሳምንታት እነዚህን ሰዎች ስለ ምልጃ አስደናቂ ጎይል ስሰብካቸው ቆይቻለሁ፤ እነርሱም እያንዳንዱን ቃል አምነው ተቀብለውኛል። ቋምጠዋል፤ ጥርሳቸውን ነክሰዋል፤ ሲክሉን በሌላ ሳይሆን በጸሎት ለመጋፈጥ ተዘጋጅተዋል። ከቀላሉ ጉዳይ ጀምረን ወደ ከባዱ እንደምንሄድ ነበር ተስፋ ያደረግሁት። አሁን ትልቅ ውርደት እንደሚገጥመን ዐውቄአለሁ።

የጸሎት ጥያቄው ለማላጆቹ ተሰጣቸውና መጥተው ጸለዩ። እነዚህ ጀማሪዎች ከህክምናውን በተግባር ለመግለጽ፤ የእግዚአብሔርን የጸጋ ዙፋን ለመክበብ፤ ስለ ወንድማቸው ነፍሳቸውን ለመስጠት ለሃያ አራት ሰዓት ወደ ጸሎት ቤቱ ገቡ።

የመጀመሪያውን ጥሪ ከተቀበልን ከሃያ አራት ሰዓት በኋላም የስልኩ ድምፅ የጸሎት ቤቱን ጸጥታ አደፈረሰው። እናትየው ነበረች ዳግመኛ ከሐኪም ቤት የምትደውለው። እያለቀሰች፤ እየሣቀች፤ እግዚአብሔርን እያመሰገነች ነበር። ሐኪሙ ሊገባው አልቻለም፤ ነገር ግን ልጇ እያገገመ ነው፤ በዐይኖቹም ሆነ በሌሎቹ ወሳኝ የአካል ክፍሎቹ ላይ የደረሰ ጉዳት የለም። ይህ አስደናቂ አይደለምን? ተአምር መሆን አለበት።

ደግሞም ነበር። የምልጃ አገልግሎታችንን ከሚቻለው ጀምሮ ወደማይቻለው መሄዱ የተሻለ እንደሚሆን ነበር ያሰብኩት። እግዚአብሔር ግን ከማይቻለው ጀመረና አስደናቂውንና አስፈሪውን የጸሎት ጎይል ገለጠ።

ጸሎት የጌታ ኢየሱስ ምስጢር ነው። ይህንንም ለእኛ አስተላልፎልናል፤ ነገር ግን የተቀበሉት ሁሉም ክርስቲያኖች አይደሉም። የሚበልጡ ሥራዎችን ምስጢር የሚቀበሉት፤ “እግዚአብሔር በጸሎቴ በኩል የሚበልጡ ሥራዎችን እንደሚሠራ አምናለሁ” ማለት የሚችሉ ብቻ ናቸው።

ይህ የጌታ ኢየሱስ ምስጢር ነው - ለእኛ ዐይነት ሰዎች።

ማስታወሻ

1. Philip Yancey, *I Was Just Wondering* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1989) 94.
2. Ibid., 95.
3. D. Martyn Lloyd-Jones, *Preaching and Preachers* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1971) 169.
4. Barnabas Linders, *The New Century Bible, The Gospel of John* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972) 475.
5. Quoted by Leon Morris, *The New International Commentary, The Gospel of John* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971) 646.
6. Ibid., 646.
7. From an interview, February 1969.

፫ - በኢየሱስ ስም መጸለይ

“ለመንግሥታዊ ጉዳይ ብቻ”

አንድ ቀን አንድ ሰው ወደ ቢሮዬ መጣና ስለ አሳሳቢ የንግድ ችግር አወራኝ። ሁኔታውን ካብራራልኝ በኋላ፤ “ለመሆኑ ጸልየህበታል?” በማለት ጠየቅሁት።

የተናደደ መሰለ፤ “በእርግጥ አልጸለይኩበትም።”

“ለምን?”

“እንዴ! ይህኮ ንግድ ነው” አለኝ። “ስለዚህ መጸለይ አልችልም።”

ለዚህ ጠያቂዬ ጸሎት “ለመንግሥታዊ ጉዳይ ብቻ” የሚውል ሲሆን፤ መንግሥታዊ ማለት ደግሞ “ሃይማኖታዊ” ማለት ነው። ሆኖም በጸሎት ጊዜ ሁሉ ነገር እንደ መንግሥታዊ ጉዳይ ይቆጠራል። ስለ ምን መጸለይ ነው ያለብኝ? ለሚለው ጥያቄ ጌታ፤ “ስለ ማንኛውም ነገር” በማለት መልሷል። ጌታ ስለ ማንኛውም ጉዳይ መጸለይ እንደምንችል የተናገረው ምሳሌዎችን በሆነው በዮሐንስ 14፥13 ብቻ ሳይሆን፤ በዮሐንስ 15፥7 ላይም ነው። “በእኔ ብትኖሩ፤ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ፤ የምትለምኑትን ማንኛውንም ነገር ለምኑ ይሰጣችኋልም” (አ.መ.ት)። ስለ ማንኛውም ነገር እንድንጸልይ መጽሐፍ ቅዱስ ያበረታታናል።

አትወስኑኝ

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጸሎት ሲናገር “ትልቅ”፤ ገደብ የለሽ ቃላት ነው የሚጠቀመው። ኤርምያስ 33፥3፤ “ወደ እኔ ጩኸ፤ እኔም እመልስልሃለሁ፤ አንተም የማታውቀውን ታላቅና ንግድ ነገርን አሳይሃለሁ” ይላል። “ንግድ ነገር” የሚለው ሐረግ በቁሙ ሲተረጎም፤ “ስውር ነገሮች፤ የማይደረስባቸው ነገሮች፤ የታጠሩ ነገሮች” ማለት ነው።

ልጅ ሳለሁ አንድ ዝነኛ የነበረ “ኢትገድቡኝ” የሚል የፈረሰኞች ዘፈን ነበር። ጸሎትም የሚለው እንደዚሁ ነው፤ “ኢትገድቡኝ”። ጸሎት አጥሮቹን

አፈራርሶ ነገሮችን በቀላሉ የሚደረስባቸው ያደርጋቸዋል፤ እንዲህ ባይሆን ኖሮ ነገሮቹ አጥር ውስጥ ተቀምጠው የማይደረስበት ርቀት ይኖራቸው ነበር። ከጸሎት የመድረሻ ክልል ውጭ የሚሆን አንዳች ነገር የለም፤ ሥልጣኑ ድንበር የለውም።

ጸሎት ሁልጊዜም ተገቢ ነው። በሰው ልብ አሳሳቢ የሆነ ነገር በእግዚአብሔር ልብም አሳሳቢ ነው። አስታውሱ፤ ጭንቀት ውስጥ እስክንገባ ድረስ የገዘፈ ነገር፤ ግዝፈቱ ወደ ጸሎት የሚወስደን መሆን አለበት።

ሐዋርያው ጳውሎስም ስለ አንዳች እንዳንጨነቅ ይናገርና ስለ ነገር ሁሉ እንድንጸልይ ይመከራል (ፊልጵ. 4፥6)። “ስለ አንዳች - ስለ ነገር ሁሉ”። ጸሎት የሕይወታችንን ሁለቱንም ጽንፍ ይነካና በመካከል ያለውን እያንዳንዱን ነገር ይሸፍናል።

ቀደም ብለን እንዳየነው ቤተ ክርስቲያን እርሱ ካደረገው የሚበልጡ ሥራዎችን እንደምታደርግ ጌታ ኢየሱስ ተናግሮአል፤

እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል። (ዮሐ. 14፥12)

እነዚህ ትልልቅ ሥራዎችም በጸሎት እንደሚደረጉ ተናግሮአል።

እነዚህ ቃላት አስደናቂ በመሆናቸው ጌታ ኢየሱስ ደግሟቸዋል፤ ፊታቸው ላይ የጥርጣሬ ሽውታ የተመለከተ ይመስል። “ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ”።

ከሞቱ በፊት በነበረው በዚህ የመጨረሻ ስብሰባ (ዮሐንስ 14-17) ጌታ ኢየሱስ እነዚህን ቃላት ለደቀ መዛሙርቱ ስድስት ጊዜ ደግሟቸዋል፤ “ብትለምኑ ... አደርገዋለሁ”። ዶክተር ከርቲስ ሚቸል እንዲህ ይላሉ፤

ጸሎት የእግዚአብሔርን መርሐ ግብር በምድር ላይ ለማከናወን ወሳኝ ሰብአዊ ድርሻ እንደ ሆነ ተደርጎ በዚህ ቀላል ዐረፍተ ነገር ተቀምጧል። መለኮታዊ ድርጊት በእምነት በሚደረግ ጸሎት ላይ እንደሚመሠረት ክርስቶስ በሆነ ምስጢራዊ መንገድ በአስገራሚ ድፍረት ይናገራል። ስለዚህ ጸሎት የእማች ዋነኛ ሥራ ተደርጎ ተቀምጧል፤ ጥያቄ ማቅረብ ጎላፊነቱ ነው። ማከናወን ደግሞ የእግዚአብሔር ጎላፊነት ነው።!

ስለ ጸሎት ብቁና አጥር ምጥን ያለ ፍች የሚሰጥ አንድ ጥቅስ ከመጽሐፍ ቅዱስ መምረጥ ቢኖርብኝ ምርጫዬ ዮሐንስ 14፥13 ነው የሚሆነው። “አብ በወልድ እንዲከብር፤ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ” (አ.መ.ት)።

በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ 2 የክርስቶስን የሚበልጡ ሥራዎች ተስፋ ዐይተናል። አሁን ደግሞ እነዚህ የሚበልጡ ሥራዎች የሚፈጸሙባቸውን የጸሎት ዐይነቶች እናያለን።

በስሜ

በዚያ ዐረፍተ ነገር ውስጥ እጅግ ትርጉም ያዘለው ሐረግ “በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ” የሚለው ነው። በእነዚህ በስገነት ላይ የተካሄዱ ምዕራፎች (ዮሐንስ 14-17) ጌታ ኢየሱስ ቃላቱን ለበርካታ ጊዜአት ይጠቀማቸዋል፤

“በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ” (14፥13)።

“ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ” (14፥14)።

“አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ” (15፥16)።

“አብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ” (16፥23)።

“እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ፤ ትቀበሉማላችሁ” (16፥24)።

“በዚያን ቀን በስሜ ትለምናላችሁ” (16፥26)።

በስሜ በሚለው ቃል ጌታ ኢየሱስ በቤዝዎታዊ (redemptive) ሥራው ውስጥ አዲስን እርከን፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ላለው ግንኙነትም አዲስን ወርድና ስፋት ያመለክታል። “እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና” በማለት የሚበልጡ ሥራዎችን እንደሚፈጽሙ ቃል ገብቶላቸዋል። ወደ አባቱ እስኪሄድ ድረስ፤ የመዋጀት ሥራው አልተጠናቀቀም ነበር፤ የገባው ቃል ተፈጻሚ የሚሆነው በስማይ በግርማው ቀኝ ሲቀመጥ ብቻ ነው። በራሱ ለጎጠኦቻችን መንጻትን ካስገኘ በኋላ መካከለኛና ኪዳንን በሥራ ላይ የሚያውል (ፈጻሚ) ይሆናል። ሥልጣንን በእጁ ያስገባል (ዕብ. 1፥3)።

“ተቀመጠ” - የተጠናቀቀ ሥራ እና የተጀመረ ሥራ። የመስቀሉ ሥራ፤ ዕፍረቱ፤ ሥቃዩ እና መሥዋዕትነቱ ተሰናቋል። የዙፋኑ ሥራ፤ ምልጃና መካከለኛነት ተጀምሯል። አሁን ሰዎች ወደ እግዚአብሔር የሚመጡት በጌታ

ኢየሱስ በኩል ነው። መሥዋዕት በሆነው በእርሱ በኩል እንጂ በመሥዋዕቶች በኩል መሆኑ አክትሟል። በምድራዊ ካህናት በኩል መሆኑ አክትሟል፤ በሰማይ ባለውና በእግዚአብሔር ፊት በሚታይልን በታላቁ ሊቀ ካህናታችን በኩል እንጂ።

በአካል ያለ መኖሩን ከፍተኛ ለመሙላት ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ሦስት ነገሮችን ቃል ይገባቸዋል፤ ሰላሙን (ዮሐ. 14፥27)፤ ሐጽኖቻችን (ዮሐ. 14፥16)፤ እና በሰሙ መጸለይን (ዮሐ. 16፥23፤ 24)። በጌታ በኢየሱስ ስም መጸለይ ጸሎትን በሚመለከት ሙሉ በሙሉ አዲስ ትምህርት ሲሆን፤ የሚገኘውም በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ብቻ ነው።

ስሙ ውስጥ ምን አለ?

በጌታ ኢየሱስ ስም መጸለይ ምን የተለየ ነገር አለው? በስሙ መጸለይ ብቻም ሳይሆን በስሙ መኖርስ? ሐዋርያው ጳውሎስ፤ “በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት” በማለት ያዛል (ቈላ. 3፥17)።

የጌታ ኢየሱስ ስም ሲጠቀሙበት ምትሀታዊ ጎደል ያለው አይደለም። እግዚአብሔርን እንዳሻን የምናንቀሳቅስበት መሣሪያም አይደለም። በጌታ ኢየሱስ ስም መጸለይ ማለት “በኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣን”፤ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በመስማማት”፤ “በኢየሱስ ክርስቶስ ተቀድሶ” መጸለይ ማለት ነው። በስሙ የመጸለይ መብት የሰጠንም ተወካዮቹ (ወኪሎቹ) በመሆናችን ምክንያት ሲሆን፤ በእርሱ ወኪልነታችን ጥያቄ የምናቀርበውም የምናካሂደው የእርሱን ሥራ በመሆኑ ነው።

በሉቃስ 9፥48 ላይ ጌታ ኢየሱስ፤ “ማንም ይህን ሕፃን በስሜ የሚቀ በል፤ እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበለኝም ሁሉ የላከኝን ይቀበላል” በማለት ተናግሯል። አንድን ሰው በኢየሱስ ስም መቀበል ራሱን ጌታ ኢየሱስን መቀበል ነው። ጌታ ኢየሱስ ከስሙ ጋር ሙሉ በሙሉ አንድ ሆኖ ይታወቃልና ስሙን ማወቅ ማለት እርሱ ማን እንደ ሆነና ምን እንደ ሠራ በሙላት ማወቅ ነው።

እስቲ ለምሳሌ ሮሜ 10፥13ን እንመልከት፤ “የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና”። ይህ “የሮሜ የድነት ጎዳና” አካል ነው። ለጠፉ ሰዎች ለመመስከር ብዙ ጊዜ ተጠቅሜበታለሁ። ጥቅሱ ግን፤ “ክርስቶስ እንዲያድናችሁ ብትጣሩ ያድናችኋል” ከማለት ያለፈ ትርጉም አለው። ይህ ዐረፍተ ነገር ለጸሎት ብቻ የተወሰነ አይደለም። መጥራት የሚለው ቃል እዚህ ጋ ጥቅም ላይ የዋለው መጀመሪያ ለአድናቆት ሲሆን፤ ቀጥሎ ልመና ለማቅረብ ነው።²

“የጌታን ስም መጥራት” ኢየሱስ ስሙ እንደሚለው መሆኑን አምና መቀበል ነው - ጌትነቱን። ቊጥር 9፤ “ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በአፍህ ብትመስከር [ከቊጥር 13 ጋር አነጻጽሩት]፤ እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና” ይላል። ስሙ ጌታ ነው፤ እርሱም ስሙ እንደሚለው ነው - ጌታ። ስሙን በመጥራት ጌትነቱን አምነው የሚቀበሉ ሁሉ ደግሞ ይድናሉ።

አሁን እስቲ እናጠቃልለው። በጌታ ኢየሱስ ስም መጸለይና ማድረግ ማለት በእርሱ ሥልጣንና ስምምነት የጸለይንበትን ጉዳይ መፈጸም ማለት ነው። የምንጸልይበትና የምናደርገው ነገርም በስሙ ከተገለጠው የእርሱ ማንነት ጋር ይጣጣማል ማለትም ነው። በጌታ ኢየሱስ ስም መዋሸትና መስረቅ አትችሉም፤ ይህ ከስሙ ጋር የሚይጣጣም ከመሆኑም በላይ እርሱም ስሙን በዚህ ሁኔታ እንድትጠቀሙበት ፈጽሞ አይፈቅድላችሁም።

እናም በጌታ ኢየሱስ ስም መጸለይ ማለት እንደ ፈቃዱ፤ እንደ ስምምነቱ፤ ከባሕርዩ፤ ከጠባዩና ከዕቅዱ ጋር የሚጣጣም ጸሎት ማቅረብ ማለት ነው። ስለዚህ ራሱ ጌታ ኢየሱስ ጥያቄውን ያቀረበ ያህል ነው። ሥልጣናችን ይህ ነው።

ላብ ሳይሆን፤ ደም

እስቲ እነዚህን ሁለት አጋጣሚዎች በመጠቀም ላብራራው። በወጣትነቴ በከተማ ዳር የምትገኝና በፍጥነት በማደግ ላይ የነበረች የአንዲት ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሳለሁ ለግል ጸሎቴ የሚመችኝ ምርጥ ጊዜ እኩላ ሌሊት ነበር - ለሁሉ ሰው የአንቅልፍ ጊዜ ስለሆነ የሰልኩም ሆነ የበሩ ደወል አያስቸግረኝም። አንድ የተለየ ቀን ግን ባልተለመደ ሁኔታ ግርግር የበዛበት ሆኖ ዋለ። ሥራ በዝቶበኝ ዋልኩ። ለመጸለይም ሆነ መጽሐፍ ቅዱሴን ለማንበብ ጊዜ አላገኘሁም። አንዳችም “መንፈሳዊ” ነገር አላደረግሁም። እስፊላጊ የሆኑ ደብዳቤዎችን ጽፌአለሁ፤ ስልኮችን አነጋግሬአለሁ፤ ስብሰባ አዘጋጅቻለሁ፤ በቤተ ክርስቲያኒቱ ዕለታዊ ዕቅድ መሠረት ሥራዎችን ሠርቻለሁ - አንድም መንፈሳዊ ሥራ ግን አልሠራሁም።

የእኩላ ሌሊት የጸሎት ሰዓቴ ሲደርስም አለመብቃት እየተሰማኝ ወደ ጸሎት ስፍራዬ መጣሁ። ከአንደበቴ የወጡት የመጀመሪያዎቹ ቃላት፤ “ጌታ ሆይ፤ ዛሬ ማታ አንተን አንድም ነገር የመጠየቅ መብት እንደሌለኝ ዐውቃለሁ” የሚሉ ሲሆን፤ ለመጸለይ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ለማንበብ ወይም ለመመስከር - አንድም መንፈሳዊ ነገር ለማድረግ ጊዜ እስካጣ ድረስ ባተሌ ለመሆኔ ይቅርታ ጠየቅሁ። እየተሸማቀቅሁ ነኩ ስጸልይ የጎበረው።

ድንገት ጌታ የተናገረኝ መሰለኝ፤ “እኚ ይሁንልህና በርካታ ‘መንፈሳዊ’ ነገሮችን ስታደርግ - ለአራት ሰዓታት ስትጸልይ፤ መጽሐፍ ቅዱስን (ተንበርክክህ) ለአራት ሰዓታት ስታነብ እና ዐሥር ሰዎችን ወደ ጌታ ስታመጣ ዋልክ እንበል። ታዲያ ለመጸለይ ከአሁን ይልቅ ልብ ሙሉነት ይሰማሃል ማለት ነው?”

“አዎን፤ ይሰማኛል!”

“እኚ፤ ስለዚህ በራስህ ስም ነው የምትጸልየው ማለት ነው! ከቅድስናህ የተነሣ እንደምስማህ ታስባለህ። ብዙ መልካም ሥራዎችን ከሠራህ አንተን ይበልጥ የመስማት ዝንባሌ እንዳለኝ ታስባለህ። ብቁ ባልሆነው የገዛ ስምህ ነው የምትቀርበኝ። ዛሬ ለስምንት ሰዓት ብትጸልይ፤ እንዲሁም ተንበርክክህ ለስምንት ሰዓት መጽሐፍ ቅዱስ ብታነብና አምሳ ሰዎችን ወደ ጌታ ብታመጣም አሁን ካለህ የበለጠ የመጸለይ መብት አይኖርህም!”

አቀርቅሬ የእግዚአብሔርን ዙፋን ከፍል ወለል ሳየው የተረጨው በእርሱ ደም እንጂ በእኔ የመልካም ሥራዎች ላብ አለመሆኑን አየሁ።

ጴጥሮስና ዮሐንስ ያንን ሽባ ሰው መልካም በምትባለው ደጅ ሲፈውሱት ጴጥሮስ፤ “በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ተመላለስ” በማለት ነው የተናገረው (ዮሐዋ. 3፥6)።

የቤተ መቅደሱን አካባቢ አጨናንቀው መዋል የሚያዘወትሩ ሰዎች “መደነቅና መገረም ሞላባቸው” (ቍጥር 10) እና ወደ ጴጥሮስና ዮሐንስ ሮጡ። እናም ...

ጴጥሮስም ይህን ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው፤ “የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ በዚህ ለምን ትደነቃላችሁ? ደግሞም በእኛ ገይል ወይም በእኛ ጽድቅ ይህ ሰው ድኖ እንዲመላለስ እንዳደረግነው በመቀጠር፤ ለምን ወደ እኛ አትኩራችሁ ትመለከታላችሁ? ...” (ዮሐዋ. 3፥12 - አ.መ.ት)

የፈውስ ገይል ስለ ጽድቃቸው የተሰጣቸው ሽልማት አልነበረም። “ይህ ... ሰው የበረታው በኢየሱስ ስም በማመን ነው” (ዮሐዋ. 3፥16 - አ.መ.ት)።

እግዚአብሔር እኛ በፈጸምነው ሥራ ምክንያት ወደ ጸጋው ዙፋን አይጋብዝንም፤ ክርስቶስ በፈጸመው ሥራ ምክንያት እንጂ። በኢየሱስ ስም እንመጣለን፤ አብም በኢየሱስ ስም ይቀበለናል።

ይህንን እውነት አስረግጦ የሚደመድምላችሁ አንድ መከራ ይኸውላችሁ። በሚቀጥለው ጊዜ ስትጸልዩ በራሳችሁ ስም እንደ መጣችሁና

በጽድቃችሁ ምክንያት መስማት ለማግኘት እንድምትጠይቁ ለእግዚአብሔር ንገሩት። ይህንን በዚያን ምሽት ሞከራዋለሁ። እንዲህ ዐይነት ጎዘንና ብቸኝነት በፍጹም ተሰምቶኝ አያውቅም። ወደ ጌታ ኢየሱስ ስም አፈገፈግሁ።

ተጨማሪ ብርሃን

እግዚአብሔር በሚያስደንቅ መንገድ ተጨማሪ መረዳት ሰጠኝ። እኔና ቤተ ሰቤ ወንድሜንና ቤተ ሰቡን ለመጠየቅ ወደ አርካንሳስ ግዛት ሄደን ነበር፤ ወቅቱም የአካባቢው የንግድ ትዕይንት (ባዛር) የሚፋፋምበት ነበር። አንድ ምሽት ሁሉን ሰው በመኪና ጭነን ወደ ባዛሩ አቀናን። ልጆቻችን በባለ ሰማያዊ ሪባን አሳማም ሆነ በተሸላሚዋ ጊደር እንዳልተመሰጡ ለመረዳት ብዙ ጊዜ አልፈጀብንም። መሄድ የፈለጉት ወደ መጋለቢያ ቦታ ነው። ስለዚህ ይበልጥ ባህላዊ ገጽታዎች ያሉበትን ቦታ ትተን ወደ ካርኒቫልና ጣፋጭ ምግቦች ወዳሉባቸው ቦታዎች አመራን።

እያንዳንዱ ግልቢያ ዐሥር ሳንቲም ይጠይቃል። ትልቅ የባለ ዐሥር ሳንቲም ትኬቶች ጥቅል ገዛንና ዝግጅታችንን አመቻቸን። በዚያን ወቅት ወንድሜ ርብቃ የምትባል አንዲት ሴት ልጅ ስትኖረው፤ እኔ ደግሞ ዳግማዊ ሮኒ፤ አስጢፋኖስ እና ኪምበርሊ የሚባሉ ሦስት ልጆች ነበሩኝ። በመጋለቢያው መግቢያ አካባቢ ጥሩ ቦታ መርጬ፤ ተመቻችቼ ቆምኩና ልጆቼ እጃቸውን ዘርግተው ሲመጡ ከጥቅሉ ላይ ቀዩን ባለ ዐሥር ሳንቲም ትኬት እየቀደድኩ መስጠት ጀመርኩ።

ዐልፎ ዐልፎ የዝቅዝቅ በሚሸከርከረው መጋለቢያ መግቢያ ላይ የትኬቱን ጥቅል ይገፍ ቆሜያለሁ። መጀመሪያ ርብቃ እጆቼን ዘርግታ መጣችና ትኬት ሰጠኝ። ከዚያ ኪምበርሊ እጆቿን ዘርግታ ስትመጣ ትኬት ሰጠኝ። ቀጣዩ ሮኒ ነበር፤ ከዚያም አስጢፋኖስ - እያንዳንዳቸው ቀዩን ባለ ዐሥር ሳንቲም ትኬት ለመቀበል እጃቸውን ዘርግተው ነበር።

ልክ ከአስጢፋኖስ በኋላ በሕይወቴ ሙሉ በፍጹም ዐይቼው የማላውቀው ልጅ መጣ - ቀዩን ባለ ዐሥር ሳንቲም ትኬት ለመቀበል እጁን ዘርግቷል። ይህ ልጅ ማን ነው? ምን መውሰድ ነው የፈለገው? ይህ ትኬት እያንዳንዱ ቅጠል ዐሥር ሳንቲም ዋጋ አለው - እጁን ዘርግቶ ለመጣ ለእያንዳንዱ ልጅ ስታድሉት አትውሉም። ልጁ አዚያው ቆሞአል፤ እጆቹን ዘርግቶ፤ እየጠበቀ። ችላ አልኩት። አዚያው እንደ ቆመ ነው፤ ከእርሱ በኋላ ያለው ሰልፍ እየረዘመ ነው። ለመጋለብ ተራቸውን እየጠበቁ ያሉት ልጆቻችን የተፈጠረው ነገር ምን እንደ ሆነ ለማወቅ በመፈለግ ይቁነጠነጣሉ።

በመጨረሻ አስጢፋኖስ ዘወር አለና ወደዚህ መጭጭ ያለ ትንሽ ለማኝ እያመለከተ፤ “አባቤ፤ ይህ ጓደኛዬ ነው። ትኬት እንደምትሰጠው ነግሬው ነው የመጣው” አለኝ።

ጓደኛ! ከመጣን ገና ሃያ ደቂቃ እንኳ አልሆነም እኮ። ፊቴን መለሰኩ። ልጁ አሁንም እዚያው ቆሞአል፤ እጆቹ እንደ ተዘረጉ ናቸው።

ምን እንዳደረግሁ ማወቅ ትፈልጋላችሁ? ቀዩን ባለ ዐሥር ሳንቲም ትኬት ቆረጥኩና ሰጠሁት - ስለ ፈለግሁ ወይም ስለ ተገባው አይደለም፤ ልጄ አባቱ ትኬት እንደሚሰጠው ለዚህ ልጅ በመናገሩ ምክንያት እንጂ። ልጄን ዕፍረት ውስጥ ልከትተውም ሆነ ውሸታም ላደርገው አልፈለግሁም።

ባያስተውለውም እንኳ ትንሹ ልጅ ትኬት ሲጠይቅ የነበረው “በእስጢፋኖስ ስም” ነበር። እኔም “በእስጢፋኖስ ስም” ትኬት ሰጠሁት። የልጄን ቃል አከበርኩ።

ከዚያ ገባኝ። ይኸው ነው! ወደ አብ እሄድና “ቀዩን ባለ ዐሥር ሳንቲም ትኬት ብጠይቅህ እንደምትሰጠኝ ልጅህ ነግሮኛል” አለዋለሁ። በኢየሱስ ስም አጠይቃለሁ፤ አብም በኢየሱስ ስም ይሰጠኛል።

አብ የልጄን ቃል ያከብራል።

ማስታወሻ

1. Curtis C. Mitchell, *Praying Jesus' Way* (Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell Company, 1977) 11.
2. Ernest Kasemann, *Commentary of Romans* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1980) 292.

፬ - ታላቁ ምክንያት ጸሎት

እግዚአብሔር ጸሎትን ለምን እንደሚመልስ

እዚህ ጋ እንዳንድ እጅግ አስቸጋሪ ጥያቄዎችን ልናነሣ እንችላለን፤ እግዚአብሔር ሐሳቡን ይቀይራል? ጸሎት የእግዚአብሔርን ዕቅዶች ያስቀይራል? የእግዚአብሔር ፈቃድ ድንጋጌ ነው ወይስ ምኞት? ወይስ ሁለቱንም? ወይስ አንዱንም አይደለም? መልስ ፍለጋ እነዚህን ጥያቄዎች የማሳደድ ፍላጎት የለኝም፤ አሊያ ይህንን በማንነትና ያንን በመጣል ተውጠን መቼም ወደ ጸሎት እንመጣም።

ለእነዚህም ሆነ ለሌሎች ጥያቄዎች የሚኖሩን መልሶች (1) የእግዚአብሔርን ሰዐላዊነት የማይነኩ፤ እና (2) በእርሱ ላይ መተማመናችንን የምንቀጥልበት ቦታ ሊኖራቸው ይገባል። እግዚአብሔር የሚናገረን በሚገባን ቋንቋ ሲሆን፤ የመጣልን የእግዚአብሔር ቃልም ይህ ነው - *እርሱ ጸሎታችንን ይመልሳል።* የተናገረው በዚህ መንገድ ሲሆን፤ እንድንቀበለው የፈለገውም ይህንኑ ነው።

ለመጸለይ ስለ ጸሎት ሁሉ ነገር እስኪገባን ድረስ የምንቈይ ከሆነ መቼም አንጸልይም። ቫንስ ሀቭነር፤ “ስለ ኤሌክትሪክ የማውቀው ነገር የለም፤ ነገር ግን ይህ እስኪሆን ድረስ በጨለማ አልቀመጥም” ይል ነበር። ለመጸለይ አስቀድመን ጸሎትን አበጥረን ማወቅ የለብንም።

ጸሎት ምን ያህል ጠቃሚ ነው?

ጠቃሚው ነገር መጸለይ ነው። ምን ያህል ነው የሚጠቅመው? እግዚአብሔር ስንጠይቀው የሚያደርጋቸውና ካልጠየቅን የማያደርጋቸው አንዳንድ ነገሮች አሉ። እኛ፤ “ይሁና፤ ምንም ቢከሰት የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። እግዚአብሔር ይህ እንዲኖረኝ ከፈለገ ይኖረኛል። እንዲሆን ከፈለገ ይሆናል” እያልን በግዴለሽነት እንናገራለን። ይህ በከፊል ብቻ እውነት ነው። “ብትለምኑ (ብትጠይቁ) አደርገዋለሁ” የሚለው የኢየሱስ ንግግር እኛ ካልጠየቅን እርሱም እንደማያደርገው ግልጽ አንድምታ ይዟል። ቅዱስ ያዕቆብ ይህንን ግልጽ አድርጎታል፤ “እትለምኑምና ለእናንተ አይሆንም” (ያዕ. 4፥2)።

አስደናቂ ግኝት

ለምሳሌ፤ በወንጌላቱ ስለተዘገቡት የፈውስ ተአምራዊ ምልክቶች አንድ አስደናቂ እውነት አግኝቻለሁ። በእነዚህ ተአምራዊ ምልክቶች ኢየሱስ ተነሣሽነቱን ሲወስድ የምናየው ከስንት አንዴ ነው። ከሞላ ጎደል የምን መለከተው ሰዎች ካልጠየቁት በቀር የማይፈውሳቸው መሆኑ ነው። አንዳንዴ ተከታትለውና አሳድደው ሊደርሱበት ይገባል። በርጠሜዎስ ኢየሱስ እስኪሰማው ድረስ ደጋግሞና አብዝቶ በመጮኹ በአካባቢው የነበሩት ሰዎች ዝም እንዲል ዐይነ ስውሩን ለማንኛ ተናግረውታል (ማር. 10፥46-52)። ኢየሱስ የሲርፊኒቃዊቷን ሴት ልጅ ከመፈወሱ በፊት መጀመሪያ ችላ አላት፤ ከዚያ ደግሞ “ዘለፋት” (ማቴ. 15፥21-28)። ኢየሱስም ለሴት ልጇ ተነሣሽነቱን ወስዶ ወደ ኢየሱስ መምጣት ነበረበት። ደም ይፈስሳት የነበረችዋል ሴት ኢየሱስ ትኩረት ሳይሰጣት በፊት ነካቸው።

እስቲ ምሳሌአችን ያደረግነውን ጥቅስ እንመልከት፤

አብም ስለ ወልድ እንዲከበር፤ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ። (ዮሐ. 14፥13)

ኢየሱስ የገባውን ቃል በሚቀጥለው ቀጥርም ይደግመዋል፤ “ማናቸውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ” (ቀጥር 14፤ አጽንኦት የራሴ)። “እንድታደርጉት አግዛችኋለሁ” አለማለቱን ልብ በሉ። “እኔ አደርገዋለሁ” ነው ያለው።

እስቲ፤ “በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ ... ያደርጋል ... ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል” ወደሚለው ቀጥር 12 ለደቂቃ መለስ በሉ። በአንዱ ቀጥር ላይ እኛ እንደምናደርግ ይናገርና ከዚያ በሚቀጥለው ቀጥር ደግሞ፤ “እኔ አደርገዋለሁ” ይላል። እሺ፤ አድራጊው ማን ነው - ክርስቶስ ወይስ እኛ?

ሁለታችንም። እኛ እና ኢየሱስ ነን ሥራውን የምንሠራው። በዮሐንስ ምዕራፍ 14 ከቀጥር 8 እስከ 10 ውይይት ያካሄድንበትን ያለፈውን ምዕራፍ ታስታውሳላችሁ? ኢየሱስ አብን እንዲያሳያቸው ፊሊጶስ ጥያቄ ሲያቀርብ፤ ኢየሱስ እርሱን ካዩ አብን እንዳዩ ነገሯቸዋል። አብ በወልድ በኩል ነው የሚሠራው።

ስለ አብና ስለ ወልድ እውነት የነበረው ነገር ስለ እኛም እውነት ነው። እኛ ትልልቅ ነገሮችን እንሠራለን፤ ግና ሥራዎቹን በእኛ በኩል የሚፈጽማቸው ራሱ ኢየሱስ ነው - በእምነት ለሆነ ጸሎታችን ምላሽ አድርጎ። “ምድር እንቅስቃሴው ከሰማይ እንዲመጣ ትጠብቃለች” ማለት

እናዘወትራለን። ሆኖም፤ “ሰማይ ጥያቄው ከምድር እንዲመጣ ትጠብቃለች” ማለትም እንችላለን።

እግዚአብሔር ለምን በዚህ መንገድ ማድረግ ፈለገ? ስለ ጸሎት ለመረዳት አስቸጋሪው ነገር እግዚአብሔር እንዲህ ዐይነቱን ጎይል በእኛ ዐይነቶቹ ሰዎች እጅ ውስጥ ለምን እንዳደረገ መረዳቱ ነው። እግዚአብሔር ጸሎትን በመመለስ ለምን ይደሰታል? ኢየሱስ እኛ ጥያቄ ስናቀርብ ለማድረግ ለምን ቃል ገባ? “አብም ስለ ወልድ እንዲከበር” በማለት በግልጽ ነገርናል (ቀጥር 13)።

ታላቁ ምክንያት

አብም ስለ ወልድ እንዲከበር። ታላቁ የጸሎት ሁሉ ምክንያት ይኸው። ስለ ጸሎት ትልቁ ነገር እኛ የጠየቅነውን ማግኘታችን ሳይሆን፤ በእኛ ማግኘት ውስጥ የእግዚአብሔር መከበር ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አሁንም አሁንም የምንመላለስበት ቱምቢ ይህ ነው።

በኢየሱስ ስም መጸለይ እስካሁን ካየናቸው እና ሦስቱ ግዙፋን ብዬ ከምጠራቸው ውስጥ ሁለተኛው ነው። ሦስቱ ግዙፋን ስል ሦስት የጸሎት ማጣሪያዎችን ማለቱ ነው። እያንዳንዱ ልመና በእነዚህ መግባቶች ዐውድ ውስጥ ነው የሚዋቀረው፤ (1) የእግዚአብሔር ፈቃድ፤ (2) የጌታ ኢየሱስ ስም፤ እና (3) የእግዚአብሔር ክብር። በጌታ ኢየሱስ ስም የሚደረግ የትኛውም ነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ ተቃራኒም ሆነ ከእርሱ ክብር ጋር የማይጣጣም አይሆንም። ስለዚህ የምጠይቀው ነገር እንደ ፈቃዱ ሲሆንና መልሱ ክብርን ለእግዚአብሔር የሚያመጣ ሲሆን ብቻ ነው በጌታ ኢየሱስ ስም መጸለይ የምችለው ማለት ትክክል ነው።

የምጠይቅበት ምክንያት እርሱ ከሚመልስበት ምክንያት ጋር ሲመሳሰል፤ በጸሎት ሜዳ ላይ ነው ያለሁት። እርሱ የሚፈልገውን ነገር ስፈልግ - እኛ ሁለታችንም ተመሳሳይ ነገር ስንፈልግ ሥራ ጀምረናል።

እግዚአብሔር በጸሎት የሚደሰትበት ምክንያት እርሱ ለዚያ ጸሎት መልስ በመስጠት አንድ ነገር ሲያደርግ ያንን ማን እንዳደረገው ምንም ጥርጣሬ ስለማይኖር ነው። ክርስቲያኖች፤ በተለይም እኛ አገልጋዮች፤ የነገሩን ምስጋና ለራሳችን ወስደን ለእግዚአብሔር ክብር የምንሰጥበት ዘዴ አለን። የሆነ ታላቅ የሥራ ውጤት ሲኖር፤ ይህ አስደናቂ ነገር እንዲፈጸም በእንዴት ያለ ትጋት እንዳቀድነው፤ እንዳጠናነውና እንደ ቀየነው፤ እንደገናም እንዴት ይበልጥ እንዳቀድነው፤ እንዴት ለረጅም ጊዜ በብርቱ እንደ ለፋንበት ያሸበረቀ ዝርዝር

ይዘን እናብራራለን። ከዚያም፣ “ከብሩ ለእግዚአብሔር ይሁን” በማለት ከግርጌ ለማከል ጠንቃቆች ነን። ለምግብ ቤት አስተናጋጅ ጉርሻ እንደምንሰጥ ዐይነት ነው። እግዚአብሔር ስሙ በአክብሮት ይጠቀስለታል።

በሌላ በኩል ደግሞ፣ እግዚአብሔር በግልጽ ለጸሎት መልስ በሆነ መንገድ ሲሠራ ምስጋናውንም ሆነ ክብሩን ይወስዳል።

ጉደኛ ቤተ ክርስቲያን! ጉደኛ ኬክ!

ለመጨረሻ ጊዜ በመጋቢት ባገለገልኩበት ጊዜ ወጣት መዘምራት በአንድ ክረምት በሶልት ሌክ ከተማ በሚደረግ ከተማ አቀፍ የወንጌል ሥርጭት ላይ እንዲሳተፉ ተጋበዙ። ቀን ቀን በገበያ አዳራሾችና በመኪና ማቆሚያ ስፍራዎች፣ ማታ ደግሞ በጀማ ስብከቱ ላይ ነው የሚያገለግሉት። ሁሉም በጉጉት ስሜታቸው ተቀሰቀሱ። ነገር ግን አራት ሺህ ችግሮች የነበሩበት ሲሆን፣ እያንዳንዱ ችግር ደግሞ ባለ መቶ ዶላር ነው። ጉዞው እኛ ያልነበረንን አራት ሺህ ዶላር ይፈልጋል።

ገንዘቡን እንድናሰባስብ የሆነ ሰው ሐሳብ ሲያቀርብ ያለ ልቤ ሆኜ ወጣቶቹ የኬክ ቁርስ አዘጋጅተው የሚሸጡበትን መድረክ እንዲያመቻቹ ፈቃድ ሰጠሁ። እንዲህ ዐይነት ነገሮች በጣም ነው የሚያስጠሉኝ - ሰዎች ኬክ ሲገዙ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ለተዘፈቀ እግዚአብሔር የርዳታ እጃቸውን የሚዘረጉ ነው የሚመስለኝ።

ለሚሰሩናውያን እና ለሌሎች ክርስቲያናዊ ሠራተኞች ርዳታ ማሰባሰብ አስፈላጊ እንደ ሆነ ይገባኛል - እኔና ሚስቴ በርካታ እንዲህ ዐይነት ሰዎችን ለዓመታት ስንረዳ ቈይተናል። ይህኛው ግን የተለየ ነው።

ለማንኛውም፣ አንድን ቅዳሜ መረጥንና አንድ መቶ ትኬቶችን አዘጋጅተን ኬክ ስንሸጥ ዋልን። ያንን ታሪከኛ ቅዳሜ መቼም አልረሳውም፤ ከተኛ በት ድንገት እንደሚባንን ሰው ነቃሁና ትዕይንቱ ቀልቤን ሳበው። ቤተ ክርስቲያናችን “ጉደኛ ሳንድዊች” ከተባለ ሳንድዊች መሸጫ አጠገብ ነው የምትገኘው፤ ሳንድዊች መሸጫው ትልልቅ ሳንድዊሾችን የሚሠራ ሲሆን፣ ሰዎች ሲያዩት “ጉደኛ ሳንድዊች!” ብለው ይጮኻሉ። ቤተ ክርስቲያናችን ያዘጋጀችው ድንኳን “ጉደኛ ቤተ ክርስቲያን! ጉደኛ ኬክ!” ተብሎ በደማቁ ተጽፎበታል። ወጣቶቹ መኪኖች በበዙበት ዐውራ ጎዳና ላይ ቆመዋል። በጭንቅላታቸው ላይ “ጉደኛ ሳንድዊች” የሰጣቸውን አስቂኝ ባርኔግ አድርገው፣ በዐንገታቸው ላይ ኬክ የያዘ ዝርግ ነገር እንጠልጥለዋል። በጋለ ስሜት ሥራቸውን እየሠሩ ነው። መኪኖች ፍጥነታቸውን እንዲቀንሱ ያደርጉና ቆመው ኬክ እንዲገዟቸው ይለምናሉ።

መኪኖቹን አቆምኩና ጭንቅላቴን አቀርቅሬ፤ ወደ ግራም ሆነ ወደ ቀኝ ሳልመለከት በቀጥታ ወደ ቤተ ክርስቲያኒቱ ገባሁ። “ጉደኛ ሳንድዊች” የሰጣቸውን አስቂኝ የአብሳይ ባርኔግ አድርገው “እምነትና መንፈስ ቅዱስ የሞላባቸው” ዲያቆኖቹ መተላለፊያው ላይ ኬክ እየጋገሩ ቆመዋል። ጠረጴዛ ተዘጋጅቶ ለኬክ የተለየ ፍላጎት የሌላቸው፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን በዚህ ቀውስ ውስጥ ለማገዝ የፈለጉ ጥቂት ሰዎች ዙሪያውን ተቀምጠው ኬካቸውን በጥርሳቸው ይሸራርፋሉ። ቅመም አከፋፋዩ የሰጣቸውን ቅመማ ቅመም እያሸተትኩ ቆምኩ፤ ከሬም ሻጩ የሰጣቸው ስልስ ሽታ የእግዚአብሔርን መቅደስ ሞልቶታል።

የዚያን ቀን 2,000 ዶላርን አገኘን። ለዚያ ሞኝነት ንስሐ እስክገባ ድረስ እግዚአብሔር በቀጣዮቹ ሦስት ቀናት አናቴን ሲቀውረው ቈየ። ረቡዕ ምሽት በጥናት ክፍሌ ሆኜ ስለ ሁኔታው እየጸለይኩ ሳለ እግዚአብሔር፣ “ምን መሥራት እንደምችል እንዳሳያችሁ ፍቀዱ። ለቀጣዩ 2,000 ዶላር ተማመኑበኝና - ጠቅላላው 2,000 ዶላር በአንድ ሰው በኩል እንዲመጣ አደርጋለሁ” በማለት የተናገረኝ መሰለኝ።

ያን ምሽት ቀሪው 2,000 ዶላር አሁንም እንደሚያስፈልገን፣ ነገር ግን ገንዘቡን ለማሰባሰብ ለኬክ ሽያጭ በፍጹም ወደ ጎዳና እንደማንወጣ - ቢያንስ በእኔ መጋቢት ወቅት - ለቤተ ክርስቲያኒቱ አባላት ተናገርኩ። “እግዚአብሔር መዘምራት ወደ ሶልት ሌክ ከተማ እንዲሄዱ ከፈለግ” አልኳቸው፤ “ራሱን በሚያስከብርና ቤተ ክርስቲያኑን በማያዋርድ መንገድ ገንዘቡን ይሰጠናል።”

እግዚአብሔር ካልደረሰልንና ገንዘቡን ካላገኘን ምን እንደምናደርግ ለማወቅ አንድ ሰው ጠየቀ።

“እንሄድም” በማለት መለስኩ። “ያ ምናልባት እግዚአብሔር መዘምራት ወደዚያ መሄዳቸውን እንዳልፈቀደ የሚናገርበት መንገድ ሊሆን ይችላል። ‘በእግዚአብሔር መንገድ የተሠራ የእግዚአብሔር ሥራ ከእግዚአብሔር ዘንድ አቅርቦትን በፍጹም አያጣም በማለት የተናገረው ዊልያም ኬሪ ይመስለኛል።”

እግዚአብሔር እርሱን እንድታመን እንዴት በዚያን ቀን እንደ መራኝ ተረክሁላቸው። ሰዎቹም ተስማሙና እግዚአብሔር እንደ ባለጠግነቱ መጠን የሚያስፈልገንን በክብር እንዲሞላብን ጸልየን ነገሩን ለእግዚአብሔር ተውነው።

ከዚያ ገንዘቡን ማን ይሰጠን እንደ ሆነ በማሰብ መገረም ጀመርኩ። ቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ይህንን ማድረግ የሚችሉ ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች

ነበሩ፤ ማንኛቸውም ወደ ፊት ወደ መድረኩ አልመጡም፡፡ ከጥቂት ቀናት በኋላ ከምሽቱ ዐሥራ ሁለት ሰዓት አካባቢ ሰልኬ ጮኸ፡፡ በቅርቡ ጋብቻ የፈጸመች አንዲት የቤተ ክርስቲያናችን ወጣት ነበረች፡፡ ኑሮአቸውን ለማሟላት እርሷም ሆነች ባሏ ሥራ መሥራት እንዳለባቸው ዐውቃለሁ፡፡

“መጋቢ፤ ከማግባቱ ጥቂት ወራት በፊት የመኪና አደጋ አጋጥሞኝ ከመድን ድርጅት 3,000 ዶላር ተቀብዬ ነበር፡፡ 2,000 ዶላር አሁንም በእጄ ይገኛል፡፡ ዛሬ መሉ ቀን ሥራ ላይ ሳለሁ ገንዘቡን ለመዘምራት እንድሰጥ ሲሰማኝ ነው የዋለው፤ ሆኖም ባሌን ሳላማክር አንድም ነገር ለማድረግ አልፈለግሁም፡፡ እርሱም ገና ከሥራ እንደ ገባ አንድም ቃል ከመናገሪ በፊት እግዚአብሔር 2,000 ዶላርን ለወጣት መዘምራት እንድንሰጥ እንደሚፈልግ ማሰቡን ነገረኝ፡፡ ለዚህ ነው ለማድረግ የወሰንነው” በማለት ነገረችኝ፡፡

ኬክ ሸጠን 2,000 ዶላር አገኘን፤ 2,000 ዶላርን ደግሞ በመጸለይ፡፡ ኬኩን ሰንሸጥ የመዘምራት አባላት ጎዳና ላይ ለመቆማቸው ምስጋና አቀረብን፡፡ ዲያቆናቱ ቅዳሜአቸውን ኬክ ለመሸጥ በማዋላቸው ምስጋና አቀረብንላቸው፤ “ጉደኛ ሳንድዊች”ን ለአስቂኙ የአብሳይ ባርኔጣዎች አመሰግንን፡፡ ቅመም አከፋፋዩን ቅመማ ቅመሞቹን በቅናሽ ስለ ሸጠልን ስናመሰግን፤ ከሬም ቫጬንም አልረሳነውም - ከዚያ ደግሞ ሳናመሰግን ያለፍነው ሰው እንዳይኖር በማለት ስንጨነቅ ቁየን፡፡

2,000 ዶላርን በጸሎት ስናገኝ ግን፤ እግዚአብሔርን ነው ያመሰግንንነው፡፡ ከብሩንም ሆነ ምስጋናውን እርሱ ነው ጠቅልሎ የወሰደው፡፡ ለነገሩ፤ ጸሎት ማለት ይኸው ነው፡፡

ክፍል ሁለት

የምስጢራዊው መንግሥት
ምስጢራዊ የጦር ዕቃ

፩ - እውነተኛው ፍልሚያ ያለበት ስፍራ

የዓለማቱ ጦርነት

መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፤ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከከፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ። (ኤፌ. 6፥12)

ስለ አንድ ተሸንፎ የማያውቅና የማይሸነፍ የኤፌሶን ታጋይ የሚነገር ጥንታዊ ታሪክ አለ። ከግጥሚያ ወደ ግጥሚያ ተመልካችን እያስደነቀ፤ ተጋጣሚዎቹን በልጦ ያሸንፋል። በአሎምፒያ ሲወዳደርም ተጋጣሚዎቹን ሁሉ እየዘረረ በተለመደው አይበገሬነቱ ቀጠለ - ባለሥልጣናቱ ቁርጭም ጭሚቱ አካባቢ ኤፌሶያ ግራማታ ማሰሩን እስኪደርሱበት ድረስ። ኤፌሶያ ግራማታ (የኤፌሶን ደብዳቤዎች) የተጻፉ ምትሀታዊ መተቶች ሲሆኑ፤ አብዛኛውን ጊዜም በሆነ ከረጢት ነገር ውስጥ ተሰፍተው እንደ ከታብ ይደረጋሉ። እነዚህ መተቶች ከክርስቶስ ልደት በፊት ከአራተኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ የታወቁ ሲሆኑ፤ ከፋ መናፍስትንና አጋንንትን እንደሚያባርሩና ለአድራጊውም ልዩ ጎይልና ከለላ እንደሚሰጡት ይታመንባቸዋል። የአሎምፒያ ባለሥልጣናት “ደብዳቤዎቹን” ከታጋዩ እግሮች ላይ ሲያነሡ ምትሀታዊ ጎይሉን ስላስወገዱበት በሦስት ተከታታይ ግጥሚያዎች በቀላሉ ተሸነፈ።

ምናልባት ጳውሎስ ዘይቤውን ሲጠቀም፤ ሙሉውን ምዕራፍ በወታደራዊ ተምሳሌት ሲሞላ፤ አንድን ታጋይ ወስዶ “መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለም” እያለ ሲናገር ይህን ታሪክ እያሰበ ሊሆን ይችላል።

ኤፌሶውያን ለትግልም ሆነ ለምትሀት ቤተኛ ነበሩ። ትግል በምዕራባዊው የታናሹ እስያ ክፍል እጅግ ተወዳጅ ጨዋታ ሲሆን፤ ኤፌሶን ደግሞ በምትሀት ማዕከልነት ባለዝና ነበረች። ያግሪኩ ዓለም ከፋ መናፍስትና ልዕለ ተፈጥሮአዊ ጎይላት የተጠናወተው ዓለም ነበር። የግዛቱ ሦስተኛዋ ትልቅ ከተማ ኤፌሶን “ለሁሉም ዐይነት ምትሀታውያን፤ አስማተኞችና

አስመሳዮች መኖሪያነት ከሁሉ በብዙ የምትሻል እጅግ ምቹ ነበረች።”² ከተማዬቱ በተንባዮችና አስማተኞች ተወርራ ነበር።

ምናልባት ሐዋርያው ጳውሎስ ኤፌሲያ ግራማታን ለጎይል ምንጭነት ማጥለቃቸውን ትተው የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ “እንዲለብሱ” ለአንባቢዎቹ እየተናገረ እንደ ሆነ ማሰቡ ቀልብ የሚስብ ነገር ሊሆን ይችላል። ከለመዱት የሥጋ-እና-ደም ትግል ጋር ሲነጻጸር የአማኞች እውነተኛ ተጋድሎ “መንፈሳዊ የጦር ዕቃን የሚጠይቅ የመንፈሳዊ ጎይል ግጭት ነው።”³

ከጨለማ ጎይላት ጋር የምናደርገው ተጋድሎ ተጋጣሚውን በቀላሉ መቋቋም የሚችል ታጋይ እንደሚያካሂደው ትግል የቀለለ አይደለም።

በሐዋርያው ጳውሎስ ውስጥ ያለው ሐሳብ ምንም ይሁን ምን አንድ ነገር ግልጽ ነው፤ አንባቢዎቹ ላለባቸው ልዕለ ተፈጥሯዊ ውጊያ እንዲነቁ ፈልጓል።

የጎይላት ግጭት፡- የእግዚአብሔር ጎይል ከጨለማ ጎይላት ጋር ሲነጻጸር

የክርስትና ሕይወት የግጭት ሕይወት ነው። ጦርነት ውስጥ ነው ያለው። ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ “የውጊያ ምዕራፍ” ውስጥ ከጠላት ጋር በተቃራኒ እንደምንቆም ስድስት ጊዜ ተናግሯል፤ ይህም ለጦርነቱ ግለትና ለውጊያው ግላዊ ባሕርይ አጽንዖት የሚሰጥ የጨበጣ ውጊያን የሚያመለክት ቃል ነው። ዐወቅንም አላወቅንም በውጊያው ውስጥ በግላችንም እየተሳተፍን ጦርነቱ መካከል ነው ያለው።

ክርስቲያን የሆነ ነገርን ተቃውሞ የሚቆም ነው፤ የሆነ ነገር ደግሞ ክርስቲያኑን ተቃውሞ ይቆማል። አማኝ እንደ መሆናችን ለማይታዩ ጎይላት የተቀናጀ ጥቃት ዒላማ ነን - እግዚአብሔርን ተቃውመው ያመፁ ሰው ጎይላት መዋቅር። ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚህን ክፉ ባላጋራዎች “አለቆች፣” “ሥልጣናት፣” “ገዢዎች፣” “የከፋት መንፈሳውያን ሠራዊት” በማለት ለያይቶ ያስቀምጣቸዋል።

ሐዋርያው ስለ አራት የተለያዩ የእጋንንት ክፍሎች እያስረዳ አይደለም። እያንዳንዱ ቃል ከእግዚአብሔር እና ከሕዝቡ በተቃራኒ በተለያየ መንገድ የተሰለፉትን ጎይላት ለማሳየት ጥቅም ላይ የዋለ ነው። “አለቆች” ደረጃቸውንና ሥልጣናቸውን ያሳያል። “ሥልጣናት” ለሥልጣን ያላቸውን ዓላማ ያመለክታል። “የጨለማ ዓለም ገዢዎች” ዓለም ፈጣሪውን ተቃውሞ በመነሣቱ ላይ ያላቸውን ቁጥጥር ይጠቁማል። “በሰማያዊ ስፍራ ያሉ የከፋት መንፈሳውያን

ሠራዊት” የሚለውም የርኩሳን መናፍስቱን መኖሪያ፤ ወይም ቢያንስ ውጊያቸውን የት ድረስ እንደሚወስዱት - እስከ ሰማይ እንደሚያደርሱት ይገልጻል።⁴

የልተር ዊንክ እንደሚለው፤ “ይህ የቃላት ቁልፍ፤ ሰውና ዓለምን እስከ መጠቅለል የሚደርሱ የሕይወት ጦር የሆኑ መንፈሳዊ ጎይላትን መረብ ለማስረዳት በተከታታይ የተቀመጠ ነው።”⁵ እነዚህ ተምሳሌቶች ብቻ ወይም የንግግር ዘይቤዎች አይደሉም። ውጊያው የምር ነው።

ዋነኛው ዒላማ

በምልጃ ውስጥ ዋነኛው ዒላማ ሰውዬው ወይም ችግሩ አይደለም፤ ከጀርባ ያለው ጎይል ነው። ከእነዚህ ጀርባ ጎይላት አሉ - ጥልቅ እና የጨለማ ጎይላት። በዐይን የሚታየውን ዓለም ጠቅላላው ዓለም አድርጎ የመውሰድና ዐይናችን የሚያየውን ነገር የመጨረሻው እውነታ አድርጎ የማምታታትን ልማድ ጥሰን መውጣት አለብን። “የዚህ ማምታታት ጦስ ... ከሚታዩት አላባውያን (መሠረታዊ ነገሮች) ጀርባ ላለ ሰው ጎይል ባርያ መሆን ነው።”⁶

መንፈሳዊ ውጊያን እየተጋፈጥን ነውና ዲያብሎስን በራሱ መሬት ልንጋጠመው ይገባል። ሐዋርያው ጳውሎስ በሁለተኛው የቆሮንቶስ መልእክቱ ምሽግን ለመስበር ብርቱ የሆነውን የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ እንጂ ሥጋዊ የጦር ዕቃን በዚህ ጦርነት እንደማንጠቀም ይናገራል (10፡3-4)። ውጊያችን አካላዊ ወይም ቁሳዊ አይደለምና የጦር ዕቃችን አካላዊም ሆነ ቁሳዊ ሊሆን አይችልም።

አል የሚባል ሰውን አስታውሳለሁ። ላትወድዱት የምትችሉት ዐይነት ሰው አይደለም። የጥሩ ሰብዕና ባለቤት ነው። እጅግ የተሳካለት የሽያጭ ባለሙያ። አልኮል የሚያዘወትር ክርስቲያን። ሲሰከርም በሚስቱና በልጆቹ ላይ ጉዳት የሚያደርስ።

አልና እኔ ለበርካታ ጊዜአት ተነጋግረናል፤ ጸልየናልም - አንዳንዴ በመኖሪያ ቤቱ፤ አንዳንዴ ቢሮዬ ውስጥ። መጽሐፍ ቅዱስን የእኔን ያህል ያውቃል። በማማከረው ጊዜ እኔ አንድ ጥቅስ ስጅምር እርሱ ከነምዕራፍና ቊጥሩ ተናግሮ ይጨርሰዋል። የሚረብሽ ነገር ነው። አስቀድሞ የማያውቀውን አንድም ነገር ነግሬው አላውቅም። እያለቀሰና ንስሐ እየገባ ጸልዮአል፤ ምንም ለውጥ ግን አልነበረም።

የተጨነቀች ሚስቱ አንድ ቀን ምሽቱ ከገፋ በኋላ ደወለች። አል ሰከሮ ከሌላ ጊዜው በባለ አጭን ጥቃት አድራሽ ሆኖአል። ልጆቿን ይዛ ቤቱን ለቅቃ ሸሽታለች።

ወደ አል ቤት መኪናዬን እያሸከረከርኩ ሳለ የአል ችግር ችግሩ ሳይሆን ከችግሩ ጀርባ ያለው ጊደል መሆኑን እንዳስተውል ጌታ ረዳኝ። ሰይጣን በአል ሕይወት ውስጥ ምሽግ ስለ ገነባ አል ከጠጪነት ነጻ ከመውጣቱ በፊት ምሽጉ መፍረስ አለበት።

ያን ምሽት እኔና አል በ2ኛ ቆሮንቶስ 10፥3-4 መሠረት ጸለይን። በሕይወቱ ያለውን የሰይጣን ምሽግ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ እውነተኛ ምንነቱን በመግለጥ፣ የክርስቶስን ጎይል የበላይነት እያወጀንና እያረጋገጥን ተጋፈጥነው።

በዚያን ምሽት በትክክል ምን እንደ ተፈጸመና እንዴት እንደ ተፈጸመ አላውቅም፤ ነገር ግን ከዚያን ጀምሮ እስካሁን ድረስ (ዐሥር ዓመት ዕልፎታል) አል አልኮል ጠጥቶ አለማወቁን አሰረግጬ ዐውቃለሁ። መላው ሕይወቱም ተለውጧል።

ቤተ ክርስቲያን የመንፈሳዊ ውጊያን ስልት ለመረዳት ሁሌም ቀርፋፋ ሆና ቆይታለች። የሚያማምሩ የቤተ ክርስቲያን ሕንጻዎችን፣ መዝሙራትን እንቅስቃሴ ለማሳየት የተቀናጀ የመዘምራን ቡድንና ከፍተኛ ጎይል ያለውን የሕዝብ ድጋፍ ይዘን ነው ወደ ውጊያው እየወደቅንና እየተነሣን የምንጓዝው። እነዚህ ነገሮች መልካም ናቸው፤ ብቻቸውን ግን ለመንፈሳዊ ውጊያ ረብ የለሾች ናቸው።

ጌታ ኢየሱስ የችግሩን ላይ ላይ ዕልፎ ከችግሩ ጀርባ ወዳለው ጎይል የሚደርስበት መንገድ ነበረው። ጴጥሮስ የጌታ ኢየሱስን ማንነት በተመለከተ አስደናቂ እወጃ ካደረገ በኋላ ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ ስለ መሞት ሲናገር ሊገሥጸው ጀመረ። ጌታ ኢየሱስ ምን ምላሽ ሰጠ? የጴጥሮስ የቅዱሳን መጻሕፍት ዕውቀት ላይ ጥያቄ አቀረበ ወይስ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መሄድ አመከን የአዊ መግት አቀረበ? አይደለም፤ ከችግሩ ባሻገር ሄዶ ከበስተ ጀርባ ወዳለው ጎይል ዕለፈና፡ “ወደ ኋላዬ ሂድ አንተ ሰይጣን!” አለ (ማቴ. 16፥23)።

ጌታ ኢየሱስ ጠቡ ያለው ከስምዖን ጴጥሮስ ሥጋና ደም ጋር ሳይሆን፣ ከጨለማ መንፈሳዊ ጎይላት ጋር መሆኑን ዐውቋል።

ጳውሎስና ሲላስ በፊሊጵስፎስ ሳሉ አንዲት ወጣት ምዋርተኛ ሴት፣ “የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው” በማለት እየጮኹት ትከተላቸው ነበር (የሐዋ. 16፥17-18)። ሐዋርያው በምን ዐይነት መንገድ ችግሩን ተወጣው? የምዋርትን አደጋዎች ለልጃገረዲቱ በማስረዳት የተሳሳቱ መንገዶቿን እንድትቀይር ለማሳመን አፋጠጣት? እንዲያውም በተቃራኒው ወደ እርሷ ዘወር ብሎ፣ “መንፈሱን ከእርስዋ

እንድትወጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አዝሃለሁ’ አለው” በማለት መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ቍጥር 18 - አጽንኦት የተጨመረ)። ቅዱስ ጳውሎስ ችግሩን ዕልፎ ከችግሩ ጀርባ ወዳለው ጎይል ሄደ። ውጊያው መንፈሳዊ ነበረና መንፈሳዊ የጦር ዕቃዎችን ተጠቀመ።

በየትኛውም ውጊያ ውስጥ ጠላትን አሳንሶ መገመት እጅግ አደገኛ ነው፤ በመንፈሳዊ ውጊያም ከዚህ የተለየ አይደለም። አጭበርባሪ ፖለቲከኞችን በታማኞች መተካት፣ የነቀዙ ተቋማትን አፍርሶ ኢፍትሐዊ ሕግጋትን መሻር፣ የወሲብ ምስሎችን የሚያስተላልፉ ሥዕሎችንና ጽሑፎችን መደምሰስና ውርጃን ማስወገድ ብቻ በቂ አይደለም። የውርጃ ተቃዋሚዎች የየዝቶቹን ሕግ አውጪዎች አሳምነው ውርጃን ለማሳገድ ሙከራ ሲያካሂዱ በነበረበት “የዌብስተር ውሳኔ” ተብሎ በሚታወቀው ፍርድ ዋዜማ ቻርልስ ኮልሰን እንዲህ ብሎ ጻፈ፤

ከርከሩ በሚካሄድባቸው ዝቶች የምናሸንፍ ቢሆን እንኳ፣ ይህ የውርጃ ተቃዋሚዎች ትግል ፍጻሜ አይደለም። ይህ ሲሆን የሰው ሕግ ከእግዚአብሔር ሕግ ጋር እንዲስማማ ማድረጋችን ነው፤ ይህ ጥሩ ግብ ቢሆንም በቂ አይደለም። ሕጉ የግብረ ገብ (ሞራል) መምህር ቢሆንም ሕጉ ብቻውን የሰዎችን ግብረ ገባዊ ምርጫዎች መቀየር አይችልም። ሴቶች ሕገ ወጥ ውርጃዎችን መፈለጋቸው አይቀርም ... ሕግን ብቻ ሳይሆን ከዚያም ወደሚበልጥ መሠረታዊ ደረጃ ማለፍ አለብን።፡፡

የፊት ለፊት ፍልሚያዎችን እናሸንፍ ይሆናል፤ ነገር ግን ከእነዚህ ክፋቶች ጀርባ ካሉት አጋንንታዊ ጎይላት ጋር ያለውን ጉዳይ ካልተወጣን በምንቁርጠው ጭንቅላት ምትክ እንደ ሀይድራ ሌላ ጭንቅላት ብቅ ማለቱ (መብቀሉ) አይቀርም።፡፡ እንደ ሄራክልስ ካሉት ዘጠኝ ራሶች መካከል ስምንቱን ብንቁርጥበት እንኳ ቀሪው ዘጠነኛ ራስ “የማይሞት” ሆኖ ጦር ዕቃዎቻችን ከሚደርሱበት ክልል ውጭ ሊሆን ይችላል። “ለውጥ ማምጣት ይቻላል፤ ግና የጎይሉ መንፈስም ሆነ መግለጫ ቅርጽ ከተነካ ብቻ ነው። ያ መንፈስ ደግሞ በመንፈሳዊ መንገድ ተለይቶ ሊታወቅ የሚችልና መንፈሳዊ ግፍጫ ብቻ የሚፈልግ ነው።፡፡”

* በግሪኮች ሐተታ አማልክት ውስጥ ዘጠኝ ራሶች ያሉት ጭራቅ ሲሆን፣ በጀግንነቱና በጥንካሬው በሚታወቀው ሄራክልስ ተገድሏል።፡፡ከሀይድራ ራሶች መካከል አንዱ ሲቈረጥ፣ በቦታው ሌላ ራስ በፍጥነት ይድጋል።፡፡

ስውር ምሽታችንና የማይታዩ ጊደላትን ድንገት በወረራ የምታጥለቀል ቁት እንዴት ነው? ምልጃ ብቅ የሚለው እዚህ ጋ ነው። መቃወም በቂ አይደለም፤ መጸለይም አለብን። የማርቆስ ወንጌል ዘጠነኛ ምዕራፍ አንድ በከፋ መንፈስ የተያዘን ልጅና የአባቱን ታሪክ ይዟል። ጌታ ኢየሱስ ከጴጥሮስ፣ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ተራራው ላይ ሳለ የቀሩት ደቀ መዛሙርት ጋኔኑን ከልጁ ለማስወጣት ያልተሳካ ሙከራ አካሂደዋል። ጌታ ኢየሱስ ከመጣና ልጁን ነጻ ካወጣው በኋላ፤

ደቀ መዛሙርቱ፤ “እኛ ልናስወጣው ያልቻልነው ለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት። እርሱም “የዚህ ዐይነቱ ሊወጣ የሚችለው በጸሎትና በጾም ብቻ ነው አላቸው። (ማር. 9፥28-29 - አ.መ.ት)።

(በጾም ላይ ለተጨማሪ መረጃ ምዕራፍ 14ን ተመልከቱ።)

ጦርነቱ የሚካሄደው የት ነው?

እስካሁን አንዳየነው ኤፌሶን 6 ስለ ጥያቄው ብዙ አብርሆት ይሰጣል። ስኬታማ መንፈሳዊ ውጊያን ለማካሄድ መንፈሳዊ የጦር ዕቃና ጦር መሣሪያዎች ሊኖረን ይገባል። ሐዋርያው ጳውሎስ የሚያስፈልገንን ነገር በቀላሉ 13-17 ውስጥ ይነግረናል፤

ስለዚህ በከፋው ቀን ለመቃወም፤ ሁሉንም ፈጽማችሁ ለመቆም እንድትችሉ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ አንሡ። እንግዲህ ወገባችሁን በእውነት ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩር ለብሳችሁ፤ በሰላም ወንጌልም በመዘጋጀት እግሮቻችሁ ተጫምተው ቁሙ፤ በሁሉም ላይ ጨምራችሁ የሚንበለበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሡ፤ የመዳንንም ራስ ቁር፤ የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው።

አሁን እስከ ሐዋርያው ጳውሎስን በቅርበት እንከተለው። በመጀመሪያ በእርግጥም መንፈሳዊ ውጊያ፤ መንፈሳዊ መሣሪያዎችን የሚጠይቅ ጦርነት መኖሩን ይነግረናል። ከዚያም ራሳችንን ለፍልሚያው እንድናዘጋጅ - የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ እንድናነሣ፤ በመንፈስ ቅዱስ ሰይፍ ራሳችንን እንድናስታጥቅ ይነግረናል። “እኚ ጳውሎስ፤ እነሆኝ፤ ለባብሼ ለጉዞ ተዘጋጅቻለሁ። የድነትን ራስ ቁር አጥልቄአለሁ፤ ይህን መላውን አካል የሚሸፍን ትልቅ ጋሻ እንግቤአለሁ፤ የእውነት መታጠቂያውንም ወገቤን ለማጥበቅና ሌሎቹ ጦር

ዕቃዎች እንዳይወድቁ ሰብስቦ ለመያዝ ታጥቁዋለሁ። እግሮቼም እግዚአብሔርን የመታዘዝ ዝግጁነትን ተጫምተዋል፤ ሰይፍም ይዣለሁ። ታዲያ ውጊያው የት ነው? ለመፋለም ዝግጁ ነኝና የፍልሚያውን ስፍራ አመላክተኝ።”

አመላክቶናል፤ “በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ” (ቀላጥር 18)። የምሩን ነው? ጥብቅ ዝግጁት አድርጌአለሁ። አንድ ቶን የሚመዝን የብረት ልብስ ነው የለበስኩት፤ ይህን ግዙፍ ሰይፍ ሰድሬአለሁ፤ እና ጳውሎስ ምን እንዳደርግ ነው የሚነግረኝ? እንደጸልይ።

እስከ ወደ ቀላጥር 14 እንመለስ። የጠቅላላው ምንባብ ቀላፍ ቃል በሆነው “ቁሙ” የሚል ትእዛዝ ነው የሚጀምረው። “ቁሙ” ከሚለው ትእዛዝ በኋላ ቀሪዎቹ የቀላጥር 14 ክፍሎችና ከቀላጥር 15 እስከ 17 ያሉት ክፍሎች ለማብራራት የገቡ ናቸው። ከዚያም፤ “በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ” ወደሚለው ቀላጥር 18 ተመልሰን እንመጣለን። እስከ ቀላጥር 14 ላይ ካለው “እንግዲህ” በሚለው ቃልና “ጸልዩ” በሚለው የቀላጥር 18 ቃል መካከል ያሉትን ሁሉንም ነገሮች ብትተዉአቸው፤ “ቁሙ፤ እንግዲህ በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ” የሚል ዐረፍተ ነገር ይኖራችኋል። ውጊያው ጸሎት ነው። ጸሎት መንፈሳዊው ጦርነት የሚፋፋምበት የውጊያ ስፍራ ነው። ውጊያውን ድል መንሣትም ሆነ በውጊያው ድል መነሣት ያለው እዚህ ነው።

በስብከት ሆነ በማስተማር ወይም በምስክርነት የፍልሚያ ሜዳውን ከመርገጣችን በፊት ውጊያው በጸሎት ሜዳ ገና ድሮ ተወስኖ አልቋል። ይህ በዘፀአት 17፥8-13 ውስጥ በደማቁ ተሥሏል። እስራኤላውያን ከአማሌቅ ጋር በራፊዲም ሸለቆ ውስጥ ተገናኙ፤ አማሌቅም መንገድ ዘግቶ፤ “መሄድ የምትችሉት እዚህ ድረስ ብቻ ነው። ከንዴን ሳልንተራስ ከዚህ አታልፉም” አላቸው።

ሙሴም ኢያሱን፤ “ጉልማሶችን መርጠህ ውጣና አማሌቅን ተዋጋ፤ እኔ የእግዚአብሔርን በትር ይገዢ በኮረብታው ራስ ላይ እቆማለሁ” አለው።

ኢያሱን ብሆን ኖሮ፤ “ሙሴ፤ እኔ የተሻለ ሐሳብ አለኝ፤ እንተ ለውጊያው ወደ ሸለቆው ውረድ፤ እኔ ወደ ተራራው ራስ ልውጣ” አለው ነበር።

ነገር ግን ኢያሱ የሙሴን ትእዛዝ ተቀብሎ አማሌቅን በሸለቆ ውስጥ ጦርነት ገጠመ።

በዚህ መካከል ሙሴ የእግዚአብሔርን በትር ይዞ በተራራው ላይ የነበረ ሲሆን፤ አንድ እንግዲነገር ተከሰተ። ሙሴ እጁን ከፍ ሲያደርግ ኢያሱ ያሸንፋል፤ እጁን ዝቅ ሲያደርግ ግን አማሌቅ ያሸንፋል። ልክ እንደ ሲምፎኒ

አርኬስትራ ጦርነቱ በእጁ የያዘውን በትር የሚከተል ሆነ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሙሴ ደከመና አጆቹ መከበድ ጀመሩ። በተራራው ላይ የእግዚአብሔር በትር ዝቅ አለና፤ በሸለቆው ውስጥ አማሌቅ ማሸነፍ ጀመረ።

ከሙሴ ጋር በተራራው ላይ የነበሩት አርንና ሖር ሙሴን ድንጋይ ፈልገው አስቀመጡት፤ ከዚያም አንዳቸው በግራ፤ ሌላኛው በቀኝ ጎኑ ቆመው የሙሴን እጆች “ፀሐይ እስከትገባ ድረስ” ሲደግፉ ዋሉና ኢያሱ ድል ነሣ። ቀጥሎ ያለውን፤ “ኢያሱ አማሌቅንና ሕዝቡን በሰይፍ ስለት አሸነፈ” የሚለውን አገላለጽ እወደዋለሁ (ዘፀ. 17፡13)።

ጦርነቱ የተወሰነው የት ነው? ከኢያሱ ጋር በሸለቆው ውስጥ? አይደለም፤ ከሙሴ ጋር ተራራው ላይ እንጂ። በሸለቆ ውስጥ ድል የተገኘው በተራራው ላይ በተደረገው ምልጃ ነው። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን በተራራው ላይ የእግዚአብሔርን በትር፤ የጌታ ኢየሱስን ሰም ከፍ የሚያደርጉ ማላጆች ቢኖሯት ኖሮ ብዙ ድሎችን ባገኘች ነበር።

የጠፉ ነፍሳትን (ሰዎችን) አሸንፎ ለማምጣት የሚካሄደውን ጦርነት በጸሎትና በምልጃ ነው ማሸነፍ የሚቻለው። ጦርነቱ ጸሎት ነው። ወንጌል ሥርጭት ጦርነቱን ለማሸነፍ የሚደረግ ሙከራ አይደለም - ምርኮኞችን ጠራ ርጎ የማስወገድ ዘመቻ ነው። የቤተ ክርስቲያን ቁሳዊዎቹ ይዞታዎች፤ ሕንጻዎቹ፤ ድርጅታዊ መዋቅሮችና መርሐ ግብሮች በምልጃ ከተገኘው ድል ምርኮና ብዛብዛ ለመሰብሰብ ወደ ጦርነቱ ሜዳ የምንጓዝባቸው መጓጓዣዎች ናቸው።

ምልጃ የምስጢራዊው መንግሥት ምስጢራዊ የጦር ዕቃ ነው። የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ይህንን ያውቁ ስለ ነበር ለቁሳር መስገድን እምቢ ብለው ይጸልዩለት ነበር። ጳውሎስና ጴጥሮስ አንባቢዎቻቸውን በእነርሱ ላይ ደም አፍሳሽ ስደት ላወጀባቸው ለዚያው ሰው - ለንጉሡ እንዲጸልዩና እንዲገዙለት ማስጠንቀቃቸው ያስደንቃል (1ጢሞ. 2፡1-2፤ 1ጴጥ. 2፡17)።

አንበሶቹ በላያቸው እየሰፈሩባቸው ሳለ ክርስቲያኖቹ ኮላስየም ውስጥ ለጸሎት ሲንበረከኩ የተመልካቾቹን የበቀል ፍላጎት የሚያጎድፍ አንድ ነገር ነበር። ክርስቲያኖቹ በሞት ውስጥ ሆነው እንኳ የንጉሡን ጌትነት እና የመንግሥቱን “መንፈስ” መገዳደር ብቻ ሳይሆን፤ እየሞቱ እንኳ ፈቃዱን ለማስፈጸም እንደማይችሉ የንጉሡን ዐቅመ ቢስነት እያሳዩ ነው (ጌትነቱን እንዲቀበሉለት ነበር የሚፈልገው)። የመጨረሻ ዕጣው በሕዝብ ፊት ገይሏል ማጣቱ ነው። አንበሶቹ የቅዱሳኑን ደም በሚልሱበት ጊዜ እንኳ ቁሳር የጦር ዕቃውን ተገፍ

በክርስቶስ ድል የመንሣት ጉዞ ወደ ምርኮኝነት እያመራ ነበር። የሆነ ሆኖ ሥልጣኑም ከሁሉ ከሚያንስ ሰው በአንድ እርከን ብቻ ከፍ ቢል ነው። ይህንን በማይቀበሉም ላይ የመረጡትን ቅጣት - ሞትን በመጠቀም በእውነትነት እንዲቀበሉት ለማስገደድ ተሞክሯል። ይኸውም ጠቅላላውን የሮማ ጨካኝ ሰራዊት ከጸሎት የዘለለ ዐቅም በሌላቸው ትንሽ ቡድን ላይ ማሰማራት ነው። ይህ ትንሽ ወገን ጦርነቱን ያሸነፋል ብሎ ማን መገመት ይችል ነበር?

ማስታወሻ

1. Clinton E. Arnold, *Ephesians: Power and Magic, The Concept of Power in Ephesians in Light of Its Historical Setting*, Society for New Testament Studies, Monograph Series 63 (Cambridge: Cambridge University Press, 1989), p. 15.
2. *Ibid.*, p. 14.
3. *Ibid.*, p. 116.
4. Curtis Baughan, *Ephesians* (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1977), p. 126.
5. Walter Wink, *Naming the Powers: The Language of Power in the New Testament*, The Powers, Vol. 1 (Philadelphia: Fortress Press, 1984), p. 85. See also Wesley Carr, *Angels and Principalities: The Background, Meaning and Development of the Pauline Phrase, Hai Archai Kai Hai Exousiai*, Society for New Testament Studies, Monograph Series 42 (Cambridge: Cambridge University Press, 1981), pp. 45-123.
6. *Ibid.*, p. 110.
7. Charles Colson, “How Pro-life Protests Backfired,” *Christianity Today*, Vol. 33, No. 18 (December 15, 1989), p. 826.
8. Wink, *Op. Cit.*, p. 129.
9. *Ibid.*, p. 111.

፩ - ከደፋር፣ ግትር ምልጃ የሚገኝ ትምህርት

ሦስት ጎናዊ ጸሎት

በዓለም ላይ እጅግ አስፈሪው ድምፅ በእኩል ሌሊት የሚሰማ የሰልክ ጥሪ ነው።

በተከሰተ ቊጥር ቀጣዮቹን የመዝሙረኛው ቃሎች ሳይስታውሰኝ አያልፍም፤

ከክፉ ነገር አይፈራም፤ በእግዚአብሔር ላይ ለመታመን ልቡ የጸና ነው። (መዝ. 112፡7)

ሰልኬ ከሌሊቱ 10 ሰዓት ላይ እየጠራ ነበር። በኒው ሜክሲኮ ሳደርግ ከነበረው ረጅም ጉዞ በኋላ ዐልጋ ላይ ከወደቅሁ ገና ሁለት ሰዓቱ ነው። ይህ የሰልክ ጥሪ ደግሞ መጨረሻው ዕረፍት የሌለበት ሌላ የሰባት ወይም የሰምንት ሰዓት ጉዞ ማለት አንደ ሆነ ዐውቃለሁ። ወንድሜ ነበር - እናታችን ለአምሳ ቀናት ሐኪም ቤት ከቆየች በኋላ በካንሰር አንደ ሞተች ነገረኝ።

ያገኘናቸውን ልብሶች በሁለት ሻንጣዎች ከታተትንና ልጆቹን ከእንቅልፋቸው በደንብ ሳይነቁ እየጎተትን መኪና ውስጥ አስገብተን ፀሐይን በአንድ ሰዓት ቀድመን ወደ ዋናው መንገድ ገባን። አንደ መታደል ሆኖ ጉዞአችን ላይ ችግር ሳይገጥመን በጥሩ ሁኔታ ያሰብንበት ደረሰን።

ይህ የሆነው በነሐሴ ነበር። ከዚያም ያ ጊዜ ዐልፎ መስከረም ውስጥ ከአንድ ጓደኛዬ ጋር ቤቷ ውስጥ ተቀምጠን ስንጫወት የእናቴን ሞት አነሣሁ። ጓደኛዬ ደንገት ብድግ አለችና “ቀኑ ምን ነበር?” በማለት ጠየቀችኝ።

የሆነ ነገር ፍለጋ ወደ ሌላ ክፍል እየገባች ሳለ፣ ቀኑን ነገርኳት። ከአፍታ በኋላ የአንድ ማስታወሻ ደብተር ገጾችን እየገለበጠች ብቅ አለች።

“ይኸውልህ” አለችኝ ከገለጠችው ገጽ ላይ ቀኑንና መግቢያውን እያነበበች። ማስታወሻ ደብተሩ የጸሎት መጻፊያ ሲሆን፣ ነሐሴ ውስጥ

ለአሁኑ አጥቢያ ፀሐይ ከመውጣቷ ከብዙ ጊዜ አስቀድሞ ለቤተ ሰቤና ለእኔ የመጸለይ ሽክም ከእንቅልፏ ቀሰቀሳት፤ ሽክሙም ከቀኑ አብዛኛውን ክፍል አብሮአት ቆየ።

ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠባት ምሽት በሰገነቱ ላይ ባለው ክፍል ውስጥ ለጴጥሮስ የነገረውን ከማስታወስ በቀር ምርጫ አልነበረኝም። ሰይጣን እንደ ሰንዴ እንደሚያበጥረው ነገረውና፤ “እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ አማለድሁ፤ አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና” አለው (ሉቃ. 22፡32)።

ጌታ ኢየሱስ ውጤቱ የማይታወቅ ይመስል “ከተመለሰህ” ባለማለቱ ደስተኛ ነኝ። “በተመለሰህ ጊዜ” በማለት ነው የተናገረው።

ከምልጃ የሚገኝ ትምህርት

የክርስቶስ ምልጃ የጴጥሮስን እምነት መጥፋት በማስቀረት (ፍቅሩ ወድቋል፤ ልብ ሙሉነቱ ጠፍቷል፤ እምነቱ ግን አልጠፋም) የመመለሻን መንገድ ከፍቷል።

ለሌሎች ከምንጸልይበት ጊዜ ይልቅ ክርስቶስን ይበልጥ የምንመስል በት ጊዜ የለም። ምልጃ ሕይወታችንን ስለ ወዳጆችን አሳልፎ መስጠት ነው፤ አንዱ የሌላኛውን ሽክም መሸከሙ ነው፤ የክርስቶስን መከራ መካፈል ነው። የመቤዝት ሥራ፣ አስቀድሜም እንደ ተናገርሁት የምልጃ ሥራ ነው። ጌታ ኢየሱስ እየማለደ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ እየማለደ ነው፤ እናም እኛም መማለድ አለብን። ቅዱስ ጳውሎስ ስለ መንፈሳዊ ውጊያ የጻፈውን ምንባብ (ኤፌ. 6፡10-17) ለምልጃ ጸሎት ልመና በማቅረብ ነው የሚደመድመው፤

በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ በዚህም ሐሳብ ዘወትር ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትጉ፤ ደግሞ የወንጌልን ምስጢር በግልጥ እንዳስታውቅ አፌን በመክፈት ቃል ይሰጠኝ ዘንድ ስለ እኔ ለምኑ። (ቊጥር 18-19 - አጽንኦት የተጨመረ)

እግዚአብሔር አንዳችን ለሌላኛችን እንድንጸልይ ዕድልና ጎላፊነት በመስጠት እኛን የንጉሥ ካህናት ማድረግ እንደ ደቀ መዛሙርቱ፤ “ጌታ ሆይ ... እንጸልይ ዘንድ አስተምረን” በማለት ወደ መጠየቅ ያመጣናል (ሉቃ. 11፡1)።

እነርሱን አስተማራቸው - እኛንም ያስተምረናል።

ጌታ ኢየሱስ መጀመሪያ ሉቃስ 11፡2-4 ላይ ያለውን “የምሳሌ ጸሎት”፤ ከዚያም በእኩለ ሌሊት የመጣውን ወዳጅ ምሳሌ ተጠቅሞ ለደቀ መዛሙርቱ ጥያቄ ምላሽ ሰጠ። ምሳሌው ስለ ምልጃ ሦስት አካላትን የሚያካትት ጎይለኛ ምሳሌ ነው። ምልጃ ሦስት ጎናዊ ጸሎት ነው፤ የመጀመሪያው ሰው ለሌላኛው ሰው እንጀራ በመፈለግ ወደ ሦስተኛው ሰው የሚሄድበት።

ከእናንተ አንዱ ወዳጅ ቢኖረውና በእኩለ ሌሊት ወደ እርሱ ሄዶ፤ “ወዳጄ ሆይ፤ ሦስት እንጀራ አበድረኝ፤ አንድ ባልን ጀራዬ ከመንገድ መጥቶብኝ የማቀርብለት ምንም ነገር የለኝምና” ብሎ ለመነው እንበል። በቤት ውስጥ ያለውም፤ “አታስቸግረኝ፤ በሩ ተቈልፎአል፤ ልጆቼም አብረውኝ ተኝተዋል፤ ከእንግዲህ ተነሥቼ ልሰጥህ አልችልም” ይለዋልን? አላችኋለሁ፤ ወዳጄ በመሆኑ ተነሥቶ ባይሰጠው እንኳ፤ ስለ ንዝነዛው (ስለ ብዙ ልመናው) ብቻ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል። (ሉቃ. 11፡5-8 - አ.መ.ት)

ምልጃ በድፍረት መጸለይ ነው

ደፋር፤ ጽኑ - የምልጃ ጸሎትን በትክክል የሚያስረዱ ቅጽሎች እነዚህ ብቻ ናቸው።

በታሪኩ ውስጥ ያለው ሁኔታ ድፍረትን የሚጠይቅ ነው። ጊዜው የማይመች ነበር፤ እኩለ ሌሊት ነበር። ሁኔታዎቹ የማይመቹ ነበሩ፤ “ልጆቼም አብረውኝ ተኝተዋል”።

በዚያ ወቅት መላው ቤተ ሰብ አንድ ላይ መተኛቱ የተለመደ ነበር - መቀትን ፍለጋ ሳይሆን፤ በቦታ አጥረት ምክንያት። ዐይነተኛው ባለ አንድ ክፍል መኖሪያ ቤት መላውን ቤተ ሰብ - ብዙውን ጊዜም ጥቂት እንስሳትን ጨምሮ የሚተኛበትን አንድ ትልቅ ምንጣፍ የያዘ ነው። “ልጆቼም አብረውኝ ተኝተዋል”። ልጆችሁ አልተኛ ብሎ የሚያስቸግርባቸውን የሚያቀውሱ ጊዜአት ታስታውሳላችሁ? ለአንድ ሰዓት ያህል ልታዘሙ፤ ልታንገራጉሩና እጅሩ ልትሉ ትችላላችሁ። ከዚያም ልክ ልጁ ሲተኛላችሁ በሩ ይንኳኳል።

ሕፃኑ ገና ትንሽ ሸለብ ያደረገው መሆኑ ግን ሰውዬው በር መቀብቀቡን እንዲያቆም አያደርገውም። የጎረቤት መብራቶች እስኪበሩና ውሾች መጮኽ እስኪጀምሩ ድረስ በሩን በጎይል ማንኳኳቱን ይቀጥላል።

ደፋርና ግትር - መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸው ማላጀች በሙሉ እነዚህ ጠባያት ይታዩባቸዋል። ከእነዚህ መካከል ሁለቱን ማላጀች

በዚህ መጽሐፍ እናያለን - አብርሃምን እና ሙሴን። እስቲ አብርሃም ለአምላክ የለሿ ሰዶም ሲማልድ አድምጡ፤

በውኑ ጻድቁን ከጎጢአተኛ ጋር ታጠፋለን? ... ይህ ከአንተ ይራቅ። ... የምድር ሁሉ ፈራጅ በቅን ፍርድ አይፈርድምን? (ዘፍ. 18፡23-25)

ይህን በማነብበት ጊዜ ሁሉ አብርሃም ከማን ጋር እየተነጋገረ እንደ ሆነ እንዳስታውሰው የሚጎተጉተኝ ነገር አለ። ይህ እጅግ ድፍረት የሚታይበት ጸሎት ነው።

ሙሴ ደግሞ ሌላኛው ደፋር ማላጀ ነው። በዘፀአት 32 አስደናቂ ታሪክ እየተፈጸመ ነው። ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር በተራራው ላይ ሳለ ሕዝቡ ልቅ ሆኑ። እግዚአብሔርን ረስተው ራሳቸው በገዛ እጃቸው የሠሩትን ጣዖት - የወርቅ ጥጃን ለማምለክ አንነበሱ።

ሕዝቡ ሊዘፍኑ ሲነሡ (ቍጥር 6)፤ እግዚአብሔርም ሊፈርድ ተነሣ፤ እግዚአብሔር ሙሴን፤ “ከግብፅ ምድር ያወጣኻቸው ሕዝብህ ስተዋልና ውረድ” አለው። (ቍጥር 7 - አ.መ.ት)

ትዕግሥቱ አለቀ፤ የእነርሱ ነገር በቃው። አበቃ። ታሪኩ ተፈጸመ። እኔ ይህን ሕዝብ እየሁት፤ እነሆ ዐንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው። አሁንም ቍጣዬ እንዲቃጠልባቸው እንዳጠፋቸውም ተወኝ። (ቍጥር 10)

ሙሴ ግን ማለደላቸው፤ “ከመዓትህ ተመለስ፤ ለሕዝብህም በከፋታቸው ላይ ራራ” (ቍጥር 12)። እግዚአብሔር የሙሴ ሕዝብ አድርጎ ሲጠራቸው፤ ሙሴ ደግሞ የእግዚአብሔር ሕዝብ በማለት እንደሚጠራቸው ልብ በሉ።

በዚህ ጸሎት ውስጥ ሙሴ ሁለት የድፍረት ነገሮችን ይናገራል። አንደኛ፤ እግዚአብሔር የራሱን ሕዝብ ቢያጠፋ ዝናውን እንደሚያበላሽ ይነግረዋል፤ እግዚአብሔር በተራራ መካከል ሊጨርሳቸው ነው ከግብፅ ያወጣቸው እያሉ ግብፃውያን ይሳለቃሉ (ቍጥር 12)።

ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር ይህንን የሚያደርግ ከሆነ፤ የገባውን ተስፋ ማፍረስና የራሱን ቃል መጣስ ይሆንበታል፤ “በራሱ የማልሀላቸውን ባሪያዎችህን አብርሃምንና ይስሐቅን እስራኤልንም አስብ” (ቍጥር 13)።

ውጤቱስ? “ከዚያም እግዚአብሔር ታገሠ፤ በሕዝቡም ላይ አመጣጣቸዋለሁ ያለውን ጥፋት አላመጣጣቸውም” (ቍጥር 14 - አ.መ.ት)። እስቲ እስቡት - የምልጃ ጦር ዕቃ የያዘ አንድ ሰው መላ አገሪቱን አዳነ።

ምልጃ ግትር ጸሎት ነው

በሉቃስ 11 የተተረከው ታሪክ ዋነኛ ክፍል ኢየሱስ ቀጣዩን ነገር የሚናገርበት ቍጥር 8 ነው፤

እላችኋለሁ፤ ወዳጁ በመሆኑ ተነሥቶ ባይሰጠው እንኳ፤ ስለ ንዝነዛው ብቻ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል።

“ወዳጅ” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል ጠንካራ ቃል በመሆኑ ከድንገተኛ ወይም ከተራ ትውውቅ የዘለለ ጓደኝነት እንዳላቸው ያመለክታል። ቅርበትን የሚያሳይ ቃል ነው፤ “እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ”። እንደ ወንድማችሁ የምትወዱትን ሰው ከበር መመለስ የማይቻል ነገር ነው። ማንም ይህንን አያደርግም - በየትኛውም ሰዓት ቢሆን። ይህ ሰው ግን ያደርገዋል። እዚህ ጋ የምናገኘው ሁለት ግትር ሰዎችን ነው - አንደኛው ሰው እንጀራ ለማግኘት ቁርጠ ተነሥቷል፤ ሌላኛው ደግሞ ላለመስጠት ቁርጧል። ይህ ልቡን እንደ በሩ የከረቸው ሰው ለወንድማዊ ፍቅር ካልተሸነፈ ለምን ሊሸነፍ ነው? ወዳጅነት በሩን እንዲከፍት ካላስቻለው ምን ሊያስከፍተው ይችላል?

ውትወታ። ይህ መንፈስ ጠንካራነትን የሚያሳይ ቃል ነው። “ሰለ ንዝነዛው (ሰለ ብዙ ልመናው) ብቻ የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል።” ለነገሩ ቃሉ ከመንፈስ ጠንካራነትም ይጠነክራል። ዕፍረት ማጣት፤ ዕፍረት የለሽነት ነው። አብዛኞቻችን እንዲህ ዐይነት ሁከት ብንፈጥርና የቅርብ ወዳጆችን ከዚያ እንድንሄድለት ቢነግረን ዕፍረቱ ይገድለናል። እኔ ብሆን ከዕፍረቱ የተነሣ ለተወሰኑ ወራት እዚያ አካባቢ አልደርስም። ይህ ሰው ግን እንዲህ አይደለም። የማፈር ዐቅም የለውም። የዕፍረት ነርቭ ኖሮት አይደለም የተወለደው፤ ዕፍረት አያውቅም። ስለዚህ፤ መንፈሱ ጠንክር ያለ ነው - ግትርና ዕፍረት የለሽ የሆነ መንፈስ ጠንካራነት። ሐሞት አለው።

ጌታ ኢየሱስ ይህንን ዕፍረት የለሽ ግትርነት በጸሎት ጊዜ ጠቃሚ አድርጎ እንደሚቁጥረው በመበላቲቱና በኢፍትሐዊው ዳኛ ታሪክ ውስጥም (ሉቃ. 18፡1-8) አጽንዖት የሰጠው መሆኑ ማስረጃ ይሆናል። እግዚአብሔርን የማይፈራው፤ ለሰዎችም ከበሬታ የሌለው ዳኛ ፍትሕን ፍለጋ ወደ እርሱ የመጣቸውን መበለት መርዳት እምቢ ብሏል። ይህ ለማመን የሚቸግር ሁኔታ

ነው። ማንስ ቢሆን እንዴት አንዲት መበለት መርዳትን እምቢ ሊል ይችላል? ነጥቡ እዚህ ላይ ነው።

ዳኛው ዘንድ ጎዘኔታ ባይኖርም መበላቲቷ ዘንድ ግን ውትወታ (ቸክታ) አለ። ዳኛው ለራሱ እንዲህ ሲል አሰበ፤

ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ፤ ሰውንም ባላከብር ይህች መበለት ስለምትጨቀጥቀኝ እፈርድላታለሁ፤ አለበለዚያ ዘወትር እየተመላለስች ታስለቸኛለች። (ቍጥር 4-5 - አ.መ.ት)

ዳኛውን ያሳመነው የመበላቲቱ “ዘወትር መመላለስ” እንጂ በእርሱ በኩል የልብ ለውጥ ኖሮ አይደለም።

በነገራችን ላይ “ማስልቸት” ተብሎ የተተረጎመው የግሪክ ቃል (ቍጥር 5) አንድን ሰው ዐይን ዐይኑን መምታት፤ ዐይኑን ማበለዝ ማለት ነው። ብርቱ መበለት ናት - ዳኛው እንዳታበልዘው ፈርቷታል።

ጌታ ኢየሱስ ታሪኩን እንዴት እንደሚያዘምደው አድምጡ፤ ጌታም እንዲህ አለ፤ “ዐመፀኛው ዳኛ ያለውን ስሙ። እግዚአብሔርስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ምርጦቹ አይፈርድላቸውምን? ከመጠን በላይስ ችላ ይላቸዋልን? እላችኋለሁ፤ ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል” (ቍጥር 6-8 - አ.መ.ት)።

አንድ ኢፍትሐዊ ዳኛ ለአንዲት መንፈስ ጠንካራ መበለት ልመና እጅ ከሰጠ፤ እግዚአብሔር የራሱን ሕዝብ መንፈስ ጠንካራነት ምን ያህል ይበልጥ ያከብር ይሆን?

ያዕቆብ ከመልአክ ጋር ሲታገል የነበረበትን የብሉይ ኪዳን ታሪክ (ዘፍ. 32፡24-32) ታስታውሳላችሁ? እዚያ ታሪክ ውስጥ ሁልጊዜም የማይመቸኝ አንድ ነገር አለ። ያዕቆብን እየታገለው ያለው መልአክ ነው - መሄድ እየፈለገ ያዕቆብ አላስኬድ ብሎ የያዘው መልአክ። “ሊነጋ አቀላልቶአልናልቀቀኝ” አለው መልአኩ።

ያዕቆብ ደግሞ፤ “ካልባረክኸኝ አልለቅህም” በማለት መለሰለት (ቍጥር 26)።

እዚህ ጋ ነው የማይመቸኝ - ተጠምጥሞ የያዘውን የሰው እጅ የእውነት ቢፈልግ ኖሮ ማስለቀቅ የማይችል መልአክ አይታችሁ ታውቃላችሁ? ያዕቆብ እጅግ ጠንካራ ከመሆኑ የተነሣ መልአኩን ከምድር ጋር ሰፍቶ እንደ

ያዘው ታምናላችሁ? ያ ትግል አንዲህ አንዲሆን ተብሎ ቀድሞ የተቀናበረ ነው። መልእክ፣ “ልቀቀኝና ልሂድ” በማለት ሲናገር፤ ድምፁን ዝቅ አድርጎ “አንደማታደርገው ግን ተስፋ አደርጋለሁ። እንደ ያዝክ ትንሽ ከቆየህ በረከቱን ታገኛለህ” በማለት እያንሸካሸከ አንደሚሆን አምናለሁ።

በረከቱ ጋ ደርሰን ደርሰን ስንት ጊዜ ለትንሽ እንዳቆምን አገረማለሁ። አብርሃም ዐሥር ሰዎች ጋ ባያቆም ኖሮ ሰዶም ትድን ነበርን? “ካልባረከኸኝ አልለቅህም” በማለት እንደ ያዕቆብ ብንጸልይ ቤተ ክርስቲያናችን፤ ከተማችን መንፈሳዊ መነቃቃት (ሪቫይቫል) ማግኘት አትችልም ነበርን?

ምልጃ የመፍጨርጨር ጸሎት ነው

የሚፍጨረጨሩና የጉዳዩ አስቸኳይነት የሚገፋፋቸው (የሚያሳስባቸው) ወንዶችና ሴቶች ናቸው በእውነት የሚማልዱት። “በጽዮን ያሉ ዓለመኞች” (አሞጽ 6፡1) የጠላትን ጦር ለመመለስ የምልጃ መታከሻ ግምብ ውስጥ አይገኙም። ግዴላሾቹ “ቀንና ሌሊት ዝም በማይሉት” ጉበኞች (ኢሳ. 62፡6) መካከል አይኖሩም። ጦርነትን በግዴላሾች ማሸነፍ አይቻልም። ከእነዚህ መካከል አንዳቸው ለመማለድ መሞከር ቢኖርባቸው እንኳ ወዲያውኑ “ተግባራዊ” ጥረት ወደማካሄድ ሲንሸራተቱ ይገኛሉ። ለምንም ነገር ቢጸልዩ በግማሽ ልባቸው ምክንያት ዋጋ ቢስ መሆኑ እርግጥ ነው።

በጠቅላላው በዚህ ምሳሌ ውስጥ የመጨረሻ መፍጨርጨር ድምፁት አለ። ግዴላሽ አንግዳ ተቀባይን የጎረቤቱን በር ሄዶ ለማንኳኳት ይበልጥ የተመቻ ሰዓት እስኪደርስ እንዲቆይ ማሳመን ቀላል ነው። ነገሩ ብዙም ያላሳሰበው ሰው ሁሌም ሰበብ አያጣም፤ ያሳሰበው ግን ነገሩ የሚፈጸምበትን መንገድ አያጣም። የሚፍጨረጨሩ ሰዎች ብቻ ናቸው የመፍጨርጨርን ድርጊት የሚፈጽሙትና የሚያሸንፉት።

የማናመልጠው ጎላፊነታችን

ቫንስ ሀቭነር፣ “ሁኔታው አሳሳቢ ሲሆን፤ እኛ ግን የማንፍጨረጨር መሆናችን ላይ ነው ችግሩ ያለው” በማለት መናገር ያዘወትር ነበር።

“አንድ ባልንጀራዬ ከመንገድ መጥቶብኝ። መጥቶብኝል። ወደ ጎረቤቴ፤ ወደ መጋቢዬ ሳይሆን ወደ እኔ ነው የመጣው። ጎላፊነቱ የእኔ ነው። አንድ ተጓዥ ምግብና ማደሪያ ፍለጋ ይጃችሁ ላይ ሲቆም አስፈልጎቱን እንድታሟሉለት ያልተጻፈ ሕግ አለ። ይህን አለማድረግ ማጎበራዊ ግዴታን መዘንጋት ሲሆን፤ የተጓዥን ሕይወትም አደጋ ላይ ይጥላል።

ጉዞአቸው ወደ እኛ የሚያመጣቸው ሰዎች አሉ። የሚኖሩት ከቤታችን ቀጥሎ ነው፤ ትምህርት ቤት አጠገባችን ነው የሚቀመጡት፤ አብረውን በአንድ የሥራ ገበታ ላይ ነው የተሰማሩት - በቅርብ ያለነው ክርስቲያኖች ደግሞ እኛ ብቻ ነን። የማናመልጠው ጎላፊነታችን ናቸው።

አዲስ ኪዳን ስለ መጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ሲናገር ብዙ ጊዜ አንድን አስደናቂ ቃል ይጠቀማል። ይህም የተበተኑ የሚል ነው። ሉቃስ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ክርስቲያኖቹ ለሚደርሰባቸው እንግልት የሚኖራቸውን አጻፋ ለማሳየት ይጠቀምበታል።

ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ። ... የተበተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዞሩ። (8፡1፤ 4)

በሐዋርያት ሥራ 11፡19 ላይም ቃሉ እንደገና ይከሰታል፤

በእስጢፋኖስ ላይ በተደረገው መከራ የተበተኑት እስከ ፊንቄ እስከ ቆጵሮስም እስከ እንጾኪያም ድረስ ዞሩ።

ሐዋርያው ጴጥሮስም በ1ኛ ጴጥሮስ 1፡1 ላይ ተጠቅሞበታል፤

የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ጴጥሮስ ... በጳንጦስና በገላትያ በቀጸራቅያም በእስያም በቢታንያም ለተበተኑ መጻተኞች ...

ይህ የአይሁድ በየቦታው መበተን የተከሰተው አስገድዶ አገር በማስለቀቅና በተለያዩ መንገዶች ሲሆን፤ አንዳንዶቹ በፈቃደኝነት አገራቸውን ትተው፤ ሌሎቹ ደግሞ ያለ ፈቃዳቸው ወደ ባዕድ ምድር እንዲሰደዱ በማድረግ ነው። ጴጥሮስ ቃሉን የተጠቀመው በዓለም ሁሉ ለተበተኑና አንድ ቀን ወደ ምድሪቱ እንደሚመለሱ ተስፋ ለሚያደርጉ አይሁዳውያን አማኞች ነው።

ያዕቆብም በመልዕክቱ ውስጥ ቃሉን ተጠቅሞታል፤

የእግዚአብሔርና የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ያዕቆብ ለተበተኑ ለዐሥራ ሁለቱ ወገኖች ... (ያዕ. 1፡1)

ይህንን ቃል አስደናቂ የሚያደርገው ነገር በእርግጥም ትርጉሙ ነው፤ “ዘርን አዳርሶ መዝራት፤ ዘሪው ዘሩን መበተኑ”። ከስደቱ የተነሣ ክርስቲያኖች በየቦታው ተበተኑ። ነገር ግን እግዚአብሔር ሲሠራ የነበረውን ነገር ተመልከቱ፤ ትልቅ የነፍሳት መከር ይኖር ዘንድ በዓለም ሁሉ ዘርን እየዘራ ነበር። የተበተኑት እስራኤላውያን አሟኞች በተለያዩ መሬቶች ላይ በእግዚአብሔር የተዘሩ ናቸው።

እዚያ አካባቢ፤ እዚያ ቤት መገኘታችሁ በዕድል እንደ ሆነ ነው የምታስቡት? እግዚአብሔር ከዚያ ምርኮ ስለ ፈለገ በዚያ የዘራው ዘር ልትሆኑ አትችሉምን?

መሥሪያ ቤታችሁ እዚህ የመደባችሁና ወደዚህ ስፍራ የመጣችሁበት ብቸኛ ምክንያትም ይኸው እንደ ሆነ ትናገሩ ይሆናል። ምናልባት ከዚህ ሊያልፍ ይችላል። ምናልባትም እግዚአብሔር በዚህ አካባቢ (ማኅበረ ሰብ) ዘር እየዘራ ሊሆንና የመጀመሪያዎቹን ክርስቲያኖች በአዳዲስ ስፍራዎች ለመዝራት ስደትን እንደ ተጠቀመ ሁሉ መሥሪያ ቤታችሁም የመዝራቱ መሣሪያ ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔር አሁን ባላችሁበት ቦታ የተከላችሁ ምናልባት ጉዞው በአናንተ በኩል የሚያሳልፈው አንድ ጓደኛ እንደሚኖር በማወቁና ምናልባትም ይህ ሰው የሚያስፈልገውን ነገር ለይታችሁ እንድታውቁና በኢየሱስ ስም አስፈልጉትን እንድታሟሉለት ሊሆን ይችላል። ይህ ሰው የማታመልጡት ኅላፊነታችሁ ነው።

በእጃችን በቂ ነገር ያለ መኖሩ

በእጃችን በቂ ነገር ያለ መኖሩ በተስፋ መቀረጥ ሊያፍጨረጭረን ይችላል። የእንግዳ ተቀባዩን በጎዘን የተሞሉ ቃላት እድምጡ፤ “የማቀርብለት ምንም ነገር የለኝም” (ቀጥር 6)። ቃሎቹ እግዚአብሔር በእኛው ክልል ውስጥ ባስቀመጣቸው የሕይወት-እና-የሞት ኅላፊነቶች ፊት ያለንበትን ተስፋ አስቈራጭ ሁኔታ ያስተጋባሉ።

“ጌታ ሆይ፤ ጎረቤቴ አልዳነም፤ በዚህም ላይ በካንሰር ተይዞ ወደ ሞት እያመራ ነው፤ የማቀርብለት ምንም ነገር የለኝም።”

“ጌታ ሆይ፤ ለከባድ ፈተና የተዳረገች ወጣት ልጅ አላችኝ፤ የማቀርብለት ምንም ነገር የለኝም።”

“ጌታ ሆይ፤ የሥራ ባልደረባዬ ... ቤቴ እየፈረሰ ነው፤ የማቀርብለት ምንም ነገር የለኝም።”

ለእነዚህ ነገሮች በቂ ነገር ያለው ማን ነው? ማንም - ይህም “ምሕረትን እንድንቀበል፤ በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ” ወደ ጸጋው ዙፋን ሊያመጣን ይገባል (ዕብ. 4፡16)። ቤተ ክርስቲያን የአብን ደጆች በድፍረት ማንኳኳት ካልተማረች የሚያማምሩ ሕንጻዎቿ ባዶ ሌማቶች ይሆኑና የራባቸው መንገዶች እንጀራ ሳያገኙባት እንደ ተራሱ እና ሆዳቸው

እንደ ጮኹ ከተቀናጀው የአምልኮ ሥርዐቷ ፊታቸውን መልሰው የሚሄዱባት ትሆናለች።

አንድ ሰው እጅግ ከተራብ ከቆሻሻ ቅርጫት ውስጥ ያገኘውን ምግብ ይበላል፤ ከቤተ ክርስቲያን ባዶ እጁን ከተመለሰ ዲያብሎስ በርካታ የቆሻሻ ቅርጫት ምግቦችን ይዞ እንደሚጠብቀው አትጠራጠሩ።

አንድ ማለዳ በቤተ ክርስቲያናችን የተገኘውን ሱዳናዊ ወንጌላዊ በፍጹም አልረሳውም። የአምልኮው ሥርዐት ከመጀመሩ አስቀድመን በእኔ የጥናት ክፍል ተንበርክከን ሳለ፤ “አባት ሆይ፤ ዛሬ መጋቢውን ካልባረከኸው ሕዝቡ እንደ ተራብ መሄዱ ነው” በማለት ጸለየ። ጸሎቱ ውስጥ የነበረው የጉዳዩ አሳሳቢነት ድምፁን ዛሬ ድረስ ይሰማኛል።

አይቀሬው የእግዚአብሔር ሽልማት

ወደ ምሳሌው የመጨረሻ ነጥብ የሚወስደን አይቀሬው የእግዚአብሔር ሽልማት ነው። “የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል” (ሉቃ. 11፡8)። ሦስት እንጀራ ይሆን ያገኘው? አላውቅም፤ ነገር ግን የሚፈልገውን ሁሉ ነው ያገኘው። ማንም ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ ባዶ እጁን ከእግዚአብሔር አይሄድም። ክርስቶስ ቃል የገባው፤

ታዲያ አናንተ ከፋዎች ሳላችሁ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፤ የሰማዩ አባታችሁማ ለሚለምኑት መልካም ስጦታን እንዴት አብልጦ አይሰጣቸውም? (ማቴ. 7፡11 - አ.መ.ት)

ወደ ምልጃ ስፍራ ከትልቅ ጉድጓዳችን ጋር እንቀርብና አትረፍርፎን እንመለሳለን።

እንጀራ ማግኛ አንድ ቦታ ብቻ አለ - እግዚአብሔር አብ። አንድ ማግኛ መንገድም አለ - መጠየቅ።

፯ - የምልጃ ጸሎት ልብ

ይዞታውን ማግኘት

ለአገልግሎት በሄድኩበት ሁሉ የሚያጋጥሙኝ ባሎቻቸው በጌታ ያልሆኑ ክርስቲያን፣ ብዙውን ጊዜ ደግሞ ታማኝ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆኑ ሚስቶች በርካቶች ሲሆኑ - ሚስቶቻቸው ያልዳኑ ክርስቲያን ባሎች ግን በአንድ እጅ ጣቶች የሚቈጠሩ መሆናቸው ይከነክነኛል። ያልዳኑ ባል ያላት ክርስቲያን ሴት ማግኘት የተለመደ ነው። ያልዳኑ ሚስት ያላቸው ክርስቲያን ባል ግን ብርቅ ነው።

ይህም ምናልባት 1ኛ ጴጥሮስ 3 ላይ ክርስቲያን ሚስቶች ያልዳኑ ባሎቻቸውን ለክርስቶስ ስለሚያሸንፉበት መንገድ ሐዋርያው ምክር ሲሰጥ ያልዳኑ ሚስቶች ላሏቸው ባሎች ተመሳሳይ ማስጠንቀቂያ የማይሰጥበት ምክንያት አካል ሊሆን ይችላል። ለማንኛውም ባሎቻቸውን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት ለሚፈልጉ ሚስቶች የሐዋርያው ጴጥሮስ ምክር ይህ ነው፤

ሚስቶች ሆይ፤ እናንተም እንደዚሁ ለባሎቻችሁ ተገዙ፤ እንዳንድ ለቃሉ የማይታዘዙ ቢኖሩ፤ ያለ ቃል በሚስቶቻቸው አኗኗር ተማርከው ይመለሳሉ፤ ይህም የሚሆነው ንጹሕና ፍጹም አክብሮት የተሞላውን ኑሮአችሁን ሲመለከቱ ነው። (ጴጥ. 3፡1-2 - አ.መ.ት)

እንዲት ሚስት ስለ ክርስቶስ አንድም ቃል ሳትናገር ባሏን ወደ ክርስቶስ ማምጣት ትችላለች። እውነቱን እንጋፈጠው፤ እንዳንድ ሰው በአንድ ሰው ብቻ እና በአንድ መንገድ ብቻ ነው ሊደረስ የሚችለው። እዚህም ጋ በሚሰቱ በኩል ሲሆን፤ ባሏም የሚድነው በሕይወቷ እንጂ ወደ ቤተ ክርስቲያን ተጎትቶ ስለ ተወሰደ፤ በመጋቢው ስለ ተነዘነዘ፤ ወይም በሚሰቱ ስለ ተሰበከ አይደለም። የሕይወቷን ንጽሕናና በአክብሮት መሞላት ያያል ("በአንክሮ ይከታተላል" ነው የግሪኩ ቃል ትርጉም)።

"ውበታችሁ" በማለት ጴጥሮስ ይቀጥላል፤

በውጫዊ ነገር በመሸሞንሞን ይኸውም ሹሩባ በመሠራት፤ በወርቅ በማጌጥና በልብስ አይሁን፤ [ማስታወሻ፡- ጴጥሮስ ሚስትየው ሹሩባ መሠራትና በወርቅና በልብስ ማጌጥ የለባትም እያለ አይደለም። እነዚህ ነገሮች ምንም ችግር የላቸውም፤ ነገር ግን ባልየውን ለክርስቶስ አያሸንፉትም።] ነገር ግን ውበታችሁ በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ፤ ገርና ጭምት መንፈስ ያለበት፤ ምንጊዜም የማይጠፋ የውስጥ ሰውነት ውበት ይሁን። (ቀጥር 3-4 - አ.መ.ት)

ይዞታዊ ጸሎት

ሚስትየው ባልዋን የምታሸንፈው በልመናዋ ሳይሆን በይዞታዋ - በመገዛት፤ በንጽሕናና በአክብሮት ይዞታ - እና በማይረግፈው የገርና የጭምት መንፈስ ውበት ነው። ይህን ይዞታ ስታገኝ መላው ሕይወቷ የምልጃ ድርጊት ይሆናል። የሚወደውን ምግብ ስታዘጋጅለት፤ ዓሣ ሲያጠምድ ስለመለጠው ዓሣ አሰልጃ ወሬ ሲያወራ ስታዳምጠው፤ የእግር ኳስ ግጥሚያዎችን አብራው በጽናት ተመልክታ ስትጨርስ እየማለደች ነው። በግዴለሽነቱ የሚያደርስባትን ነገር ክርስቶስን በሚመስል መንፈስ ስትቀበል እየማለደች ነው። እያንዳንዱ የልቧ ምት ምልጃ፤ በደም ሥሮቿ የሚያልፈው እያንዳንዱ የደም ጠብታ ልመና ነው። በግዴለሽነቱ የተነሣ ከዐይኖቿ የምታፈስሰው እያንዳንዱ የእንባ ዘለላ ወደ እግዚአብሔር የሚደረግ ጸሎት ነው።

ይህም ለእውነተኛ ምልጃ እውነተኛ ቀላልና አድርጌ ወደማምነው ነገር ያመጣናል። ምልጃ ከጸሎት በላይ ነው። ጸሎት የምልጃ ቅርጽና መግለጫ ነው እንጂ ብቻውን ምልጃ አይደለም። ምልጃ ልመና አይደለም። ምልጃ ይዞታ ነው። የሆነ የምናደርገው ነገር አይደለም - የምንሆነው ነገር ነው። በቀኑ የሆነ ሰዓት ላይ የምንያዝበት ልምምድ ሳይሆን - የምንኖረው ሕይወት ነው።

ጥሩን ሰው ማግኘት አስቸጋሪ ነው

በሕዝቅኤሉ ምንባብ ውስጥ እግዚአብሔር ቅጥርን የሚሠራና "በፈረሰው በኩል በፊቱ የሚቆምለትን" ሰው ሲፈልግ ነበር። እዚህ ጋ እግዚአብሔር አንድን የሚጸልይ ሰው የግድ እየፈለገ አይደለም፤ ይህ የሚጫወተው የራሱ ውሳኔ ድርሻ ቢኖረውም። ይዞታን የሚይዝና የሆነ ዐይነት ሕይወት የሚኖር ሰው እየፈለገ ነው።

ኤርምያስ ተመሳሳይ ፍለጋን ያስረዳል፤

በኢየሩሳሌም መንገድ እየተመላለሳችሁ ሩጡ፤ ተመልከቱም፤ ዕውቁም፤ በአደባባይዎም ፈልጉ፤ ፍርድን የሚያደርገውን እውነትንም የሚሻውን ሰው ታገኙ እንደ ሆነ ይቅር አላታሰሁ፡፡ (ኤር. 5፡1)

ምልጃ ይዞታን በእጅ ማስገባትና እዚያ ይዞታ ላይ ሆኖ መጸለይ ነው፡፡ “ይዞታዊ ጸሎት፡፡”

በክርስቶስ ጉዳይ ኢሳይያስ ሲናገር፤ “ስለ ዐመፀኞች ማለድ” ይላል (53፡12)፡፡ ኢሳይያስ ክርስቶስ ስለ ዐመፀኞች ጸለየ ብቻ ማለቱ አይደለም - ለእነርሱ ኖረ፤ ለእነርሱ ሞተ፡፡ መላው ሕይወቱ፤ አገልግሎቱ፤ ውርደቱ፤ ሥቃዩ - ሁሉም ነገሩ ምልጃ ነበር፡፡ አሁን በእግዚአብሔር ቀኝ መቀመጡን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል - ምን ለማድረግ? ሊማልድልን፡፡ አሁን ይዞታውን እጁ አስገብቶ እዚያ ይዞታ ላይ ሆኖ እየጸለየ ነው፡፡

ምልጃ የምንኖርበትና የምንጸልይበት ይዞታ ከሆነ፤ ታዲያ ይህንን ይዞታ እጃችን የምናስገባው እንዴት ነው?

ይዞታውን ማግኘት

ደረጃ አንድ፡- ራስን አንድ ማድረግ

እስቲ በሉቃስ 11 ላይ የተገለጸውን ሦስት ጎናዊ ጸሎት እንደገና እንመልከት፡፡ በታሪካችን ውስጥ ያለው ማላጅ ብዙ መሥዋዕትነት እንዲከፍል ነው የተጠራው፡፡ እንቅልፉንና ዕረፍቱን አጣ፤ አንድን እንግዳ ለመመገብ ጓደኝነቱን ለአደጋ አጋለጠ፤ መላው ጉዳይ ምቹት የሚነሣ ነበር የሆነበት፡፡ ሆኖም ቀጥሎ መሥዋዕት ይህ ነበር - ራሱን ከመንገደኛውና ከመንገደኛው አስፈልጎት ጋር አንድ አደረገ፡፡

ይህ ሰው አልተራበም፤ እንጀራም አያስፈልገውም፡፡ እንግዳው ነው የተራበው፡፡ አንዳንዶች፤ የፈለገው ክልቡ ከሆነ የራሱን ልመና ራሱ ያካሂድ በማለት ማሰብን ይመርጣሉ፡፡ ይህኛው እንግዳ ተቀባይ ግን የተራበው ራሱ እንደ ሆነ አድርጎ ነው ጉዳዩን ያየው፤ የእንግዳውን ቦታ ወሰደ፡፡ የምልጃ መሠረቱ ይህ ነው፡፡

ለመማለድ ራሳችንን ከሌሎች ጉድለት ጋር አንድ አናደርጋለን፡፡ የተጎዱ ሰዎች የእነርሱን ዐይነት ጩኸት ያደምጣሉ - ብቻቸውን እንዳልሆኑ

ይነግራቸዋልና፡፡ ያ ጩኸት ጸሎታችን ነው፡፡ የእነርሱ ጩኸት ብዙ ያስ ከፍላቸዋል፤ የእኛ የማረጋገጫ ጩኸት ... የሆነ ነገር ያስከፍላልና፡፡

እዚህ ጋ የጌታ ኢየሱስን ፈለግ መከተል እንችላለን፡፡ እግዚአብሔር የሰውን ዘር ለመዋጀት ሲወስን ሰው በመሆንና ሰው በሚመላለስበት ቦታ በመመላለስ ራሱን ከሰው ጋር አንድ አደረገ፡፡ እግዚአብሔር የማይታይ፤ የማይደረስበት፤ የማይገኝ፤ የማይታወቅ አምላክ ሆኖ አይደለም ወደ እኛ የመጣው፡፡ እንደ ሰው የሰው ስሜቶች፤ የሰው ፈተናዎችና የሰው ገደቦች ኖረውት ነው ወደ እኛ የመጣው፡፡ እጅግ ቀርቦ ከመምጣቱ የተነሣ የሐንሰ፤ “እጆቻችንም የዳሰሱትን” በማለት ስለ ሕይወት ቃል ይናገራል (ዮሐ. 1፡1)፡፡ መዳሰስ የሚለው ቃል የዐይነ ስውርን ሰው ዳበሳ ለማሳየትና የዳሰሳውን ትክክለኝነት አጽንኦት ለመስጠት ጥቅም ላይ የዋለ ቃል ነው፡፡

የጌታ ኢየሱስ ጥምቀት ራሱን ከኅጢአተኞች ጋር አንድ የማድረግ ድርጊት ነው፡፡ የዮሐንስ ጥምቀት የንስሐና የኑዛዜ ጥምቀት ነው፡፡ ለዚህ ነው ከፈሪሳውያን አንዳቸውም ለመጠመቅ ተራ ያልያዙት - ያንን ማድረግ ኅጢአት እንዳለባቸው ማመን ይሆንባቸዋል፡፡ ጌታ ኢየሱስ እንዲያጠምቀው የሐንሰን ሲጠይቀው፤ የሐንሰ “እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል፤ አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን?” በማለት ተቃውሞ አቀረበ (ማቴ. 3፡14)፡፡ ኢየሱስን ለማጥመቅ አንዳችንም ምክንያት የለም - ኅጢአት የለበትምና፡፡

ሆኖም አንድ ምክንያት አለ - ኢየሱስ የመጣው ራሱን ከኅጢአተኞች ጋር አንድ ሊያደርግ እንደ ሆነ ገና ከአገልግሎቱ ጅማሬ አንሥቶ ግልጽ መደረግ አለበት፤ የዮሐንስ ጥምቀትም (እንደ ንስሐ ጥምቀትነቱ) የዚህ እወጃ አካል ነው፡፡

ጌታ ኢየሱስ ስለ አያንዳንዱ የሰው ልጅ አስፈልጎት (ጉድለት) ነው የተሰየመው፤ ለተራሱት የሕይወት እንጀራ ነው፡፡ ለተጠመቱት የሕይወት ውሃ ምንጭ ነው፡፡ ለታመሙት የገለዐድ መድኃኒት ነው፡፡ ለሚሞቱት ትንሣኤና ሕይወት ነው፡፡ ለብቸኞች ከወንድም ይልቅ የሚጠጋ ወዳጅ፤ ለተገለሉ የኅጢአተኞች ወዳጅ ነው፡፡ የጌታችን ከሰው ጋር አንድ ተደርጎ መቁጠር እየጨመረ ሄዶ መስቀሉ ላይ ከፍታው ላይ ደረሰ - በዚያ እርሱ “ከዐመፀኞች ጋር ተቈጥሮአልና” (ኢሳ. 53፡12)፡፡

ሙሴም ዳግመኛ ያስተምረናል፡፡ ራስን አንድ ማድረግ እንዴት የምልጃ መግቢያ እንደ ሆነ ያሳየናል፡፡ በዘፀአት 32፡32 ላይ ያለውን የሙሴን ጸሎት እንዴ በድጋሚ ብንመልከተው፤ “ይህን ኅጢአታቸውን ይቅር በላቸው፤ ያለዚያ ግን ከጻፍከው መጽሐፍ እባክህ ደምስሰኝ” በማለት እግዚአብሔርን

ሲናገር እንሰማለን፡፡ በሙሴ ጥያቄ ውስጥ ብዙ ያልገባን ነገር ቢኖርም እንኳ አንድ ነገር ግልጽ ነው - ሙሴ ከሕዝቡ ጋር ራሱን አንድ አድርጓል፡፡

ወደ አዲስ ኪዳንም ስንመጣ ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱን አንድ አድርጎ ስለ መቅላጠር ምስጢር በሮሜ 9፡1-3 ላይ የሆነ ውልብታ እንድናገኝ ያስችለናል፤

ብዙ ኀዘንና የማያቋርጥም ጭንቀት በልቤ አለብኝ ስል በክርስቶስ ሆኜ እውነትን እናገራለሁ፤ አልዋሽምም፤ ኅሊናዬም በመንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል፡፡ በሥጋ ዘመዶቼ ስለ ሆኑ ስለ ወንድሞቼ ከክርስቶስ ተለይቼ እኔ ራሴ የተረገምሁ እንደሆን እጸልይ ነበርና (አጽንኦት የተጨመረ)፡፡

የነገረ መለኮት ሰዎች በእነዚህ ቊጥሮች ላይ ለዓመታት መዘውራቸውን ሲዘውሩ ኖረዋል፤ ጳውሎስም እነዚህን ቃላት ሲጠቀም ለማስተላለፍ የፈለገው መልእክት ምንም ይሁን ምን አንድ ነገር ግልጽ ነው፤ ለወንድሞቹ ያለው ሽክም እጅግ ስለ ገዘፈና ስለ በዛበት ከእነርሱ ጋር ለመቄጠር ፈቃደኛ ነበር፡፡ ይህ ምልጃ ነው፡፡ ስለዚህም ጳውሎስ ቀጣዩን ምዕራፍ ሲጀምር የሚያውጀው ነገር ሊያስደንቀን አይገባም፤

ወንድሞች ሆይ የልቤ በጎ ፈቃድና ስለ እስራኤል ወደ እግዚአብሔር ልመናዬ እንዲድኑ ነው፡፡ (ሮሜ 10፡1)

ለምልጃ የሚጠየቀው ከሁሉ የላቀ ነገር ራሱን ችግር ውስጥ ካለው ሰው ጋር አንድ የማድረግ ፈቃደኝነት፤ ሽክሙን የመውሰድ ዝግጁነት ነው፡፡ ይኸውም በትክክል ሕይወትን ስለ ወንድም አሳልፎ መስጠት ነው፡፡

የመንፈሳዊ መከር ሕግ

ጌታ ኢየሱስ የመንፈሳዊ መከርን መንገድ በቀጣዩ ንግግር ውስጥ አመልክቷል፤

የስንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች (ዮሐ. 12፡24)፡፡

"ብቻዋን ትቀራለች" የሚለው ሐረግ ሁላችንንም ያመለክታል፡፡ ይህ ለክርክር ብዙም ቦታ የለውም - ሕይወታችን ፍሬ ካለንገኘ መሞት ገና አልተማርንም ማለት ነው፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን በ2ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ ያጠናክረዋል፡፡ ሕይወቱን ሲያስረዳ፤ ስለ ነበረበት ሁኔታ በዚህ መልኩ ይናገራል፤

የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሽከመን እንዘራለን፡፡

የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሚሞት ሥጋችን ይገለጥ ዘንድ እኛ ሕያዋን የሆንን ከኢየሱስ የተነሣ ዘወትር ለሞት አልፈን እንሰጣለንና፡፡

ስለዚህ ሞቱ በእኛ ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል (2ቆሮ. 4፡10-12 - አጽንኦት የተጨመረ)፡፡

እስቲ እነዚህ ቃላት ውስጣችን ይጥለቁ፡፡ የመንፈሳዊ መከር ሕግ እነሆ፤

"ሞቱ በእኛ ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል፡፡"

በኢየሱስ ዘንድ ድሉ የተገኘው "ፈቃድህ ይሁን" በማለት በጸለየበት የአትክልት ስፍራ ነው፡፡ ጌቴሴማኒን ለቅቆ ሲሄድ የመስቀሉ ዋና ጉዳይ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተደምድሞ ነበር፡፡ እያንዳንዱ ማላጅም ጦርነቱን የሚያካሂድበት የየራሱ ጌቴሴማኒ አለው፡፡ በምልጃ ውስጥ የጦርነቱ ድል የሚገኘው ወይም የሚታገው ወደ ክርስቶስ ሥቃይ ለመግባትና እስከ መሥዋዕትነት ድረስ ራሳችንን ከሌሎች ጋር አንድ አድርጎ ለመቅላጠር በሚኖረን ፈቃደኝነት ነው፡፡

ይዘታውን ማግኘት

ደረጃ ሁለት፡- መሥዋዕትነት

ይህም ይዘታን ወደ ማግኘት ሁለተኛ ደረጃ ያመጣናል፡፡ እንጀራ ለመበደር በእኩለ ሌሊት የወጣው ወዳጅ ልክ የተራበው እርሱ እንደ ሆነ ያህል ራሱን ከእንግዳው ጉድለት ጋር አንድ ማድረግ ብቻ ሳይሆን፤ ይህንኑ ጉድለት ለመሙላት መሥዋዕትነት ከፈለ፡፡ እንጀራ ለመፈለግ አካላዊ ምቹቱንና ድሎቱን ትቶ ወጣ፡፡ ምልጃ የመሥዋዕትነት አገልግሎት ነው፡፡

ለዐመፀኞች ማላጅ እንደ መሆኑ፤ ክርስቶስ የራሱ ጸሎት መልስ ራሱ ነበር፡፡ ሞቱን ለሚያስፈጽሙት ሰዎች፤ "እባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያ ውቁምና ይቅር በላቸው" በማለት መስቀል ላይ ሆኖ ጸለየ (ሉቃ. 23፡34)፡፡ ነገር ግን አብ እነርሱን ይቅር ማለት የሚችልበት ብቸኛ መሠረት ይኸው የመስቀል ላይ ሥራ ነበፎ፤ ደም ሳይፈስ የነጢአት ይቅርታ የለምና፡፡ ከክርስቶስ ሥቃይ ጋር ከመተባበር ውጭ እውነተኛ ምልጃ ሊኖርም

አይቸልም። እግዚአብሔር በእናንተ ውስጥ እንዲፈጽመው ፈቃደኛ ካልሆናችሁ በቀር እግዚአብሔር አንድ ነገር እንዲያደርግ አትጠይቁት።

ይዘታውን ማግኘት

ደረጃ ሦስት፡- ሥልጣን

እንግዳ ተቀባዩ ራሱን ከሌላኛው ሰው ጋር አንድ ከማድረጉና ከመሥዋዕትነቱ ውስጥ የሚያስፈልገውን ሁሉ ከሚያመነታው ጓደኛው የማግኘት ሥልጣን ይወጣል። “ተነሥቶ ... የሚፈልገውን ሁሉ ይሰጠዋል” (ሉቃ. 11፡8)።

እስቲ እዚህ ጋ ቆም እንበልና ምን ያህል እንደ ተጓዝን እንመዝን። የምልጃ ንድፍ እንዲህ ነው፤

ከሌሎች ጉድለት (አስፈልጎት) ጋራ ራስን አንድ ማድረግ።

እነዚህን ጉድለቶች ለማሟላት መሥዋዕትነት መክፈል።

የጎደለውን ነገር የማግኘት ሥልጣን።

ሙሴ ራሱን ከሕዝቡ ጋር አንድ አደረገ። “ያለዚያ ግን ከጻፍከው መጽሐፍ እባክህ ደምስስኝ” (ዘፀ. 32፡32)። በተራራው ላይ ለእርባ ቀናት በመጸምና በመጸለይ ለእነርሱ መሥዋዕትነት ከፈለ። በእርግጥም ደግሞ በጸሎት ከእግዚአብሔር ሥልጣንን አግኝቷል፤ እግዚአብሔር በመቅሠፍት ቢቀጣቸውም እንኳ አላጠፋቸውም፤ አልጣላቸውምም።

ኢየሱስ የባሪያን መልክ በመያዝ ራሱን ከሰው ጋር አንድ አደረገ። በሥጋው ኅጢአታችንን በዕንጨት ላይ ተሸክሞ ራሱን መሥዋዕት አደረገ። በሰማይና በምድር ሁሉ ባለው ሥልጣንም ሰይጣንን ትጥቁን ገፎ፤ የሞትን መውጊያ ሰብርና የክብር ደጅን ወለል አድርጎ ከፍቶ ሰውን ከኅጢአቱ ፈታው።

ኢየሱስ። ሙሴ። ጳውሎስ። ፍለጋቸውን እንከተላለን። ባሪያ ከጌታው አይበልጥም። አትሳሳቱ፤ ድል የሚያስገኝ ምልጃ ዋጋ ያስከፍለናል - እንቅልፍ አልባ ሌሊቶች፤ ሰውር እንባዎች፤ የራስን ፍላጎትና ምቹት መሥዋዕት ማድረግ፤ በክርስቶስ መከራ የጎደለውን የትኛውንም ነገር (ቈላ. 1፡24)። “ጽዮን እንዳማጠች ወዲያው ልጆቿን ወልዳለችና” (ኢሳ. 66፡8)። ምጥ ሳይኖር ሕይወት እንደማይኖር ተፈጥሮ ራሷ ታስተምረናለች።

ሞት በእኛ ውስጥ ሲሠራ ነው በምንጸልይላቸው ሰዎች ውስጥ ሕይወት የሚሠራው። ይህ የመንፈሳዊ መከር ሕግ ነው። በፈረሰው ቅጥር

ለመቆም ስንል በጥቅማችንና በምኞታችን ላይ፤ በዕቅዳችን ላይ፤ በምቹታችንና በድሎታችን ላይ ሞት የምናመጣ ከሆነና ከሆነ ብቻ ነው መከርን የመጠበቅ መብት የሚኖረን።

ይህን ይዘታ በእጃችን ለማስገባት ፈቃደኞች ነን?

፰ - የቅዱሳን ጸሎት ገይል

ለሌሎች መጸለይ

በእርጋታ ወዲህ ወዲያ የሚማታው የባሕር ማዕበል ለነፍሳችን ትንሽ እርጋታ እንዲያስገኝልን በማለት አንድ ቢጋ ላይ ወደ ቴክሳስ ደቡባዊ ጠረፍ ቤተ ሰቤን ይገዢ ሄድኩ።

ዓመቱ ለእኛ ጥሩ ዓመት አልነበረም፤ በዚህም ላይ ገና መጋመሱ ነው። ከጉዞው ጥቂት ቀናት ቀደም ብሎ ትንሹ ልጄችን እግሩን ተሰብሮ አዲስ ችግር ጨመረልን።

አሁን ከጭኑ እስከ እግሩ አውራ ጣት ድረስ በጀሶ ታስሯል። የተነሣው ራጅ ስብራቱን ብቻ ሳይሆን ዐጥንቱም ላይ ዕጢዎች መኖራቸውን ያሳያል። ምን እንደ ሆኑ ለማወቅ ገና ነው። ቢሆንም ግምቴን ተጠቀምኩ።

እናም እንደ ልባችን ፀሐይ እየሞቅን፤ እየዋኘንና የባሕሩን ውሃ እየተራጨን በዚያ ቁየን። በእያንዳንዱ ማለዳ ስነቃ ቀፋፊው ባልንጀራዬ - ድብታ (depression) አብሮኝ ይሆናል። ዐልጋው አጠገብ ይጠብቀኛል፤ ማዕበሉ ጦርነት አልወሰደውም። ላራግፊው አልቻልኩም። እኔና ይህ ጥላዬ ሁሉም ቦታ አብረን ነው የምንሄደው።

እስከ ሐሙስ ምሽት። ስነቃ እዚያ አልነበረም። ተጠራጠርኩ። ቀኑን ሙሉ ከሆነ ጥሻ ውስጥ ብቅ ይላል በማለት ስጠባበቅ ቁየሁ፤ ግና ምልክቱም አልነበረም። በቅጡ ዘና ማለት ጀመርኩ። አንድም ነገር አልተለወጠም፤ ሆኖም ሁሉም ነገር ልዩ ነበር።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ወደ ቤት ስንመለስ ባልነበርኩባቸው ጊዜአት የተቆለሉትን ደብዳቤዎች ለማምጣት ወደ ቢሮዬ ሄድኩ። አንደኛው ደብዳቤ የተጻፈበት ወረቀት የያዘው ዓርማ ያልተለመደ ቢሆንብኝም እጅ ጽሑፉን ዐውቀዋለሁ። ስላለሁበት ሁኔታ ሁሉን ነገር የሚያውቅ ጓደኛዬ ነው። ከቀኑ በታች ደብዳቤው የተጻፈበት ሰዓት አለ - ከሌሊቱ 9 ሰዓት።

ውድ ሮን ... ፤

እግዚአብሔር አሁን እያለፍከበት ያለውን ጊዜ የእውነትን ምስጢር ለመረዳት የተከፈተ አዲስ በር እንዲያደርግልህ እጸልያለሁ፤ መጸለዬንም እቀጥላለሁ። እግዚአብሔር እጅግ ይወድሃልና በዚህ አስቸጋሪ ጊዜ ስታልፍ አብሮህ ነው ያለው ...

አሁን ሰብከት አያስፈልግም። አሁን አንተን በሚመለከት ለእኔ ትልቅ የሆነ ነገር ልነግርህ ነው። አሁን በምድር ላይ ከአንተ ጋር ያለኝን ጓደኝነት ያህል ዋጋ የምሰጠው ጓደኛ የለኝም። እግዚአብሔርንም የአንተን ሽክም ለማቅለል የተቻለውን ያህል ሽክም ወደ እኔ ልብ አስተላልፎ እንዲጭን ጠይቄዋለሁ። አብሬህ መሸከም አፈልጋለሁ። ይህም ንግግርን ወይም የደብዳቤ ልውውጥን አይጠይቅም። ነገር ግን እነዚህ መንፈሳዊ ልውውጦች በሚፈጸሙበት ክልል ውስጥ፤ እግዚአብሔርን የጠየቅሁት ሽክምህን ...

ደብዳቤው ላይ የተጻፈው ቀን ያ ጭጋጋማ ባልንጀራዬ በሌለበት የነቃሁበት ሐሙስ መሆኑ አላስደነቀኝም።

ሐዋርያው ጳውሎስ አንዳችን የሌላኛችንን ሽክም እንድንሸከም የነገረን ይህንን አስቦ ይሆን? ማርቲን ሉተር ያልተለመደ ጥንካሬና ደስታ ሲሰማው፤ “እንደ ተጸለየልኝ ይሰማኛል” የሚለው ይህን ነበር ማለት ነው? ቲዴዊት ታልማጅ፤ “ለአንድ ሰው ልታደርጉለት የምትችሉት ከሁሉ የሚልቅ ጎይለኛ ነገር ቢኖር ለእርሱ መጸለይ ነው” በማለት ሲናገር በእርግጥም በእእምሮው የነበረው ይኸው ነው።

አንደገና፤ ሦስት ጎናዊ ጸሎት

ጸሎት በእርግጥም የቀደመችዋ ቤተ ክርስቲያን ለጴጥሮስ ያደረገችለት ታላቅ ነገር ነው። ጳውሎስና በርናባስ ከአንጾኪያዋ ቤተ ክርስቲያን ለኢየሩሳሌም የሚሆን ርዳታ ይዘው በሚመጡበት ጊዜ ገደማ ሄሮድስ ለጋዋን ቤተ ክርስቲያን ማሸበር ጀመረ (የሐዋ. 12፡1)። መጀመሪያ የዮሐንስን ወንድም ያዕቆብን ገደለው። ያም አይሁድን እጅግ ስላስደስታቸው ቀጥሎ ጴጥሮስንም ለመግደል ተራ ያዘለት። ስለዚህ ይህንን ሐዋርያ በቀጥተኛ ሥር አውሎ በዐሥራ ስድስት ጠባቂዎች እያስጠበቀ አሳደረው። ሲነጋ ጴጥሮስም ያዕቆብን በዚያ ዘግናኝ መንገድ በሰማዕትነት ይከተለዋል። ነገር ግን ...

ጴጥሮስም በወጎኒ ይጠበቅ ነበር፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር። (የሐዋ. 12፥5 - አጽንኦት የተጨመረ)

ንጽጽሩን አስተውሉ - ጴጥሮስ በወጎኒ ይጠበቅ ነበር - ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን በቋሚነት እየጸለየችለት ነበር። ጴጥሮስ በወጎኒ ታስሮ ሞቱን መጠበቁ በጉዳዩ ላይ የመጨረሻ ቃል አይደለም፤ የመጨረሻ ቃል የነበረውና እንደ ሆነ መቀጠል የሚችለው “በቤተ ክርስቲያን ወደ እግዚአብሔር ጸሎት እየተደረገለት ነበር” የሚለው ነበር።

የያዕቆብን ሰማዕትነት ለመግለጽ በነባሩ መጽሐፍ ቅዱስ (ቀገሥ ትርጉም) አምስት፣ በግሪኩ ደግሞ ሰባት ቃላት ብቻ የተሰጠው መሆኑ አላስገረማችሁም? ለትልቅና ተጽዕኖ ለሚፈጥር ሰው የሚሰጥ የዜና ሽፋን ነው ለማለት ይከብዳል። ሆኖም የጴጥሮስ ጉዳይ ዐሥራ ሰባት ቀጥሮችን ጠይቋል። ታሪኩ እየተካሄደ ለነበረው ግፍጫ (ፍጥጫ) ትኩረት ለመስጠት ሲባል ሆነ ተብሎ ነው በዚህ መንገድ የቀረበው። ይኸውም በዓለምና በቤተ ክርስቲያን መካከል ያለና እስከ ዛሬ ድረስ የቀጠለ ግጭት ነው። ይህም ፖለቲካዊ ጎይል ከመንፈሳዊ ጎይል ጋር በተቃራኒ ሲጋጠም ነው።

ሉቃስ ታሪኩን እንደ ልቦለድ ጸሐፊ ሆኖ ነው የጻፈው። ዝርዝር ትንታኔዎቹ ያምራሉ። ሄሮድስ ጴጥሮስን አራት አራት እየሆኑ ለሚጠብቁት ዐሥራ ስድስት ጠባቂዎች ነው የሰጠው፤ ጴጥሮስ የዳነው ሄሮድስ ሊገድለው ባሰበበት በዚያው ቀን ነው፤ በሁለት ሰንሰለት ታስሮ በሁለት ጠባቂዎች መካከል ነው የተኛው፤ የብረት መዝጊያ በሆነው በመግቢያ በሩ ላይ ጠባቂዎች ነበሩ፤ አንድ መልአክ መጥቶ ጴጥሮስ አጠገብ ቆመና ጎኑን መትቶ ቀስቀሰው፤ ከዚያም እንዲነሣ፤ እንዲታጠቅ፤ ነጠላ ጫማውን እንዲያስር፤ ልብሱን እንዲለብስ እና እንዲከተለው ነገረው።

የመጀመሪያውንና ሁለተኛውን የዘብ ጣቢያ ዐልፈው ሄዱ። ከዚያም “ዐውቆ” ወደ ተከፈተላቸው የከተማው የብረት መዝጊያ ደረሱ (ቀጥር 10)። ይኸውም፣ አጠገቡ እንደ ደረሱ “ወዲያውኑ” ራሱ መከፈቱን መግለጹ ነው። ሉቃስ እየተደሰተ ነው የጻፈው። የምትጻልየዋን ቤተ ክርስቲያን ድል ነጂነት እየገለጠ ነውና።

ስለ ምልጃ ሦስት ጎንዮሽነት ከዚህች ወጣት ቤተ ክርስቲያን ጸሎት የተሻለ ምስል የሚሰጠን ይኖራልን? ጥበቅ ጸሎት (1) ወደ እግዚአብሔር፤ (2) ለጴጥሮስ፤ (3) በቤተ ክርስቲያን።

የመጀመሪያዬቱ ቤተ ክርስቲያን - ልክ እንደ መሥራቿ - ከዓለም ጋር ብርቱ ጠብ (ግጭት) መኖሩን ታውቃለች። ጠላትን መጋፈጫና በቀጥተኛ ሥር ማዋያ ጎይሷ ያለው ጸሎት ውስጥ መሆኑንም ታውቃለች። የማታውቀው ነገር ቢኖር ምን ያህል ጎይል አንዳላት ነበር፤ ይህም ግን አሁን ሊገለጥ ነው።

ጴጥሮስ አንዴ በደኅና ከወገኒው ከወጣ በኋላ መልአኩ ተለይቶት ሄደ። ጴጥሮስም ወደ ቀልቡ ሲመለስና በእርግጥም በጌታ መልአክ ከወገኒ የወጣ እንጂ እያለመ አለመሆኑን ሲገነዘብ አማኝ ወገኖቹ እንደሚሰሰቡበት ወደሚያውቀው ወደ ማርያም ቤት በቀጥታ አቀና።

በሩንም ሲያንኳኳ ሮዳ የምትባል ሠራተኛ ልትከፍትለት ሄደች።

የጴጥሮስ ድምፅ መሆኑንም ባወቀች ጊዜ ከደስታዋ የተነሣ ደጁን አልከፈተችም፤ ነገር ግን ወደ ውስጥ ሮጣ ጴጥሮስ በደጅ ፊት ቆሞ እንዳለ አወራች። (ቀጥር 14)

ይህ እጅግ አስደናቂ አይደለምን? እግዚአብሔር ጸሎታቸውን መልሷል - ጴጥሮስ በደጅ ቆሟል! እነርሱ የሰማይን ደጅ በጥያቄ ሲያንኳኩ፤ እግዚአብሔር በራቸውን በመልስ እያንኳኳ ነበር።

የሮዳን ዜና ስትሰማ ቤተ ክርስቲያን ምንድን ነው ያላቸው? ዝግጁ ናችሁ? “አብደሻል እንዴ!” ነው ያሏት።

ስዎቹም “አብደሻል እንዴ!” አሏት፤ እርስዋ ግን ይህንኑ ደጋግማ በነገረቻቸው ጊዜ፤ “እንግዲያውስ የእርሱ መልአክ ነው” አሉ።

ጴጥሮስ ግን በር ማንኳኳቱን ቀጠለ፤ እነርሱም በሩን ከፍተው ባዩት ጊዜ ተገረሙ። (ቀጥር 15-16)

እዚህ ጋ ለእኛ የሚሆን ማበረታቻ አለ። የመጀመሪያዎቹን ክርስቲያኖች እጅግ ከመውደዳችን የተነሣ ፍጹም እንደ ሆኑና እምነታቸው አንዳችም ጥርጥር እንደሌለበት እናስባለን። እነዚህ ቀጥሮች ይህ ትክክል እንዳልሆነ በግልጽ ያሳያሉ። ልክ እንደ ኤልያስ ሁሉ እነርሱም የእኛ ዐይነት ተፈጥሮ ነው የነበራቸው (ያዕ. 5፥17)፤ ነገር ግን ጸልየዋል። እግዚአብሔርም ደግሞ መልሶላቸዋል - ለማመን ምንም ያህል የዘገየ ቢሆኑ እንኳ። አንዳንዴ እግዚአብሔር ጸሎታችንን የሚመልሰው በእምነታችን ምክንያት ሳይሆን ከጸጋው የተነሣ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሌሎች በመጸለይ ያምናል። መልእክቶቹ በጸሎት የተሻገረገሩ ናቸው፤ ለአንባቢዎቹ ስለ እግዚአብሔር ከመናገር፤ ለእግዚአብሔር ስለ አንባቢዎቹ ወደ መናገር በቀላሉ ነው የሚዘረው። በምትኩ ደግሞ የአብያተ ክርስቲያናቱን ጸሎት ለማግኘት ይመኛል፤ መልእክት ለጻፈላቸው ለሁሉም አብያተ ክርስቲያናት የጸሎት ጥያቄ አቅርቧል - ወደ ኋላ ከተመለሱት የገላትያ ሰዎች በቀር።

ምን ዐይነት ክስ ነው! ጸሎታችን የሌሎችን እገዛ ለመጠየቅ ብቁ አስከማይሆን ድረስ ምን ዐይነት ራስ ወዳድ ሥጋዊ አዘቅት ውስጥ ነው የጠለቅነው?

ምን ዐይነት ክብር ነው! ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ቁይታ ላይ ልበ መሉ ከመሆናቸው የተነሣ እርሱ ፊት ስማቸውን እንድናነሣላቸው ይጠይቁናል።

ምን ዐይነት ዕፍረት ነው! አንድንጸልይለት ሰው ሲለምንን በግዴለሽነት፤ “እኚ አጸልይልሃለሁ” በማለት አንመልሳለን፤ ነገር ግን በቀላሉ የተገባ ቃል በመሆኑ በቀላሉ እንረሳለን - ስላደረግነው ጸሎት ምስጋና የያዘች ትንሹ ማስታወሻ ስትደርስን ነው ትዝ የሚለን።

ምን ዐይነት ኅላፊነት ነው! አንዲትን ቤተ ክርስቲያን ምረጡ - የትኛ ዋንም ቤተ ክርስቲያን - የአባላት መዝገቡን ከፈቱና ዝርዝሩን ተመልከቱ። አቤት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሌሉ ሰዎች ስም ብዛት! አንድ ወቅት እዚያ ነበሩ፤ አሁን ግን የሉም፤ ለረጅም ጊዜ የሉም።

የጨቅላዎች የቁይታ ምጣኔ

የምታውቁት እንዲህ ዐይነት ሰው ይኖር ይሆን? እንደሚኖር እርግጠኛ ነኝ። ክርስትና በተረፈረፉ ደቀ መዛሙርት ተትረፍርፏል፤ የአባላት ዝርዝሩ ለዚህች ዓለም ፍቅር ሲሉ ጌታን በተወደዱ ጊዜ (2ጢሞ. 4፡10) ብዛት ተጨናንቋል። ምን ነክቷቸው እንደ ሆነ በመገረም ራሳችንን እንነቅንቃለን። “ምናልባት መጀመሪያም ከልባቸው አልነበረም። ለነገሩማ፤ ጉዳዩ ከተነሣ አይቀር ለእሱኛው ግን የተለየ ስሜት ነው ያለኝ - ያውም በዚያ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ዐልፎ መጥቶ?” እንላለን።

ነገር ግን እስቲ አንድ ጥያቄ ላቅርብ። ለዚያ በእምነቱ ሕፃን ለሆነው ሰው ጸልያችሁለታል? የመጀመሪያውን የዘገት (የድካም) ምልክት ስንመለከት፤ በአዲሱ ሕይወቱ ላይ ጠላት ቃፊር ማሰማራቱን ስንጠረጥር - ጸልየንለታል?

በጸሎት ሽኩሚን በልባችን ይዘን፤ በጸጋው ዙፋን ፊት ተሸከመን በማቅረብ፤ የመከላከያ ቅጥር ዙሪያው ገንብተናል?

ልጅ የመውለድ ምጥ ሁለትዮሽ ነው። አንድም፤ ጨቅላውን ወደዚህች ምድር የማምጣት ምጥ አለ፤ አንድም፤ ሕፃኑን በዚህ ዓለም ውስጥ የማሳደግ ጣርም አለ። ኋለኛው ደግሞ ይብሳል። ሕፃኑን ለመውለድ የሚደረገው አካላዊ ምጥ ከባድ ቢሆንም፤ በእመዛፍ ለጥቂት ሰዓታት ብቻ ይቆያል። ያንኑ ሕፃን ማሳደግ ግን ለሕይወት ዘመን የሚቆይ ሲሆን፤ ፈጽሞ ጋብ የሚል አይደለም። ሌዊስ ስሜደስ አንዳለው፤ “ልጅ ስትጸንሱ ለመሠቃየት ቃል ኪዳን ትፈጽማላችሁ።”

ሐዋርያው ጳውሎስ ልጅ የመውለድንም ሆነ ልጅ የማሳደግን ምጥ ያውቃል። ለገላትያ ሰዎች (እንዲጸልዩለት ላልጠየቃቸው) ሲጽፍ እንዲህ ብሏቸዋል፤

ልጆቼ ሆይ፤ ክርስቶስ በእናንተ እስኪሠል ድረስ ዳግመኛ ስለ እናንተ ምጥ ይዘኛል። (ገላ. 4፡19 - አጽንኦት የተጨመረ)

ወላጃዊ ጭንቀቱ በጽሑፎቹ ሁሉ ውስጥ ይታያል - በተለይም ለኤፌሶን፤ ለፊልጵስዩስ፤ ለቄላስይስ ሰዎች በጻፋቸው። ልጆቹን በምልጃ ከንዶች (ዕቅፍ) ውስጥ ነው የወለዳቸው።

መልካም ሥራ ተጀመረ፤

መልካም ሥራ ተጠናቀቀ

ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ አማኞች የጻፈው ቃል ያስደስተኛል፤

በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁና። (ፊልጵ. 1፡6)

እያንዳንዱ መጋቢ ስለ አባላቱ ለእግዚአብሔር ይህንን መናገር ቢችል ይወድዳል። ነገር ግን ጳውሎስ ቍጥር 6 ላይ ካለው የማረጋገጫ ቃል በፊት በቍጥር 3 እና 4 ላይ ሌላ ነገር ተናግሯል፤

ሁልጊዜ በጸሎቴ ሁሉኸለ እናንተ ሦሉ በደስታ እየጸለይሁ፤ .. ባሰብኳችሁ ጊዜ ሁሉ አምላኬን አመሰግናለሁ።

የቀጥር 4 ምልጃ ከቀጥር 6 ዕወጃ ይቀድማል። ምናልባት እኛም “ሁልጊዜ እጸልይሃለሁ” ማለት ከቻልን፤ “እግዚአብሔር የጀመረውን እንደሚፈጽም እርግጠኛ ነኝ” ማለት እንችላለን።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለእነዚህ አማኝን ለመንገር የሚገደድበት ሌላም ነገር ነበረው። ለፊልጵስዩስ ቤተ ክርስቲያን የጻፈው መልእክትም ትልቅ ተቀባይነት ስላገኘው ስጦታቸው (4፥10) ለማመስገንና ባለሥልጣናቱ ለኢፍትሐዊ አስራት ዳርገውት፤ ኢርትዐዊ የሆነ ነገር ከአንዳንድ ወንድሞች ቢደርስበትም በጥሩ ሁኔታ ላይ መሆኑን ለመንገር የተጻፈ የምስጋና ደብዳቤ ነው። እንዲያውም ስለ እርሱ ከመጨነቅ ይልቅ፤ የሆነው ሁሉ “በጸሎታችሁና በኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ መሰጠት ለመዳኔ እንዲሆንልኝ ዐውቃለሁና” በማለት (1፥19) መደሰት እንዳለባቸው ይነግራቸዋል።

እነዚህ ጳውሎስን ለመጉዳትና በሥራው ላይ እንቅፋት ለመፍጠር የታቀዱት ነገሮች “ለመንፈሳዊ ደገነነቱ” (እዚህ ጋ “መዳኔ” የተባለው ቃል ፍች) የሚጠቅሙ ሆኑ። ሥራውን ከማጨናገፍ ይልቅ ሁኔታዎቹ ገፍቶ እንዲሄድ አደረጉት።

ጳውሎስ ወደ ሮም ለመሄድ ልቡ ተዘጋጅቷል። በሐዋርያት ሥራ 19፥21፤ “ሮምን ... ማየት አለብኝ” ይላል (አ.መ.ት)። ደግሞም ሮምን ዐይቷል፤ ባሰበው መንገድ ግን አይደለም። ወንጌሉን ያለ ዕፍረት በማወጅ በክርስቶስ አምባሳደርነቱ በታላቁኑ ከተማ እንደ ልቡ እንደሚራመድ ነበር የጠበቀው። በምትኩ ግን በእስረኝነት ሰንሰለቱን እየጎተተ ነበር ወደ ሮም የተወሰደው።

ይህ አሁንም ቢሆን ተልዕኮውን ይበልጥ ስኬታማ እንዳደረገለት - በቄሳር ቤተ መንግሥት ውስጥ ስለ ጌታ መመስከሩን እና “እስራቴ ስለ ክርስቶስ እንዲሆን በንጉሥ ዘበኞች ሁሉና በሌሎች ሁሉ ዘንድ ተገልጦአል” በማለት (ፊልጵ. 1፥13) ሐሳቡን ያጠናክራል።

የፊልጵስዩስ ሰዎች የተጨነቁባቸው መከራዎች ለወንጌሉ ትልቅ ዕድገት የሚያመጡ ሆነው ተለወጡ።

ልመና እና አቅርቦት

ከዚያም ጳውሎስ ይህ እንዴት እንደሚፈጸም ይነግራቸዋል፤ እግዚአብሔር ሁለት መሣሪያዎችን ይጠቀማል - “ጸሎታችሁ”ን እና “የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ መሰጠት”ን (1፥19)።

እስቲ ቆም ብላችሁ አስቡት። ወደ ውስጣችሁም ይዝለቅ። የእግዚአብሔር መንፈስ “ድካማችንን ያግዛል” መባሉ (ሮሜ 8፥26) አዲስ ዜና

አይደለም። የመንፈስ ቅዱስን መሰጠት እናውቃለን። ታዲያ ይህ “ጸሎታችሁ” የተባለው ምንድን ነው? ጳውሎስ እየተናገረ ያለው የፊልጵስዩስ ሰዎች ጸሎት የመንፈስ ቅዱስን ረድኤት ያህል ለነጻ መውጣቱ አስፈላጊ መሆኑን ነው። እናም አስቀድሞ የጠቀሰው የቅዱሳኑን ጸሎት መሆኑን መጠቆም አፈልጋለሁ። ጸሎቶቻችሁ ያን ያህል ጠቃሚነት እንዳላቸው ታውቃላችሁ?

ይህንን ጥቅስ ሲያብራራ ካርል ባርዝ እንዲህ ይላል፤

በግልጽ ለመናገር የፊልጵስዩስ ሰዎች ጸሎት አጠገቡ ማንም ቀጥሎ ሊቆም ከማይችለው ከመንፈስ ቅዱስ ቀጥሎ ለመቆም ጥቅም አልባ፤ ሰዋዊና ዐቅም የለሽ አይደለም።²

ጳውሎስ ሦስት ነገሮችን ያውቃል፤ (1) የፊልጵስዩስ ሰዎች እየጸለዩለት መሆኑን ያውቃል፤ (2) ደብዳቤው ሲደርሳቸው ደግሞ ይበልጥ እንደሚጸልዩለት ያውቃል፤ እና (3) ጸሎታቸውም የእግዚአብሔርን ባርኮቶች እንደሚያመጣለት ያውቃል።

ይህን የሚመስል ሐሳብ በ2ኛ ቆሮንቶስ ውስጥም ይገኛል። ሐዋርያው ጳውሎስ የአገልግሎቱ ሽክም “የሞትን ድምፅ” በውስጣቸው ያሰማ እንደ ነበር ይናገራል (2ቆሮ. 1፥9)፤ ሆኖም ልብ መጥፋቱን የጣለበት ጌታ ያደረገለትንም ይመሰክራል፤

ይህን ከሚያህል ሞት አዳነን፤ ያድነናልም። እናንተም ደግሞ ስለ እኛ እየጸለያችሁ አብራችሁ ስትረዱን ... ወደ ፊት ደግሞ እንዲያድን በእርሱ ተስፋ አድርገናል (ቀጥር 10-11 - አጽንኦት የተጨመረ)።

በመጋቢነት በማገለግልበት ወቅት በተለይ (ለግል ጉዳይ፤ ለልዩ ጥያቄ እና ለመሳሰሉ ነገሮች) የምጸልይላቸውን አባላት ስም ዝርዝር የምጽፍባት በኪስ የምትያዝ ትንሽዬ ጥቁር ደብተር ነበረችኝ። አንድ ቀን በአንድ የእሁድ ማለዳ ስብከት ላይ ስለ ትንሿ ጥቁር ደብተሪ ሳላሰበው ተናገርኩ። ከዚያም ሁለት ጥያቄዎችን በሚያቀርቡ ሰዎች ተጥለቀለችሁ፤ ስማቸው ደብተሪ ላይ እንደ ተጻፈ ማረጋገጥ በሚፈልጉና የሚጨነቁለትን ሰው ስም ደብተሪ ላይ እንዳከልላቸው በሚጠይቁ።

ጉጉታቸው አስደነቀኝ - ጸሎቴ ላይ ያላቸው ልብ መጥፋትም አስፈራኝ። በተደጋጋሚ የተጠየቅሁትን ማወቅ ትፈልጋላችሁ? የባሎቻቸውን ስም በደብተሪ ላይ እንዳሰፍር የሚጠይቁ ሚስቶች ይበዙ ነበር። ጻፍኩላቸው። አንድ ወቅት ክርስቲያን በነበሩት አሁን ግን በወደቁት በእነዚህ

ባሎች ስም አጠገብ የራሴን ጥያቄ ጸፍኩ፤ በዘዳግም 8፥3 ላይ ተመሥርቼ፤
“ጌታ ሆይ፤ እንዲርባቸው አድርግ” በማለት፤

አስጨነቀህ፤ አሰራብህም፤ አንተም ያላወቅኸውን ... መና
አበላህ፡፡ (አጽንኦት የተጨመረ)

ጸሎቴ በራሳቸው አለመርካትንና ለሌላ ተጨማሪ ነገር ራሳቸው እንዲኖራቸው ለማድረግ እግዚአብሔር በእነዚህ ባሎች ላይ ቅዱስ ጥማትን እንዲጨምርባቸው ነው፡፡ ለማመን ቢከብድም አንዳቸውም ሳይቀሩ ከዚህ በፊት ፈጽመው በማያውቁት መንፈሳዊ ራሳቸው እግዚአብሔር በሁሉም ሕይወት ላይ ተጽዕኖ አመጣ - ከዚያም በቤተ ክርስቲያንና በእነዚህ ሰዎች ቤት መንፈሳዊ መነቃቃት ተከስቶ አየን፡፡

እግዚአብሔር በሕዝቡ በኩልና በጸሎታቸው መሥራትን መርጧል፡፡ ጳውሎስም የቅዱሳኑ ጸሎት የመንፈስ ቅዱስን አቅርቦት ያህል አስፈላጊ መሆኑን አምኗል፡፡

አሁን የቀረው የእኛም ማመን ነው፡፡

ማስታወሻ

1. Lewis B. Smedes, *How Can It Be All Right When Everything Is All Wrong?* (San Francisco: Harper & Row Publishers, 1982) 63.
2. Karl Barth, quoted by Jacobus J. Miller, *The Epistle of Paul to the Philippians and Philemon*, *The New International Commentary on the New Testament* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1955) 57.

፱ - ጸሎት ላይ ላሉን አንዳንድ ጥያቄዎች
የሚሆኑ መልሶች

የእግዚአብሔር የጸሎት ዝርዝር

ጸሎት የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው፡፡

ይህ ጠቃሚ መረጃ ነው፡፡ ይህን የምለው ባለፉት ጊዜአት - እናም አሁንም - ከጸሎት ጋር አንዳንድ ትግሎች ስለ ነበሩኝ ነው፡፡ ማለቴ፤ የጸሎት ሐሳብ አንዳንድ ፈታኝ ጥያቄዎችንና ተገቢ የሚመስሉ ተቃውሞዎችን ያስነሣል፡፡ እናንተም ተመሳሳይ ጥያቄዎች እንደሚኖሯችሁ እወራረዳለሁ፡፡

ጥያቄዎቹ እነዚህን ይመስላሉ፡- የሰው ነጻ ፈቃድስ? መዳን የማይፈልግን ሰው እንዲያድን እግዚአብሔርን እንዴት ልጠይቅ እችላለሁ? ከሥጋዊነቱ መላቀቅ ለማይፈልግ ሥጋዊ ክርስቲያን እንዴት መጸለይ እችላለሁ? ይህን የሚመስሉ ጸሎቶች ከሰው ፈቃድ ጋር እንዴት ይታረቃሉ?

የእግዚአብሔር ሉዐላዊነትስ? በየትኛውም መንገድ ቢሆን እግዚአብሔር የፈለገውን አይደል የሚፈጽመው? በዚህ ላይ ደግሞ አስቀድሞ የወሰነው ነገር አለ! ማለቴ በእግዚአብሔር የተመረጡ በእግዚአብሔር የተመረጡ ናቸው፤ አይደል? ጸሎቴ አንድን ሰው ካልተመረጡት ከልል ወደ ተመረጡት ከልል ማምጣት ይችላልን?

የዚህ ውልውል መፍትሔ?

ጸሎት የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው፡፡ ይህ ማለት ጸሎትን የከበቡ ጥያቄዎች፤ ተቃውሞዎችና ተቃርኖዎች ሁሉ የእግዚአብሔር ጉዳዮች መሆናቸው ነው፡፡

እኔን በሚመለከት በአእምሮዬ ሁለት ነገሮችን ነው ማኖር የምፈልገው፤ (1) እግዚአብሔር እንድጸልይ አዞኛል፡፡ ጸሎት የሚሠራው እንዴት እንደሆነ ባውቅም ባላውቅም፤ ያጋጠሙኝ ችግሮች ምንም ዓይነት ቢሆኑ እንድጸልይ ታዝዝባለሁ፡፡ መረዳት አለመቻሌ መጸለይ ላለመቻሌ ሰብ አይሆንም፡፡ ስለ ጸሎት የተረዳሁት ነገር ቢኖርም ባይኖርም ይህንን ዐውቃለሁ፤ ጸሎቴ ለውጥ እንጂማያመጣ እግዚአብሔር አረጋግጣልኛል፡፡

(2) እግዚአብሔር የሚፈጽመው ነገር ሁሉ ከማንነቱ ጋር የሚጣጣም ነው። ራሱን አይክድም፤ ከራሱም ጋር አይጣረስም። በጸሎቱና በሰው ነጻ ፈቃድ መካከል ላለው ግልጽ ግጭት እንዴት መፍትሔ እንደሚያበጅለት አላውቅም፤ ነገር ግን ይህ እርሱን ካልረበሸው እኔንም እንዲረብሸኝ አልፈቅድም።

እግዚአብሔር እንድንጸልይ ማዘዝ ብቻ ሳይሆን (ለነገሩ “ጋብዘናል” የሚለውን እመርጣለሁ፤ ጸሎት የትእዛዝነቱን ያህል ልዩ መብትም ነውና) በምልጃችን ጊዜ የምንመራበት የጸሎት ዝርዝርም ሰጥቶናል።

የእግዚአብሔርን የጸሎት ዝርዝር በጳውሎስ የጢሞቴዎስ መልእክት ውስጥ እናገኘዋለን፤

እንግዲህ እግዚአብሔርን በመምሰልና በጭምትነት ሁሉ ጸጥና ዝግ ብለን እንድንኖር፤ ልመናና ጸሎት ምልጃም ምስጋናም ስለሰዎች ሁሉ ስለ ነገሥታትና ስለ መኳንንትም ሁሉ እንዲደረጉ ከሁሉ በፊት እመክራለሁ። (1ጢሞ. 2፥1-2)

ጳውሎስ ለወጣት ተከታይ ስለ መጋቢነት አገልግሎት ትምህርት እየሰጠው ነው፤ እናም ሕዝቡ በእንድነት ሲሰባሰቡለት መጀመሪያ ማድረግ ያለባቸው ነገር መጸለይ እንደ ሆነ ይነግረዋል። በአምልኮ አጀንዳ ላይ ቀዳሚው ይህ ነው - የቅደም ተከተል ቀዳሚነት ሳይሆን የጠቀሜታ ቀዳሚነት። “ከሁሉ በፊት” ከሌሎች ልምምዶች ሁሉ በላይ “ጸሎት”። ጸሎት ከሁሉ የላቀ የአምልኮ መገለጫ ነው። ቤተ ክርስቲያን ከዚህ የሚበልጥ ነገር ልታደርግ አትችልም።

ለዓለማዊ መሪዎች ጸልዩ

በዚህ የጸሎት ዝርዝር ውስጥ አንዳንድ ያልተጠበቁ ነገሮች አሉ። በመጀመሪያ ጳውሎስ ለዓለማዊ (ለአገር) መሪዎች እንዲጸልዩ ይነግራቸዋል - “ስለ ነገሥታትና ስለ መኳንንትም ሁሉ”። ስለ ነገሥታት? ለንጉሡ መጸለይ አለብን? እንዴ ይህ እኮ ክርስቲያኖችን እያረደ ለአራዊት ሲወረወር የኖረ ነው። እና ለእርሱ ልጆቹ ነው? አሺ፤ እጸልይለታለሁ - እግዚአብሔር በዚህ ኢአማኒ ላይ አሳትና ድኝ እንዲያዘንብበት እጸልይለታለሁ።

ጳውሎስ ያሰበው ግን እንዲህ አይደለም።

ይህ የጳውሎስ ማስጠንቀቂያ ዓለማዊ መንግሥት የተዋቀረው ለሰዎች ደገንነት ስለ መሆኑ የጸና እምነት እንዳለው ያስምርበታል። ይህንንም ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ላይ አጽንኦት ይሰጠዋል (ክፍሉ በራሱ በስፋት የሚያወያይ ቢሆንም)፤

ነፍስ ሁሉ በበላይ ላሉት ባለሥልጣኖች ይዝ። ከእግዚአብሔር ካልተገኘ በቀር ሥልጣን የለምና፤ ያሉትም ባለሥልጣኖች በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው። (ሮሜ 13፥1)

ጴጥሮስም በስደት የተጨናነቁትን አማኞች እንዲህ ይላቸዋል፤

ስለ ጌታ ብላችሁ ለሰው ሥርዐት ሁሉ ተገዙ፤ ለንጉሥም ቢሆን፤ ከሁሉ በላይ ነውና፤ ለመኳንንትም ቢሆን፤ ከፋ የሚያደርጉትን ለመቅጣት፤ በጎም የሚያደርጉትን ለማመስገን ከእርሱ ተልከዋልና ተገዙ። በጎ እያደረጋችሁ የማያውቁትን ሞኞች ዝም ታሰኙ ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና።

(1ጴጥ. 2፥13-15 - አጽንኦት የተጨመረ)

“ስለ ነገሥታትና ስለ መኳንንትም ሁሉ” የተባሉት ስመ ጥርና በከፍታ ስፍራ ያሉትን ሰዎች የሚመለከት ነው። ሐረጉ በእኛ ላይ ሥልጣን ያላቸውን ሁሉ - አሠሪዎችን፤ አስተማሪዎችን፤ ወላጆችን፤ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችንና የአገር መሪዎችን ያቅፋል።

እዚህ ጋ ልንነካቸው የሚያስፈልጉን ሁለት ጉልህ ሐሳቦች፤ አንደኛ ጳውሎስ “ነገሥታት” በማለት ብዙ ቊጥርን የመጠቀሙ ፋይዳ። ጳውሎስ በወቅቱ የነበረውን ንጉሥ ወይም ገዥ ብቻ እንደማይመለከት ይጠቁማል - ይህም በቤተ ክርስቲያን ሁሉም ተፈጻሚነት እንዲኖረው ይጠበቃል።

ሁለተኛ፤ ጸሎቱ በዋናነት በነገሥታት ወደ ክርስቲያንነት መምጣት ላይ እንዲያነጣጥር አይደለም የጳውሎስ ሐሳብ። ነገሥታት ትክክለኛና የተከበሩ መሪዎች እንዲሆኑ የግድ ክርስቲያኖች መሆን አያስፈልጋቸውም። ጳውሎስ ጸሎት እንዲደረግላቸው ያሰበው፤ በመሪነት ሚናቸው ከባድ የጎሳፊነት ሽኩቻ ያለባቸውና በዜጎች ሕይወት ላይ ጎይለኛ ተጽዕኖ የሚያመጡ ሰዎች በመሆናቸው ላይ ነው። የእግዚአብሔር መግባት መድልዎ የለበትም፤ ዝናቡ በጻድቃንና ጻድቅ ባልሆኑት ላይ ይዘንባልና ጸሎታችንም እንዲህ መሆን አለበት - በእልኸኝነት ለሚጎዱንና ለሚያሳድዱን እንኳ መጸለይ አለብን (ማቴ. 5፥44)። ክርስቲያን ያልሆኑ አስተዳዳሪዎች እንኳ የጸሎታችን ድጋፍ ያስፈልጋቸዋል፤ መንግሥታቸው ምንም የከፋ ቢሆን፤ የመንግሥት አልባነትን ያህል አይከፋም።

ለእነርሱ በመጸለይ ባለሥልጣናት ጎይላቸውን በጥበብና በትክክል እንዲጠቀሙ ቤተ ክርስቲያን ታግዛቸዋለች። ጳውሎስ፤ “እግዚአብሔርን በመምሰልና በጭምትነት ሁሉ ጸጥና ዝግ ብለን እንድንኖር” ማለቱ (1ጢሞ.

2፥2) የእንደዚህ ዐይነት ጸሎትን ምክንያት ግልጽ አድርጎታል። መሪዎች በአግባቡ ሲያስተዳድሩ ዜጎቻቸው ጸጥ ያለ ሰላማዊ ኑሮ መኖር ይችላሉ፤ የዚህ ተቃራኒ ሲሆን ግን ሰላም ማጣትና ብጥብጥ ይሆናል - ይህም ዓለማችን አሁን ስላለችበት ሁኔታ ሥዕላዊ መግለጫ ይሰጠናል።

ጥሩ መሪዎች ጥሩ መንግሥት ይፈጥራሉ፤ ይህም ጸጥተኛና ሰላማዊ ሕይወት እንዲኖር ያደርጋል፤ በመሆኑም ወንጌልን ለመስበክ የተመቸ ከባቢያዊ ሁኔታ እንዲፈጠር ያደርጋል፤ እንዲህ መሆኑ ደግሞ “ሰዎች ሁሉ ሊድኑና እውነቱን ወደ ማወቅ ሊደርሱ በሚወድ በእግዚአብሔር በመድኃኒታችን ፊት መልካምና ደስ የሚያሰኝ ነው” (ቅጥር 3-4)። ለሌሎች መጸለይ፣ የቃለ እግዚአብሔር ትእዛዝ ነው፤ የእግዚአብሔር ፈቃድም ነው።

ለመንፈሳዊ መሪዎች ጸልዩ

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ ወንጌላዊ የቀጣይ ምሽት ስብከቱ “መጋቢያችሁን እንዴት እንደምትቀይሩ” የሚል ርዕስ እንዳለው አስታወቀ። ይህንንም ከአስገምጂነቱ የተነሣ ሰዎች አይተዉት ብቻ ሊያልፉት ባለ መቻላቸው በቀጣዩ ምሽት አዳራሹ ከአፍ አስከ ገደፉ ጥቅጥቅ ብሎ ሞላ። ሰባኪው፣ “መጋቢያችሁን ለመቀየር ከፈለጋችሁ ጸልዩለት! መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድበትና እንዲያቀጣጥለው ጸልዩ!” በማለት ምስጢሩን ሲገልጽ አየሩ በጉባኤው በቅሬታ የማቃሰት ድምፅና በበርካታ አገልጋዮች የዕፎይታ ትንፋሽ ተሞላ።

በእርግጥ የሞቅ ሞቅ ሰባኪ ብለው ስም ቢያወጡለትም ሐሳቡን አስተላልፎአል። አገልጋያችሁን ካልወደዳችሁት ቀይሩት - ጸልዩለት። ትልልቅ ሰባኪዎች ትልልቅ አብያተ ክርስቲያናትን እንደሚፈጥሩ በአገልጋዮች አካባቢ አዘውትሮ ይነገራል። ይህ እውነት ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም ትልልቅ አብያተ ክርስቲያናት ትልልቅ ሰባኪዎችን መፍጠራቸውም እውነት ነው። የምዕመናን የተሻለ መጸለይ የተሻለ ስብከት ከምስባኩ ያስገኛል።

በሕዝብ አገልግሎታቸው የእግዚአብሔር ባርነት እንዲኖር

የጳውሎስ መልእክቶች ተለይተው ከሚታወቁባቸው መገለጫዎች አንዱ የምዕመናኑን ጸሎት ለማግኘት በቋሚነት የሚያቀርበው ጥያቄ ነው። በኤፌሶን 6፥18 ላይ እንዲህ ብሎ ጽፏል፤

በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ ... ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ ... የወንጌልን ምስጢር በግልጥ

እንዳስታውቅ አፌን በመክፈት ቃል ይሰጠኝ ዘንድ ስለ እኔ ለምኑ። (እጽንኦት የተጨመረ)

እንደገና በቁላስይስ 4፥3-4 ላይም፤

በዚያን ጊዜም ስለ እርሱ ደግሞ የታሰርሁበትን የክርስቶስን ምስጢር እንድንገነግር እግዚአብሔር የቃሉን ደጅ ይከፍታልን ዘንድ ስለ እኛ ደግሞ ጸልዩ፤ ልናገር እንደሚገባኝ ያህል እገልጠው ዘንድ ጸልዩልኝ።

ክርስቲያኖች እግዚአብሔር የተከፈተ በርን በመስጠት ክርስቶስን በልበ መላኩትና በግልጽ መስበክ የሚችሉባቸውን መልካም አጋጣሚዎች እንዲያዘጋጅላቸው ለመጋቢያን፣ ለሚሲዮናውያንና ለወንጌላውያን በቋሚነት መጸለይ አለባቸው።

የሮሜው ጸሎት መልስ አገኘ

ጳውሎስ በሮሜ ላሉ አማኞች ሦስትዮሽ የጸሎት ጥያቄ አቅርቦ ነበር፤

ወንድሞች ሆይ፤ ስለ እኔ ወደ እግዚአብሔር በመጸለይ የተጋ ድሎዬ አጋር እንድትሆኑ ... እለምናችኋለሁ። (1) በይሁዳ ካሉት ከማያምኑት እጅ እንድድንና (2) በኢየሩሳሌም ያለኝ አገልግሎትም በዚያ ባሉት ቅዱሳን ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ ጸልዩልኝ፤ (3) ይኸውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ወደ እናንተ በደስታ እንድመጣና ከእናንተም ጋር እንድታደስ ነው። (ሮሜ 15፥30-32 - አ.መ.ት)

አዲስ ኪዳንን ካስተማሩኝ ፕሮፌሰሮች አንዱ ይህ ሦስትዮሽ ጸሎት እንዴት መልስ እንዳገኘ እንዲህ አስረድቷል፡፡

አንደኛ፣ ጳውሎስ ለተቸገሩ አማኞች የሚሆን ርዳታ ይዞ ወደ ኢየሩሳሌም ሲመጣ ጠላቶቹ ተነሥተውበት ነበር (የሐዋ. 21፥27)። ታምናላችሁ? የሮም ወታደሮች ናቸው የታደጉት! የጳውሎስ ጠላቶች ግን ተስፋ አልቆረጡም። የግድያ አደጋ ሊያደርሱበት ሢራ ጎነጎኑ። ነገር ግን የጳውሎስ የወንድም ልጅ የሆነ ወጣት ሢራውን ሰምቶ ለጳውሎስ፣ ጳውሎስም በተራው ለመቶ አለቃው ነገረውና የመቶ አለቃው በብዙ መቶ የሚቆጠሩ ወታደሮችን ተጠቅሞ ጳውሎስን ከከተማ አስወጣው (የሐዋ. 23፥23ን ተመልከቱ)።

ሁለተኛ፣ ጳውሎስ አገልግሎቱ በኢየሩሳሌም ባሉ ቅዱሳን ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ እንዲጸልዩለት፣ በሮም ለሚገኙ አማኞች ጥያቄ

አቅርቧል። እኛን ሊያስደንቀን ቢችልም ጳውሎስን ሁሉም ሰው አይደለም የሚወደው። በቀደመችው ቤተ ክርስቲያን አወዛጋቢ ማንነት ነበረው። አብረውት የሚያመልኩ ሰዎች ብዙውን ጊዜ ትችት የሚያደርሱበት፤ ውሸት የሚናገሩበት እና የሚያደርገውን የማይገነዘቡለት ሰው ነበር። ስለዚህ የጸሎት ጥያቄው የምር ነበር። ሉቃስ የዚህን ጸሎት ምላሽ በተከታዮቹ ቃላት ገልጿታል፤

ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰን ጊዜ ወንድሞች በደስታ ተቀበሉን።
(የሐዋ. 21፥27)

የጳውሎስ ሦስተኛ ጥያቄ፡ “በእግዚአብሔር ፈቃድ ወደ እናንተ በደስታ እንድመጣና ከእናንተም ጋር እንድታደስ” የሚል ነበር። የጳውሎስ የሮሜ ጉዞ የራሱ አሸባሪና አስጨናቂ ገጠመኞች እንደ ነበሩት ሉቃስ ይነግረናል። መጀመሪያ፤ የመርከቡን ተሳፋሪዎች ሁሉ ሕይወት ሊቀጥፍ የሚችል ፈታኝ ማዕበል አጋጠማቸው፤ እግዚአብሔር ግን ለጳውሎስ የዋስትና ቃል ሰጠው፤

ጳውሎስ ሆይ፤ አትፍራ፤ በቁሣር ፊት ልትቆም ይገባሃል፤
እነሆም፤ እግዚአብሔር ከእንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ
ሰጥቶሃል። (የሐዋ. 27፥24)

ከዐሥራ አራት ቀናት በኋላ መርከቢቱ ከመሬት ጋር ተጋጭታ ተሰባበረች፤ ሆኖም ሁሉም ሰው በሰላም ወደ ጠረፍ ደረሰ።

ከዚያም ከቅዝቃዜውና ከብርዱ ለመዳን ጳውሎስ ጭራሮ እየሰበሰበ እሳት ውስጥ ሲጨምር፤ ከጭራሮ መካከል እባብ ወጣችና ነደፈችው። ሌሎቹ ሰዎች ጳውሎስ በዚህ አደጋ ምክንያት ይሞታል በማለት ሲጠባበቁ ነበር፤ ይህ ለእነርሱ የጳውሎስ ነፍስ ገዳይነት ማረጋገጫ ነበር። ጳውሎስ ግን እባቢቱን ወደ እሳቱ አራገፋትና ሁሉም አስኪደነቁ ድረስ እንዳችም ጉዳት ሳያገኘው ቀረ።

ጳውሎስ ሮሜ ደረሰ፤ እዚያ ያደረሰውም ከእግዚአብሔር ፈቃድና ዕቅድ ጋር የተጣጣመው የሮሜ ክርስቲያኖች ጸሎት ነበር።

በግል ሕይወታቸው የእግዚአብሔር ጥበቃ እንዲኖር

ከጥቂት ሰዓታት በፊት ቴሌቭዥን እየተመለከትኩ እያለ እንድ ታዋቂ አገልጋይ ግብረ ገብ በንደለው ጠባቂ ተከስሶ ከምስባኩ ሲወርድ የሚያሳይ አሳዛኝ ትዕይንት ሲተላለፍ አየሁ። ቀላጥራቸው እየጨመረ ከመጣው የወደቁ

አገልጋዮች ጋር ተደመረ ማለት ነው። እነዚህ ጥቂት አገልጋዮች አብዛኞቹን የወንጌል አገልጋዮች ይወክላሉ የሚል እምነት የለኝም፤ ሆኖም ከሠላሳ ዓመታት በላይ በአገልግሎት እንደ መቆየቴ ሁሉም የግብረ ገባዊ ውድቀት ምሳሌዎች ቢኖሩም እንኳ ይህን ዐይነት ነገር ዐይቼ አላውቅም። ጠላት የወንጌሉን አገልጋዮች ዋጋ ለማሳጣት ከባድ የማጥቃት ዘመቻውን እንዳፋፋመ ጥርጥር የለኝም። እንደሚያገሳ አንበሳ የሚውጣቸውን መንፈሳዊ መሪዎች በመፈለግ እየዞረ ሲሆን፤ በርካቶችም መንጋጋው ውስጥ ገብተውለታል።

የክርስቲያናዊ ሠራተኞችን ያህል ለሐሜትና ለአሽመር የተጋለጡ ሌሎች ሰዎች ብዙ አይደሉም። ዓለም በሌሎች ላይ አይቶ እንዳላየ የሚያል ፈውን ነገር በአገልጋዮች ላይ ሲሆን መሳለቂያ ያደርገዋል። ጥቃቱ ሁላችንንም ይሰማናል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለእርሱና አብረውት ለሚያገለግሉ ሠራተኞች ከለላ እንዲሆኑላቸው የተሰሉንቁ ክርስቲያኖችን የሚገፋፋቸው፤

በቀረውስ ወንድሞች ሆይ ... እምነትም ለሁሉ ስለማይሆን
ከዐመፀኞችና ከክፉዎች እንድንድን ስለ እኛ ጸልዩ (1ተሰ.
3፥1-2)።

ግሉን በማየት እዚህ ጋ የጳውሎስ ጥያቄ የቀጣይነት ጊዜን የሚያሳይ ትእዛዝ እንደ ሆነ መገንዘብ ይቻላል። ዐልፎ ዐልፎ “እግዚአብሔር ወደ አእምሮአቸው ሲያመጣው” እንዲያስታውሱት እየጠየቀ አይደለም። ሁል ጊዜም በንቃት ቋሚ የጸሎት ድጋፍ እንዲያደርጉላቸው ጥያቄ እያቀረበ ነው።

ከአንዲት ቃል፤ ከትንሽ ጥርጣሬ እና ከዐይን ጥቅሻ ብዙም ያልዘለሉ ነገሮች የአንድን ሰው አገልግሎትና የቤተ ክርስቲያንን ምስክርነት ለማበላሸት በቂ ናቸው። ምልጃ በመንፈሳዊ መሪዎቻችን ዙሪያ የመከላከያ ቅጥር ሊገነባ ይችላል። “እንዲህ ዐይነቱ ጸሎት የእግዚአብሔርን ስም በከንቱ ማንሣት (ስድብ አምላክ)፤ ራስ ወዳድነት፤ ስስት፤ ታማኝነትን ማጉደል፤ ኢግብረ ገባዊነት፤ ጭከና እና ኢፍትሐዊነት የማያብብበት፤ ሬይሞንድ ጆንስን እንደ ሚለው፤ ‘መከላከያ መድኃኒት የተረጨበት ከባቢ’ ይፈጥራል።”²

ገሬዚዳንቱን በቴሌቭዥን ባየሁ ቀላጥር ዙሪያውን በሚከብቡት ምስጢራዊ የጸጥታ ሠራተኞች ብዛት እገረማለሁ። ሮናልድ ሬጋን ላይ የግድያ መከራ ሲደረግ በጉልህ እንደታየው የገሬዚዳንቱን ሕይወት ለማዳን የጸጥታ ሠራተኛው ጥይቱ በሚመጣበት አቅጣጫ ራሱን እስከ መወርወር ሊሄድ ይችላል።

መንፈሳዊ መሪዎቻችን ከሚሰነዘርባቸው ጥቃት (ክስ) በጸሎት ጋሻ የሚከላከሏቸው እንዲህ ዐይነት የጸጥታ ሠራተኞች፣ መንፈሳዊ ዐጃቢዎች ናቸው የሚያስፈልጓቸው - እናንተ ከፈቀዳችሁ፡፡

ከጳውሎስ ጋር መጸለይ

አብዛኛው ጸሎታችን አማኞችን ወደ ማነጽ ማቅናት አለበት፡፡ አሁንም ሐዋርያው ጳውሎስ ምሳሌዎችን ነው፤ በመልእክቶቹ ውስጥ ያሉት ጸሎቶች በእርሱ የጸሎት ሕይወት ውስጥ ይህ ዋነኛው ጉዳይ መሆኑን ያረጋግጣሉ፡፡ ለሌሎች ክርስቲያኖች መጸለይ ያለብኝ እንዴት ነው? ለሚለው ጥያቄም የመንፈስ ቅዱስ አብርሃን ያለበት ምላሽ ያቀርባሉ፡፡

አማኞች በክርስቶስ ውስጥ ያላቸውን ወሰን አልባ ሀብት ማወቅ አለባቸው፡፡ እስቲ ጳውሎስ ሲጸልይ ስሙ፤

የክብር አባት የሆነውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክ ይበልጥ አንድታውቁ፤ የጥበብና የመገለጥን መንፈስ እንዲ ሰጣችሁ ያለማቋረጥ አለምናለሁ፡፡ እንዲሁም የተጠራችሁለት ተስፋ፤ ይህም በቅዱሳኑ መካከል ያለውን ክቡር የሆነውን የርስቱን ባለጠግነት ምን እንደ ሆነ ታውቁ ዘንድ ... ለእኛ ለምናምነውም ከሁሉ በላይ የሆነውን ገይሉን አንድታውቁ እጸልያለሁ፡፡ (ኤፌ. 1፡17-19 - አ.መ.ት)

በፈታኙ ለመበጠር እየወረደ ያለ አማኝ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው መንፈስ እርሱም ውስጥ መኖሩንና በዚሁ ጊዜም አጠገቡ እንደሚገኝለት ማወቁ ምን ማለት እንደ ሆነ እስቲ አስቡት፡፡ ልንጸልይ የሚገባው ለእነዚህ ዐይነት ሰዎች ነው፡፡

ኤፌሶን 3፡14-19 የመጽሐፍ ቅዱሳዊ ልመናዎች መዝገብ ነው፡፡ ጳውሎስ በአብ ፊት ይንበረከክና በኤፌሶን ላሉ አማኞች ይጸልያል፤

- በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታቸው በገይል እንዲጠነክሩ፤
- ክርስቶስም በውስጥ ሰውነታቸው በእምነት እንዲኖር፤
- የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ እንዲበረቱ፤
- እስከ እግዚአብሔር ሙላት ደርሰው እንዲሞሉ፡፡

ሌላ ቱባ የጸሎት ዝርዝር በፊልጶስጥስ 1፡9-11 ይገኛል፡፡ ጳውሎስ በተለይ ለእነዚህ ክርስቲያኖች እንዲህ ይጸልያል፤

- ፍቅራቸው ከፊት ይልቅ እንዲያድግና እንዲበዛ፤
- የሚሻለውን ነገር ፈትነው እንዲያውቁ፤
- ቅኖችና ያለ ነውር እንዲሆኑ፤
- በጽድቅ ፍሬ እንዲሞሉ፡፡

አንድ ተጨማሪ ምሳሌ፤ ቄላስይስ 1፡9-12፡፡ እዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ለቄላስይስ ክርስቲያኖች እንዲህ ይጸልያል፤

- የእግዚአብሔር የፈቃዱ ዕውቀት እንዲሞላባቸው፤
- በነገር ሁሉ ደስ ያሰኙት ዘንድ እንደሚገባ እንዲመላለሱ፤
- በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እንዲያፈሩ፤
- በእግዚአብሔር ዕውቀት እንዲያድጉ፤
- በገይል ሁሉ እንዲበረቱ፤
- በማያቋርጥ አመስጋኝ ሕይወት እንዲኖሩ፡፡

አንዳንድ የልመና ጥቆማዎች

እስቲ ከእነዚህ የጳውሎስ ጸሎቶች ጥቂቶቹን ሰብስቦ በአንድነት እንቀላቅላቸውና የቃለ እግዚአብሔራዊ ልመና ዝርዝር እናብጅ፡፡ ዝርዝሩን ስታነብቡ የሆኑ ወዳጆቻችሁ ወደ አለምሮአችሁ ይመጣሉ፡፡ ምናልባት መጀመሪያ መጸለይ የሚኖርባችሁ ለእነርሱ ነው፡፡ ለሌሎች ስትጸልዩ እንደዚህ ጸልዩ፤

- በክርስቶስ ውስጥ ላላቸው ወሰን አልባ ሀብት ዐይኖቻቸው እንዲከፈቱ፤
- በመንፈስ ቅዱስ እንዲበረቱ፤
- በእግዚአብሔር ሙላት እንዲሞሉ፤
- የክርስቶስን ፍቅር በሙላት እንዲያውቁና እንዲያደንቁ፤
- ለሌሎች ያላቸው ፍቅር ወደ መታረፍና እንዲያድግ፤
- ትክክሉን ከሰጡት መግባት እንዲችሉና በነገር ሁሉ ትክክለኛውን ውሳኔ እንዲወስዱ፤

- ከማስመሰልና ከግብዝነት ርቀው ነቀፋ የሌለበት ሕይወት እንዲኖራቸው፤
- የጽድቅ ፍሬ እንዲሞላባቸው፤
- ለሕይወታቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲያውቁና ለዚያም ታማኝ እንዲሆኑ፤
- በሚያደርጉት ሁሉ እግዚአብሔርን እንዲያስደስቱ፤
- በእያንዳንዱ መልካም ሥራ ፍሬያማ እንዲሆኑ፡፡
- ስለ እግዚአብሔር ይበልጥ ለማወቅ እንዲራቡና እንዲጠሙ፤

ይህ የጸሎት ዝርዝር፣ የምትጸልዩላቸውን ሰዎች ስም በጠራችሁ ቊጥር መቊጠሪያ አሠርታችሁ እንድትደግሙበት አይደለም፡፡ እነዚህ ቃለ እግዚአብሔራዊ ጥቆማዎች ናቸውና በጸሎት ዝርዝራችሁ ላይ ያሉት ሰዎች ካለባቸው ጉድለት አኳያ በራሳችሁ አባባል እንደገና ልትጽፏቸው ትችላላችሁ፡፡

እግዚአብሔር የመንፈሱን አቅርቦት ጉድለት ወዳለባቸው አማኞች ለማምጣት የሚሠራው በጸሎታችን በኩል እንደ ሆነ አስታውሱ፡፡ ለሌሎች በመጸለይ የኢየሱስን ኅይል ወደ ሰዎች ሕይወት ማምጣት እንችላለን፡፡ ወደ ቄሰሉ ልቦች የእርሱን የፈውስ ኅይል መጋበዝ እንችላለን፡፡ በእነርሱ “መልካምን ሥራ የጀመረው አስከ ኢየሱስ ከርሱቶስ ቀን ድረስ እንዲ ፈጽመው” መረዳታችንን ከጳውሎስ ጋር መናገር እንችላለን፡፡

እ.ኤ.አ በ1650 ጄረሚ ቴይለር *The Rules and Exercises of Holy Living* (የቅዱስ አኗኗር መመሪያዎችና ልምምዶች) የተሰኘ መጽሐፍ ጻፈ፡፡ በዚያም መጽሐፍ ስለ ጸሎት ይህንን ተናገረ፤

እግዚአብሔር [የጸሎት ኅይልን] በሰዎች እጅ ውስጥ አደረገው፤ የሰዎች ጸሎትም ከተሞችና መንግሥታትን ከጥፋት አድኗል፤ ጸሎት ሙታንን ወደ ሕይወት አስነሥቷል፤ የአባትን ኅይል አጥፍቷል፤ የአራዊትን አፍ ዘግቷል፤ የተፈጥሮን ሂደት ቀይሯል፤ በግብፅ እንዳይዘንብና በባሕሩ ላይ ድርቀት እንዲ መጣ አድርጓል፡፡ ጸሎት አማልክትን ሁሉ ይዝጋል፤ ፀሐይን በመንገዱ አሥሮ በጨረቃ ሰረገላ መንኮራኩር ይቆያል፤ ደካማ አካላችንን ከሚደርስብን የጥቃትና የስደት ሰቆቃ ጋር ያስታርቀዋል፡፡ እግዚአብሔርን አያስደስተ የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሞላል፡፡

ማስታወሻ

1. Huber Drumwright, *Prayer Rediscovered* (Nashville: Broadman Press, 1978) 61-63.
2. John Stott, *Involvement: Being a Responsible Christian in a Non-Christian Society* (Old Tappan, NJ: Flenfing H. Revell Company, 1984) 105.